

RAVA

1930 - 2005

FREE-KICK SPORT

De voetbalspecialist

WEIMARSTRAAT 343

2562 HK DEN HAAG

070 - 346 63 23

FK DESIGN

Voor al uw reclameborden

WEIMARSTRAAT 331

2562 HK DEN HAAG

070 - 346 06 33

75 jaar RAVA

Inleiding

Vele jaren zijn voetbalverenigingen organisaties geweest met een hoge sociale binding. In menig gezin stond de club centraal en vulde een groot deel van de vrije tijd. Veelal was er een band met een bedrijf, een woonwijk, een parochie of iets dergelijks waar men elkaar ook op andere momenten dan sportend, ontmoette. Tijden zijn echter veranderd. Welvaart en snellere leefpatronen hebben ruimte gemaakt voor andere interesses. Ook de instroom van andere culturen hebben gezorgd voor een geleidelijke ontkoppeling tussen het individu en de vereniging in zijn oude vorm. Een van de consequenties is leegloop bij en het verdwijnen van clubs, sommige door opheffing, andere door fusie.

RAVA is in 1930 opgericht op initiatief van de geestelijkheid van de Engelbewaarders-parochie in de Brandtstraat en nu -vijfenzeventig jaar later – bestaan we nog.

We hebben een gedwongen verhuizing vanuit het Zuiderpark naar de Houtwijk overleefd en de vereniging van een grotendeels vernieuwd ledenbestand voorzien.

Wat moet je met de geschiedenis van ons cluppie. Degenen die daarvan, vanaf het begin, onderdeel hebben uitgemaakt, leven niet meer. Opvolgende generaties sterven geleidelijk uit en de jongsten hebben geen boodschap aan "vroeger". Hoeveel van onze huidige leden hebben nog herinneringen aan het Zuiderpark?

Maar als je het vijfenzeventig jarig bestaan van een vereniging herdenkt, moet je ook aandacht besteden aan haar geschiedenis. Het is ergens begonnen en in de opvolgende driekwart eeuw heeft de club historie gemaakt. Bovendien heeft RAVA een traditie hoog te houden want bij elk jubileum verscheen er een boekwerk(je) waarin de vereniging tegen het licht van de tijd gehouden werd. Ook bij deze mijlpaal zetten het vergrootglas even op de geschiedenis van RAVA.

Van belang is dat we hierna verder gaan met een partner waarmee we onder de naam "RAVA Houtwijk" zullen werken aan een toekomst van een in alle opzichten voorspoedig groeiende vereniging.

Dries Weber

De geschiedenis van RAVA

De eerste jaren

In de jaren rond 1930 bestond er in protestante en rooms-katholieke kringen nog een heilige vrees voor alles wat met sport te maken had en niet in het minst voor voetbal.

Veel bloot, herkenbare lichaamsvormen en mogelijkheden van oncontroleerbare kontakten waren in de hypocriete jaren die bol stonden van geloofsstrijd, doornen in de ogen van kerkelijke overheden.

Typerend waren uitspraken van rooms-katholieke prominenten zoals van de alom geroemde bestrijder van het alcoholisme onder de arbeiders, Dr Ariëns: "Voetbal is erger dan drank". De toenmalige bisschop van 's-Hertogenbosch, Mgr A.F. Diepen vond: "De moderne sport en gymnastiek spotten in hun theorieën, werktuigen en oefeningen met alle christelijke welvoegelijkheid en kuisheid."

In 1925 waarschuwde Rector S. Braakman, de geestelijk adviseur van de katholieke voetbalbond, voor het gevaar van al te vriendschappelijke omgang met "andersdenkenden" na de wedstrijd.

Toch waren er verlichte geesten die begrepen dat je de duivel het beste kon bestrijden als je hem in

de buurt hield. Wilde men zich wapenen tegen een te profane benadering van deze tijdspassering dan was de aangewezen weg de parochiële clerus voor een dergelijk initiatief te interesseren.

Zo ontstonden er tientallen voetbalverenigingen met een uitgesproken roomse naamgeving. Het toezicht bleef bij een parochiegeestelijke die in alles het recht van veto had.

RAVA werd opgericht in de Brandtstraat-parochie die onder bescherming stond van de Heilige Engelbewaarders. Het waren er vier en een daarvan (Raphaël) werd uitverkoren om al het roomse sportgebeuren in het Transvaalkwartier onder zijn hoede te nemen.

Op 14 april 1930 besloot kapelaan H. Snel dat de naam van de nieuw op te richten vereniging als volgt moest luiden:

"Raphaël Afdeling Voetbal en Atletiek" kortaf RAVA.

Op 18 april 1930 vond in het bovenzaaltje van Custodia, het toenmalige parochie-gebouw in de Brandtstraat, de oprichtingsvergadering plaats. 62 leden konden worden ingeschreven.

De bestuursleden waren notabelen uit de parochie en door de kapelaan benoemd. Niemand vond dat vreemd, de dominantie van de parochiële clerus drukte elke vorm van verzet tegen de gevestigde orde de kop in. Maar zo was dat in die tijd.

Leden, bestuur en geestelijk adviseur van RAVA in 1931.

RAVA 1 in 1931 – J. Halleen (leider), L. de Zwart, A. Derickx, R. v. Grol, M. v.d. Zalm, W. Jungschiäger, J. Margés, L. van Velzen, D. Elbers, A. Luiten, J. Baars, J. Poelman.

De clubkleuren werden bepaald door een voordelige aanbieding van shirtjes in de kleur oranje en de broek moest op bisschoppelijk voorschrift zwart zijn.

Er werd ruimte gevonden op een door drie sloten omgeven veld op Kijkduin waar voor het eerst werd deelgenomen met vier senioren- en twee jeugdteams aan de DHVB (Diocesane Haagse Voetbal Bond), een onderafdeling van de landelijke (katholieke) IVCB (Interdiocesane Voetbal Competitie Bond). De jaarhuur bedroeg fl. 400,- en voor het stenen clubgebouw moest fl. 15,- worden betaald. Overigens kostte een paar voetbalschoenen toen fl. 2,25 bij Meevers en Scholte en de bakkers Binnerts en Derickx (beiden selectiespelers) verkochten hun echte melkbrood voor 15 cent per stuk.

Op 3 september 1931 verscheen het eerste "RAVA-nieuws" in zeer eenvoudige vorm en aan het einde van het seizoen 1931-1932 stonden daarin de kampioenschappen van het eerste senioren-team en van het B-elftal. Als censor van de tekst trad uiteraard de Geestelijk Adviseur op die de journalistieke bijdragen eerst langs de Codex Catholica haalde.

Toch ging alles niet volgens de toen geldende norm want een heet hangijzer op de jaarvergadering van 29 juni 1932 was de ongehoorzaamheid van enkele spelers aan hun aanvoerder.

In het zelfde jaar kreeg het bestuur het aanbod om in het pas aangelegde Zuiderpark drie velden te huren. Ze lagen op loopafstand van de parochie. Maar drie velden waren wel wat veel voor zo'n klein clubje. De toenmalige penningmeester, Ad Dijkman had echter een zwager (Coret) die in het bestuur van VVP zat. Deze club uit de Hobbemastraat-parochie zocht ook ruimte in de buurt en zo ontstond de eerste samenwerking op voetbalgebied. Deze relatie heeft tot 1996 geduurd toen woningbouw bij de Leyweg RAVA en VVP van hun complex verdreef. Toch was er iets dat op de huidige vorm van "inspraak" leek. In 1933 werd een "Bestuur voor huishoudelijke aangelegenheden" benoemd. Een soort seniorenconvent van actieve voetballers onder voorzitterschap van de latere secretaris Jacques Margés.

Op het sportieve vlak bleek het jonge clubje genoeg in haar mars te hebben. In 1934 promoveerde haar selectie naar de 2e klasse van de DHVB en twee jaar later naar de eerste klasse. In 1939 werd in een promotie-competitie gewonnen van VEP (Woerden) en Excelsior '20 (Schiedam) en stond de deur naar de IVCB open. Een prima prestatie in 5 jaar tijd.

In het jubileumboekje bij het tweede lustrum bestond de tekst uit 8 kleine stukjes eerlijk verdeeld over 4 priesters en 4 gewone mensen.

RAVA 1 in 1938 – J. Halleen (leider), G. Lut, A. Derickx, A. Eysackers, G. Frijters, F. Nelemans, C. van Alphen, C. Nelemans, C. Suykerbuyk, L. v.d. Klugt, J. Binnerts, W. v. Seggelen

Het kampioensteam haalde de frontpagina van de "Sportillustratie", een onderdeel van het toenmalige weekblad "De Katholieke Illustratie".

In het zelfde jaar werd de beker gewonnen die beschikbaar was gesteld door "De Residentiebode", het Haagse katholieke dagblad dat na de oorlog werd verboden vanwege de te royale medewerking met de bezetter.

De finale was een topper voor 1200 man publiek tegen VVP waarbij RAVA een 2-4 achterstand wist om te buigen naar een 7-4 overwinning.

Na al die successen was er weer reden tot een feestje. Hiervoor werd op 23 juli 1939 de tuinzaal van Amicitia in het Westeinde gehuurd. Er was geen loterij of zoiets maar bij de ingang werden RAVA-bloemen in oranje-zwarte kleuren verkocht voor 10 cent.

We feestten, onvoldoende bewust van het gevaar dat aan de Oostgrens op de loer lag en de wereld zou veranderen in een moordende hel.

De oorlogsjaren

De mobilisatie van jonge mannen ontwrichtte de voetbalcompetitie en het seizoen 1939/1940 werd

aangemerkt als noodcompetitie zonder promotie of degradatie.

1940 was ook het jaar van de "grote fusie". De toenmalige Nederlandse Voetbal Bond, de R.K. Federatie van Voetbalbonden, de Nederlands Christelijke Voetbalbond en de Nederlandse Arbeiders Sportbond werden (niet geheel vrijwillig) samengevoegd tot één bond, de latere KNVB.

Bij de herindeling kwam RAVA in de vierde klasse waarin zij de meeste jaren van haar bestaan zou doorbrengen.

Waar de senioren te maken kregen met neutrale tegenstanders, bleef de jeugd heel lang in het eigen kringetje. Een andere concessie die van katholieke zijde werd bedongen, was de bepaling dat haar verenigingen op zondag niet voor 12.00 uur behoefden te voetballen. Het zou de gelovigen kunnen beletten om 's-morgens de kerk te bezoeken. Zelfs nu zijn er nog enkele clubs in den lande die van dat privilege gebruik maken.

Door de fusie en het liquideren van de Josephsgezellenverenigingen (een koepelorganisatie voor Rooms Katholiek jeugd) in 1942 moest RAVA een democratisch reglement krijgen waarbij het Be-

stuur door de leden werd gekozen. Ook kon RAVA haar velden, die eerst via de Bond van Patronaten werd gehuurd, rechtstreeks van de gemeente betrekken hetgeen een behoorlijke besparing betekende.

Gedurende de oorlogsjaren werd gevoetbald. Gewoon doen, was het consigne. Onhandig als er voetballers moesten onderduiken of als ze tijdens razzia's opgepakt werden om in Duitsland te werken. De competities moesten worden afgevoerd en aan het einde van het seizoen 1943/1944 streeden RAVA en DSO om een promotie naar de 3e klasse. De thuiswedstrijd werd met dikke cijfers gewonnen maar in Zoetermeer met nog dikkere cijfers verloren. Het gebeurde op een veldje achter een café waar ze warme erwtensoep verkochten. Na afloop moesten we hollend naar het station Zoetermeer (het huidige Zoetermeer-Oost) om te vluchten voor de lokale hooligans die de Ravanen met stenen bekogelden totdat de stoomtrein naar Den Haag ons verlostte.

De oorlog zette haar greep echter sterker op het dagelijks leven en angst en honger bepaalden het beeld. We moesten al spelen op het veld van Celeritas (toentertijd op het tweede gedeelte Zuiderpark) omdat de Duitsers ons terrein hadden vol gezet met puntige palen om parachutisten te weren. Het kleedgebouw werd gebruikt als paardenstal. Aan het seizoen 1944/1945 werd niet meer begonnen.

Nieuwe start

Na de bevrijding moesten we nog een jaar "aan de overkant" spelen en gebruikten we de kleedkamers van het Zuiderparkzwembad om van tenue te wisselen. Bovendien was er het probleem van de verdeling van de beschikbare bonnen voor de nog schaarse voetbalschoenen. Menig paar wisselde van eigenaar als de voetjes te groot werden, 1946 werd een bijzonder jaar.

Het 12½ jarig en het 15 jarig jubileum konden door de oorlog niet gevierd worden. We schoven het dus maar samen en op 26 mei werd het 16-jarig bestaan gevierd in de Dierentuin. Een revue met sketches van eigen bodem en professionele bijstand van toenmalige coryfeeën als de conferencier John Kloos, Aad Poppelier met zijn band en balleider "de heer" A.J. Bronmeijer.

De seniorencontributie ging met 7 cent per week omhoog naar 35 cent omdat het gezicht van het RAVA-Nieuws werd verbeterd.

Het was ook het jaar waarin de klaverjasclub werd opgericht en de leden op maandagavond de eerste slagen legden in een verenigingszaaltje in de Beijersstraat naast de toenmalige – door nonnen geleide – bewaarschool. Tot op de dag van vandaag is deze RAVA-tak een veertiendaags evenement(je) met als sluitstuk een loterij waarin de hoofdprijs een taart is. Deze traditie is ooit ingesteld door ere-voorzitter en bakker Joop Binnerts en nog steeds klinkt aan het einde van de avond de kreet: "En de taart is gevallen op....."

Minstens zo bijzonder was de arbeidsovereenkomst met Frans van der Nolck van Gogh, een befaamd Haagse voetballer en oefenmeester die onze selectie meer dan twaalf jaar zou leiden. Nog hoor ik hem met zijn kraakstem schreeuwen als er zaken tijdens de trainingen of de wedstrijden niet goed gingen. Een dozijn seizoenen lang dezelfde trainer. Kom daar nu eens om. Tegenwoordig is de chemie na uiterlijk drie jaar al opgebruikt.

In 1948 werden nieuwe statuten aangenomen waarin nog steeds het recht van veto gereserveerd bleef voor de Geestelijk Adviseur.

Op 27 februari 1949 eindigde RAVA weer eens als eerste in haar afdeling en trok naar POMONA in de Molenstraat om dat daar eens uitbundig te vieren. Dat we in de aansluitende promotiewedstrijden geen potten konden breken, mocht de pret niet drukken.

Hoewel de spelers die voor het Haags Elftal mochten optreden opvallend toevallig meestal uit de "neutrale" clubs kwamen, hebben ook Joop Binnerts als doelman en Cees Nelemans (een van de meest technische voetballers die RAVA ooit heeft gehad) een aantal malen de Haagse kleuren verdedigd.

In 1950 bestond de vereniging 20 jaar en de leden gaven een passend cadeau aan het Bestuur en wel drie kruisbeelden voor de kleedkamers.

In de jaren tussen 1947 en 1950 werden er een aantal jonge senioren opgeroepen voor militaire dienst om in Indonesië de drang naar zelfstandigheid te onderdrukken. Hun afwezigheid leidde in Nederland tot een bijzondere band. Een regelmatig contact met een teken van medeleven vanuit het "Thuisfront" in verschillende vormen. Na hun terugkeer vormden ze in RAVA het zogenaamde "Soekaboemi-elftal".

1953 - Twee generaties RAVA-selectie – Achterste rij: een scheidsrechter, T. Engelsman (oud-voorzitter), Joop Binnerts, Gerard Vijverberg, Max Nelissen, John van Ewijk, Cees Nelemans, Jan 's-Gravendijk, Gerard Lut, Frits Nelemans, Leo van der Klugt, Philip Imhann, Martin Jungschläger, Jan Hoefnagel, Jan Bauman, Jan Jacobs, Frans van der Noll, van Gogh, Koert Engelsman.
Voorste rij: Ab Derickx, Rinus Zandvliet, André Eysackers, Cees Suyckerbuyck, Wim van Seggelen, Jacques Margés, Harry Nihot, Piet van Eijk, Guus Nelissen.

RAVA 1 in 1960 – Martien Jungschläger (leidt), Bruno Bernadon, Jan ten Hagen, Wim Overvliet, Renzo Bruna, Johan Jansen, Peter Dekker, Jan Hoefnagel, Rinus Zandvliet, Ab Postma, Han Nelissen, Wiek Hermans.

In 1955 vierden we ons 5e lustrum in Custodia met het Haarlem Radiocabaret. Voorzitter Kok droeg de hamer over aan Jan Leijendekker, de man die voor het toenmalige radiosportprogramma zijn verslag van de thuiswedstrijden van ADO vanaf het RAVATERREIN deed. Met een verrassend élan begon hij aan zijn taak. Commerciële opereren, trips naar Duitsland en het denken aan een eigen clubgebouw. Hij heeft maar 4 jaar de vereniging geleid maar wel een duidelijk stempel op de beleving gedrukt.

In 1956 waren de velden aan een grote opknappbeurt toe waarbij elk veld twee jaar uit de roulatie werd genomen. Toen begon het medegebruik op het tweede gedeelte aan de overkant van de weg.

Jarenlang hebben lagere elftallen daar hun wedstrijden gespeeld met als kleedkamer een houten keet waarbij we na verloop van tijd de planken uit de vloer konden trappen.

Toen de Ooievaars die plek kreeg toegewezen om haar clubgebouw neer te zetten, mochten we in de stenen kleedkamers. Door overbezetting of verkeerde planning zaten we er soms met drie teams.

We kregen een aanbieding om de vijf velden aan de Melis Stokelaan (thans HSMH/Gona) te huren maar mochten er geen clubgebouw neerzetten. Het Bestuur weigerde beleefd maar begon een schuchter overleg met VVP over het idee van een eigen clubhuis. Een eerste stap was de aanvraag van een Koninklijke goedkeuring op de statuten. Hoewel we in 1957 weer kampioen werden, bleef promotie nog achterwege.

Daarvoor moesten we wachten tot 1961 toen RAVA na de beslissende wedstrijd bij Te Werve, in de promotiecompetitie de baas bleef over DUNO, s-Gravenzande en SJC. Het feestje was in Custodia.

De accommodaties

1962 werd een bijzonder jaar. De bouw- en de financieringscommissie had de plannen rond en de eerste paal van het eigen clubgebouw kon geslagen worden. Wethouder Mr Maarten Vrolijk opende op 10 november de nieuwe aanwinst die een centrale plaats in ons clubleven zou gaan innemen. We konden – zij het met weemoed – afscheid nemen van het zaaltje in de Beijersstraat en behoeften geen feesten meer buiten de deur te vieren. Ook kwam er een einde aan het verkooppunt aan de voorzijde van de oude kleedtent waar Appie Derickx zijn limonade, snoep, broodjes en

warmer worst aan de man bracht. Het kleedgebouw zelf werd aangepast waarbij er een centrale scheidsrechterskamer kwam en hokjes waar de fluitisten voorheen van tenue moesten wisselen, omgevormd werden tot douches. Van bestuurszijde werd aangedrongen op het plaatsen van schaamschotten; een bouwtechnisch vernuft waarvan niet ieder lid de betekenis overzag. Aanvankelijk

De oude kleedtent in het Zuiderpark (zijkant).

De oude kleedtent in het Zuiderpark (achterkant).

De oude kleedtent in het Zuiderpark ((voorkant met verkooppunt van Ab Derickx)

Het clubgebouw in het Zuiderpark.

werkten de douches op penningen die aan de bar gekocht moesten worden. Er is wel eens iemand in een voetbalbroekje op slippers naar de andere kant van het complex gerend als de munten op waren en de douches droog vielen. We moesten tot 1979 wachten tot een nieuwe kleedruimte naast het clubgebouw werd neergezet.

Het clubgebouw bracht een sensationele omwenteling in het verenigingsleven. Het drankje aan de bar, het broodje aan tafel en al heel snel een centrale verwarming die in de winter de spieren ook na wedstrijden en trainingen warm hield. Oorspronkelijk was de verzorging verpacht maar na een teleurstellende ervaring werd besloten de exploitatie in eigen beheer te nemen. Zo hebben tientallen vrouwen en mannen als gastvrouw cq -heer opgetreden en het mogelijk gemaakt dat tot op de laatste dag het clubgebouw een thuis was

*Joop Binnerts neemt afscheid als voorzitter van RAVA.
Links oud-secretaris Jacques Margés, rechts oud-voorzitter Rinus Kok.*

voor de vele generaties voetballers die de kleuren van RAVA verdedigd hebben.

Grote feesten, kleine feesten, van 's-morgens vroeg tot (soms) diep in de nacht. Wel eens een biertje te veel maar nooit problemen. Uw scribent kan in diepe weemoed terug denken aan dat mooie plekje in dat mooie park. Het verharde gedeelte waarop gevoetbald en getennist kon worden, het terras waar menig RAVAAN bijgebruind is. In de avonden de maan hoog aan de hemel en het ruisen van de bomen. De kippen, de vossen, de konijnen, de reigers. Melancholie, maar oh zo mooi. Het is aan hen die het Zuiderpark meegemaakt hebben, voorbehouden om mee te mogen praten over alles wat daar in en rondom het clubgebouw is gepasseerd. Met de anekdotes, practical jokes, goede en minder goede ervaringen kunnen we samen een dik boekwerk vullen.

In 1965 vierden we heel sobertjes het 35-jarig bestaan. De leden kregen een vrijkaart voor de intertotowedstrijd ADO-Malmö en na afloop stond er een kop koffie klaar in het clubgebouw. De consumpties daarna waren voor eigen rekening.

In de afdeling Den Haag werd jaarlijks een beslissingswedstrijd gehouden tussen de zondag- en zaterdagkampioen. Met ingang van 1966 werd daaraan de naam verbonden van ons bestuurslid Ad Dijkman die in 1965 was overleden.

Naast een prominent bestuurder binnen de vereniging was het een zeer gewaardeerd secretaris/penningmeester van het afdelingsbestuur. Jacques Margés heeft eveneens zitting gehad in dat zelfde college en door zijn vele andere functies was hij in Den Haag ook een gerespecteerde persoonlijkheid.

Dries Weber was vanaf 1960 tot 2000 actief bij verschillende landelijke organisaties waaronder de KNVB en is daarvoor uitbundig gedecoreerd. Binnen RAVA heeft hij 39 jaar aan het groene laken gezeten waar hij meer presteerde dan op het groene gras. In die jaren heeft hij een stempel op de vereniging gezet en nog loopt hij als een "eminence grise" op het complex rond.

Onder de ereleden treffen we twee ere-voorzitters in de personen van Joop Binnerts en Ton Rutgrink. Zij zijn geruime tijd in functie geweest en hebben de vereniging op de goede weg gehouden. Vooral Ton heeft RAVA met zijn talenten, zijn flair en zijn relaties soms door moeilijke situaties geholpen.

RAVA 1 in 1970 – F. Broekman (trainer), Aad van Noort, Peter Wolters, Ton van der Snoek, Ben Borsje, Cees Rommers, Peter van der Snoek, Theo Putters, Nico van der Heuvel, Donald Schönher, Henk Heemskerk, Evert ter Mors, René van Grol, Ron Duijkers.

RAVA oud / RAVA jong 1970 – Achterste rij: Jutte, Philip Imhann, Frits Nelemans, Bertus de Koning, Joop Bleeker, Thijs Hierck, Nico van Leeuwen, Jan van der Horst, Piet van Eijck, Loek Lamb, Piet Hierck, Joop Binnerts, Bart Faaij, Harry Borst, Theo de Groot, Clemens Commissaris, Jan ten Hagen, Cees Lamb, Jan Jacobs, Jan Hoefnagel, Ig van Bezooijen, Cees Nelemans. Voorste rij: Jaap van der Kraaij, Jan Overvliet, Rinus Zandvliet, Joop van Baggum, Dries Weber, Frans de Gier, Renzo Bruna, Cees Zandvliet, Mathieu Swarts.

In 1966 behaalde het hoogste juniorenteam het kampioenschap. RVC hield in die tijd een preten-tius jeugdtoernooi maar vond de bekerwinnaar van het vorig seizoen (RAVA) daar te licht voor. RAVA was echter niet bereid de beker zonder meer in te leveren. Tot in de punten van hun schoenen geprikkeld vochten ze zich tot de top van het toer-nooi en konden slechts door Feijenoord gestopt worden. Het is niet verwonderlijk dat deze jongens vele seizoenen de kern van een succesvol eerste elftal vormden.

Van 40 naar 50 en 60 jaar

Bij het 40-jarig jubileum werd wat steviger in de bus geblazen. Op 18 april 1970 was er een feestavond voor senioren, oud-leden en genodigden (en part-ners) in de Houstruotonde. In het jubileumnum-mer dat toen verscheen waren de foto's opgeno-men van de 30 veldteams met de namen van zo'n 350 actieve leden. Voorwaar een indrukwekkende vereniging. Zo'n boekwerk maakt je emotioneel. Zoveel gezichten, zoveel herinneringen. Alleen die foto's en de namen zijn al een herdruk waard.

Twee jaar na dit feest legden we in eigen beheer een verlichting aan op het tweede veld waardoor de trainingsmogelijkheden vergroot werden. Het

kon niet verhinderen dat onze selectie degra-deerde naar de vierde klasse. Het trieste was dat de toenmalige trainer (Wiek Hermans) een oud-RAVA-lid was met een prachtige staat van dienst als selectiespeler die het met zijn kwaliteiten zelfs tot het Nederlands Militair Elftal bracht. In 1974 wist Anton van Bommel de ploeg weer zo ver op te peppen dat ze als eerste eindigde en wederom naar de 3^e klasse promoveerde.

RAVA was inmiddels behoorlijk uit haar jasje ge-groeid en het voetballen op het tweede gedeelte was niet altijd zo plezierig. Een open vlakte, win-derig en kleine, slechte velden. Totdat de legen-darische wethouder, Piet Vink, RAVA aanbood om het Zuiderpark te verlaten en aan een nieuwe toe-komst te beginnen aan de rand van de stad. Er zou een complex van drie velden aangelegd worden aan de van Arckelweg op de gemeentegrens met Poeldijk. Het was all-in met club-, kleedgebouwen en verlichting.

Het Gemeentebestuur van Poeldijk verzette zich echter omdat het landje een agrarische bestem-ming had. Tevens speelde de vereniging Verburch op een steenworp afstand en een Haagse con-current was niet welkom. De Hoge Raad moest

RAVA 1 in 1980 – Achterste rij: Wim Mulder, Ron Jansen, Paul van Leeuwen, John Ravensteijn, Wim Lut, Aad Janssen, Jacques Burg, Frits van Leeuwen, Wim van Buuren (trainer). Voorste rij: Henk Heemskerk, Mario Bouman, Laurens Sandifort, Peter Zerstegen, Jos Dominicus, Paul Binnerts, Jacques Barnhoorn, Ab Wiglevan (grensrechter).

uitspraak doen maar toen de zaak daar eindelijk op de rol kwam, waren onze plannen (gelukkig) gewijzigd en hadden we besloten gewoon in dat mooie park te blijven en geen gok te wagen op een open, onwelkome vlakte.

Een ander fenomeen veroverde het voetbalwereldje. Zaalvoetbal trok vooral de jeugd aan en ook bij RAVA sloeg het virus toe. De oude generatie zag er niks in. In 1978 namen Ed Jacobs, Ben van Lieshout en Rob Wiglevan een initiatief en richtten de "Stars '78" op. Toen ze de zaal in gingen, drong het tot het Bestuur door dat het serieus was. Het besluit viel om een zaalvoetbal-afdeling op te richten met de enthousiaste jongelingen als commissieleden. Het was wel de bedoeling dat Dries Weber als mentor zou optreden. Hij heeft binnen RAVA nooit een eenvoudiger taak gehad. Deze afdeling groeide uit tot de grootste van Den Haag en heeft een eigen bijzondere geschiedenis waarover later.

In 1979 kon het eerste veldteam zich niet handhaven in de derde klas en moest een klas lager verder.

Toch was er een positieve ontwikkeling. Ons kleedgebouw aan de overzijde van het complex was in een dusdanig slechte conditie dat het afgebroken moest worden. De gemeente nam het besluit om een nieuwe accommodatie te bouwen naast het clubgebouw. In september werd het pand officieel aan RAVA en VVP overgedragen.

Tussentijds hadden we de statuten gewijzigd waarbij wel het predikaat R.K. (Rooms Katholiek) bewaard werd maar het statuut van geestelijk adviseur uit de regels werd gehaald. Ze waren er overigens niet meer.

1980 was een bijzonder jaar. We vierden het gouden jubileum en daarbij werd flink uitgekapt. Op het verharde gedeelte stond een grote tent omdat we verwachtten dat voor de ideeën die we over feestvieren hadden, het clubgebouw te klein zou zijn. Op het derde veld hield RAVA 5 een 24-uurs voetbal-marathon, een ware conditieslag waarmee de landelijke pers gehaald werd. In de tent uiteraard een reünie met de band van Frans Popti en een feestavond met als sluitstuk Jonina, een toentertijd zeer bekende buikdanseres, die jubileumvoorzitter Ton Rutgrink als Mystery Guest uit de hoge hoed haalde.

De gemeente kwam langs en liet de Sportpenning

Aflevering van het jeugdhonk in het Zuiderpark.

Segment van het jeugdhonk in het Zuiderpark.

achter.

Het seizoen 1980-1981 werd zinderend afgesloten. In een nacompetitie met Spoorwijk en Westerkwartier kwamen we onbeschadigd uit de strijd maar de apotheose was op het ADO-Den Haag-terrein waar de beide andere clubs in een strafschoependuel uit moesten maken wie er zou degraderen. Na 13 strafschoepen miste Jan Mos van Westerkwartier en Spoorwijk was gered.

In het Zuiderpark werd in 1970 de Belangen Commissie Zuiderpark opgericht met als doel de belangen van onder andere de voetbalverenigingen te behartigen. Menig gevecht is met de Gemeente uitgevochten en meerdere wethouders en raadsleden hebben de hardnekkigheid en strijdvaardigheid van de Commissie moeten ervaren. Veel is er danook bereikt door collectief optreden waarvan ook RAVA en VVP profijt van hebben gehad.

Een initiatief van een der BKZ-voorzitters, Joop

Wurms, was de oprichting van een Zuiderpark-elftal waarin van elke vereniging enkele spelers vertegenwoordigd waren. Van RAVA waren dat o.a. Henk Heemskerk, Paul Binnerts en Peter Duijkers. Vele vriendschappelijke wedstrijden werden gespeeld maar de top was wel het twee achter elkaar winnen van de Harry de Hartogbeker. Een derde keer is dat team niet meer uitgenodigd. Ook RAVA heeft die beker ooit gewonnen maar ontving daarna ook geen uitnodiging meer.

In 1983 volgde een kampioenschap met promotie naar de 3^e klas. Daarop was een weddenschap afgesloten zodat trainer Rob Bens kaal geschoren werd. Maar toen een jaar later zijn haar weer op lengte was, degradeerden we wederom naar de 4^e klas.

We lieten de Meeuw uit Oirschot een jeugdhonk bouwen en maakten van de gelegenheid gebruik om het clubblad voortaan in eigen beheer uit te brengen. Aan de produktie van het RAVA-Nieuws zal altijd de naam van George Rijghard verbonden blijven.

In de tachtiger jaren waren de vrijdagavonden druk bezochte clubavonden, niet in het minst omdat er dan training voor de lagere senioren was. Over twee soms drie velden verspreid, liepen tientallen RAVANEN achter een balletje en deden zo een betere conditie en een betere dorst op. Het menu omvatte toen volledige nassi-maaltijden, uitsmijters en sluitingstijden tot twee of drie uur 's-nachts. Het clubleven in optima forma.

In 1987 werd een zaterdag-afdeling opgericht dat met beperkt succes en zeer wisselende samenstelling een kwakkelend bestaan heeft geleid. Tot vier keer toe is er een start gemaakt maar het bleef telkens moeilijk om het langer dan een jaar of twee vol te houden.

In eigen beheer werd twee jaar later verlichting op het derde veld aangelegd en we beschikten over twee verlichte velden.

Tussendoor kregen we een aanslag van de fiscus die er niet om loog. Bij een boekenonderzoek meende een controleur beet te hebben en zette de gehele administratie op z'n kop. Een driemanschap bestaande uit Piet Ierschoot, Ton Rutgrink en Dries Weber heeft de handschoenen opgepakt en is danig in de slag geweest. Uiteindelijk is de strijd gewonnen en kregen we bovendien nog een paar centen terug.

Het zestig-jarig bestaan werd weer in een tent ge-

vierd en naast alle activiteiten was er een jubileumloterij waarvan de hoofdprijs, een 2-persoons vliegreis naar Malta, aan de RAVA-leden voorbijging. Ene Vera Janusevski stuurde een bedankkaartje uit Malta.

Inmiddels waren de shirts toegevoegd aan de oppervlakten waarop reclame mocht worden gevoerd. De belangrijkste sponsors op het RAVA-shirt waren bouwbedrijf Bongaerts, sportkledinghandel A.J. en Accountantskantoor BDO/Camps Obers.

De laatste jaren in het Zuiderpark

In 1992 kwam er een einde aan de toto-lotto. Na tientallen jaren waarin vooral Harry Borst, Loek Lamb, Ig van Bezooijen en Arie Hazebroek zich hebben ingespannen, moest de toto het land in. Voortaan zouden sigarenboeren en andere winkeliers de inleveradressen worden. Het gevolg is bekend. Deze vorm van onschuldig gokken is de commercie ingegaan en daar overleden.

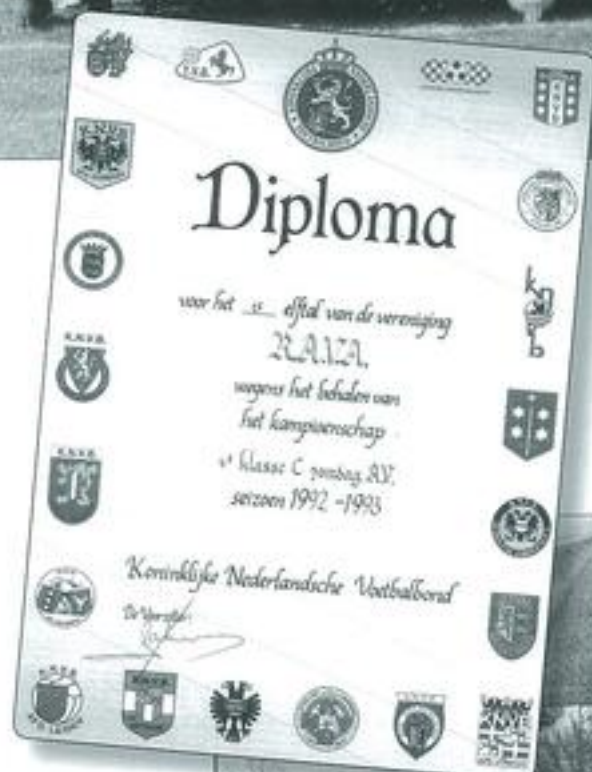
Onvergetelijk in de RAVA-geschiedenis is het beslissingsduel tegen Quick-Steps op het Wilhelmusveld. RAVA had aan het einde van het seizoen 1990-1991 een royale voorsprong op de naaste concurrenten en moest uit 4 duels 1 punt halen.

Toen begon een periode die de geschiedenis is ingegaan als het RAVA-Syndroom. Op de laatste dag kwam Quick-Steps langszij en ging bij Wilhelmus erover. Voor 3.000 mensen werd een dramatische strijd uitgevochten. In het begin werd keeper Sjaak Burg ten onrechte uit het veld gestuurd en kreeg Quick-Steps een gemakkelijke strafschop. Topschutter Raymond de Grood moest geblesseerd naar de kant en we speelden een verloren wedstrijd.

Trainer Perry Trouwborst kon niet stunten en een seizoen later moest hij voortijdig vertrekken. De selectie accepteerde dat niet en weigerde de eerstvolgende wedstrijd te spelen. Opvolger, Frank Bijloos, zag twee jaar later RAVA 1 met 3-2 van Kranenburg winnen en dat betekende een kampioenschap en wederom promotie naar de derde klas. In 1995 moest er echter een beslissingswedstrijd op het veld van VIOS aan te pas komen om die positie te handhaven.

In 1993 vonden we dat ons complex aan een opknapbeurt toe was. Tezamen met VVP werd een commissie gevormd die de bouwkundige en financiële mogelijkheden van een aanpassing van het clubgebouw moest onderzoeken. Ondanks sommige vérstrekkende schetsen en detailteke-

Kampioenen seizoen 1992 - 1993

Achterste rij v.l.n.r.: Peter Vank (verzorger), Peter Hess (leider), Rody van Baalen, Vincent Kenbeek, Rob v. Grol, Chris Hoogerwey, Raymond de Grood, Jack Krabben, Paul van Leeuwen, Patrick v.d. Snoek, Frank Bijloos (trainer).

Voorste rij v.l.n.r.: Hassan Ambaya, André van Kleef, Ignace Langerak, Peter van Kleef, Gerard Starrenburg, Khadir Ozdemir, Peter Wiglevan, Marcel Elbers, Ronald de Brabander, Ben v.d. Burch (grensrechter).

Van de 21 man staan er nog 15 op de ledenlijst.

ningen schoten de voorbereidingen niet op. Vooral de financiële trekkracht van de partner bleef lang onduidelijk.

Inmiddels waren er ontwikkelingen gaande die de zaken in het Zuiderpark behoorlijk op z'n kop zouden zetten. Het toenmalig College van Burgemeester en Wethouders kreeg het verzoek om de Wereldruiterspelen 1995 in het park te mogen houden. Het College stemde toe en het terrein van ADO-Den Haag en het tweede gedeelte ondergingen een totale metamorfose. Waar normaal de bal over de velden rolde, namen nu paarden bezit van de accommodaties. Twee grote stadions, promodorpen en nog veel meer maakten van de spelen een indrukwekkende happening. Jammer dat de organisatoren meer verstand van paarden dan van geld hadden. De zaak ging failliet voor een paar miljoen. De Belangen Kommissie Zuiderpark moest echter flink in de slag met wethouder Nico Dijkhuizen omdat hij de clubs van hun velden had gemikt en er geen schadevergoeding tegenover wilde stellen. Hij verloor het gevecht en moest honderdvijftigduizend gulden aan de verenigingen uitbetalen.

Met heel veel inspanningen werd het park weer in z'n oude status teruggebracht en we dachten dat er rust zou komen totdat we begin 1996 de boodschap kregen dat aan de Zuidlarenstraat woningbouw gepleegd zou worden op de atletiekbaan van Sparta die daarvoor naar het Zuiderpark zou worden overgeplaatst.

Het complex van RAVA/VVP had de ideale afmetingen en dus kregen we de opdracht te verdwijnen. Meerdere processen moesten worden gevolgd maar het meest ingrijpende was wel de arbitrageprocedure waarin beslist moest worden of RAVA of VVP naar het Rijnveldsportpark mocht. Veel tijd en papier werden gestopt in onze sollicitatiebrief die uiteindelijk de basis was voor een uitspraak waarbij we het complex van BTC konden overnemen. De centen die we gespaard hadden voor de renovatie in het Zuiderpark kwamen hier goed van pas en bij de gemeente werd een interessante uitplaatsingspremie veroverd.

We waren daarbij verlost van de risico-wedstrijden van ADO Den Haag waarbij ter bestrijding van de uitwassen van de Haagse hooligans het gehele park veranderde in een legerplaats en soms een slagveld.

Het was ook een beëindiging van de relatie met VVP die ruim 60 jaar had geduurd. We deelden drie

velden, een kleedgebouw en een clubgebouw. De dagen en de avonden waren verdeeld en het was niet gebruikelijk dat RAVA-leden op VVP-avonden kwamen en andersom. De voetbalprogramma's waren zo ingedeeld dat één van de clubs gedurende een geheel weekend over het complex kon beschikken. In beide verenigingen waren er uiteraard leden die daar niet goed mee uit de voeten konden.

Er waren kleine incidentjes die soms opgeblazen werden tot een belachelijk niveau waarna in de gecombineerde vergadering van de beide besturen de plooiën weer glad gestreken werden. Toch kwamen die er niet altijd uit want een discussie over de verdeling van de avonden moest uitgevochten worden voor een arbitragecommissie. Terugkijkend zie ik een periode waarin de verenigingen een heel bijzondere relatie hebben onderhouden. RAVA en VVP hebben zich in het Zuiderpark kunnen ontplooiën en een eigen specifieke geschiedenis geschreven. Ook hier is een dik boek te schrijven over alle ervaringen zowel collectief als persoonlijk. RAVA vertrok naar Houtwijk en VVP ging een fusie aan met GDS die samen verder gingen als "ERASMUS".

Houtwijk

In september 1996 hielden we een grandioos openingsweekend in ons nieuwe clubgebouw.

Een van de hoogtepunten was een wedstrijd tegen de Oud-Internationals met o.a. Rinus Israel, René van der Gijp en Gerrie Mühren. Scheidsrechter was Ignace van Zwieten.

De lekkerbekken onder ons zullen terugdenken aan het uitgebreide Indisch buffet dat in het clubgebouw aan leden en partners werd opgediend.

In Houtwijk vonden we niet gelijk onze draai. Het eerste elftal degradeerde uit de derde klasse. Voorzitter en secretaris traden af om ruimte te maken voor een nieuwe generatie waarbij Dries Weber in het clubgebouw tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau werd geslagen. Met de verhuizing hadden we veel jeugd in het Zuiderpark achter moeten laten en heel geleidelijk kwam daarvoor vervanging vanuit Houtwijk.

Enkele onrustige wisselingen in het bestuur lieten de kar af en toe wat overhellen maar uiteindelijk waren we het er over eens dat de verhuizing een goede ontwikkeling in onze geschiedenis was.

Zoals zo vele clubs in Den Haag kreeg ook RAVA te maken met kwaliteitsverlies en een instroom van

Clubgebouw RAVA-Houtwijk 2005

spelers van buiten die de verwachtingen niet waar maakten. Bovendien deden de oudere selectie-spelers een stapje terug om op lager niveau rustig verder te gaan. Het bestuur besepte dat een goede fusie tot verbetering van de situatie moest leiden. Met meerdere verenigingen (o.a. VVM, PEC-Den Haag, Lens, Marathon-Azzurri) werden besprekingen gevoerd. Maar de ideale partner werd niet gevonden.

Inmiddels werkten we aan ons complex en richtten een speeltuin in die na ongeveer vier jaar weer werd afgekeurd. En het had al zo'n twee jaar geduurd voor hij geleverd kon worden. Met de 8 nieuwe banken hadden we meer succes. Ze staan er nog steeds.

De ontwikkelingen op communicatief niveau hebben we gevolgd en nu kunnen we wijzen op een goed verzorgde website, communiceren we via e-mail en gaat het clubblad naar vele leden via het net.

De jeugd

Ik heb hier nog weinig specifieke aandacht besteed aan onze Jeugdafdeling. Maar het is altijd de pijler geweest waarop ons voortbestaan heeft gerust. Al bij de oprichting begonnen we met twee jeugdteams en geleidelijk is dat aantal gegroeid en blijft nog groeien. Als bijlage is een lijst met de hoofd-jeugdleiders waarvan H.Lucas, Cees van Lieshout en Cees Ledderhof de meest aansprekende namen in onze geschiedenis zijn. Daarnaast opereerden

in de loop der jaren zeker zo'n drie à vierhonderd vrijwilligers die de meest uiteenlopende functies vervulden. Namen noemen is onmogelijk maar als model voor het zich belangeloos en intensief inzetten voor de jeugd noem ik Ig van Bezooijen. Duizenden jongeren en ooit-jongeren zijn lid geweest van RAVA en bewaren niet alleen herinneringen aan het voetballen maar ook aan allerlei activiteiten die voor hen georganiseerd zijn. Aanvankelijk de NKS-kampen en later de elgen kampen, waarbij velen zich Café "De Postduif" in Bergeijk direct voor de geest kunnen halen met als centrale figuur, "Moeders".

Sinterklaas was een vaste gast, spectaculaire fancy-

Een bezoek aan Bergeijk.

fairs zorgen voor extra inkomsten en speciale feestavonden voor de jeugd stonden regelmatig op het programma, zoals de jeugdcarnavals en later discoavonden.

De strijd om de penalty-bokaal met ooit Hans van Breukelen onder de lat. De Kerstzaaltoernooien waarbij menig RAVAAAN aan de sleur van de 2^e Kerstdag ontsnapte. Hoeveel grote en kleine feestjes zullen er gevierd zijn want we hebben de nodige kampioenen gehad. Van hoog tot laag en in elke klasse. Elke jongen die bij RAVA de jeugd doorlopen heeft, is wel eens een keertje kampioen geweest.

De jeugd heeft lange tijd een eigen blad gehad onder de naam RAVARIA en ook in het clubblad vulde en vullen de junioren nagenoeg de helft van het blad.

De eerste 75 jaar sluiten we af met een jeugdafdeling die inmiddels meer dan 200 leden met ruim 40 vrijwilligers telt. In de traditie van Cees van Lieshout en Cees Ledderhof hebben we nu een waardige opvolger in Fred van Tilborg. De activiteiten liggen weer op een ouderwets niveau met opleidingen voor jeugdkader, jeugdkampen en veel activiteiten op ons complex anders dan voetbal.

De zaal

Het zaalvoetbal is bij RAVA een enorm succes geworden. Zoals hiervoor vermeld lag in 1978 het initiatief bij enkele RAVA-leden maar buiten de vereniging. Het bleek een schot in de roos en al snel werd dit onderdeel in de vereniging opgenomen. Het waren vooral de eigen leden die het zaalvoetbal als een boeiende neven-activiteit zagen. Het feit dat ook selectie-spelers enthousiast deelnamen was voor sommige trainers en bestuursleden wel eens een probleem. Pogingen om de spelers voor de keuze te stellen tussen hun plaats in het eerste elftal en het zaalvoetbal riepen ongekende krachten op. Geen trainer heeft die strijd gewonnen.

Ooit was RAVA de grootste veld-zaal-vereniging met 14 seniorenteams en 3 bij de jeugd. Hoewel RAVA altijd haar bijdrage geleverd heeft, is het jeugd-zaalvoetbal nooit goed van de grond gekomen. Ook bij de senioren verliep de interesse. De tijden waarop gespeeld moest worden, vormden vooral voor de lagere teams een probleem.

Een van de teams heeft deze ontwikkeling satirisch benaderd door in de Marimbahal in Rijswijk 's-avonds om kwart over elf in pyama de kleedkamer uit te komen.

Hetzelfde team bestond uit belegen en zeer-be-

legen hobbyisten die gedreven door een eigen schare suppor(t)sers zich uitleefden in weekend- en vakantie-reizen en daarnaast ook in voetbalbroek durfde verschijnen. Toen een drietal spelers de leeftijd van zestig jaar bereikt hadden, loste het team zich bij gebrek aan voldoende conditie op.

De overige teams hadden soms ook een unieke samenstelling met vrienden of familie.

Hoewel de mogelijkheid om te winnen niet uit de weg werd gegaan, was toch vooral het plezier in het spelletje dat overheerste.

Prestaties zijn er zeer zeker geleverd. Ooit speelde het eerste team in de hoofdklasse. Maar in de loop der jaren daalde het aantal teams en de kwaliteit.

Er kwamen leden van buiten die het toch niet zo lang bij ons uithielden. Dat heeft wellicht te maken met het feit dat de binding sterker is met het team dan met de vereniging. Je ziet buitenleden ook nooit in het clubgebouw en ze hebben zelden deelgenomen aan verenigingsactiviteiten.

De zaalafdeling bestaat thans uit vijf herenteams en een damesteam en er wordt nog steeds met plezier gespeeld.

RKPT/VVR

Begin 1990 kwam het initiatief om geld in te zamelen buiten de kas van de vereniging. Met speciale activiteiten groeide er een pot die onder beheer stond van enkele RAVA-leden en waaruit ondersteunende bijdragen werden gedaan als de club voor grotere investeringen stond. De eerste naam luidde RAVA Kantine Promotie Team (RKPT) en is voortgekomen uit de gedachte om daar de renovatie van het clubgebouw mee te steunen.

Hieraan zijn de namen van Gerard Starrenburg Sr en Wim van Grol verbonden.

In 2000 werd Cees Ledderhof de opvolger van Gerard en de naam veranderde in Vrienden Van RAVA (VVR). Als onderdeel van de fondswerving die de jaren doorstaan heeft en nog altijd favoriet is, noemen we de "3 uit 15". De laatste jaren hebben Aad ten Berge en Jan van der Horst een belangrijk aandeel in de organisatie gehad. In de loop der jaren zijn op die manier duizenden guldens (en later Euro's) naar de vereniging gevloeid en ... goed besteed.

De fusie

Eind 2003 begonnen er serieuze besprekingen met de voetbalvereniging TEDO die in een moeilijke periode terecht was gekomen. Allereerst was

er een oriënterend overleg tussen de beide besturen waarbij het samengaan van de totale verenigingen ten doel stond. De eerste indrukken waren positief en leidden tot de instelling van een fusie-begeleidingscommissie welke bestond uit de bestuursveteranen Dries Weber (namens RAVA) en Joop Wieser (namens TEDO). De leden van beide clubs werden over de intentie geïnformeerd en de reacties waren positief. Een intensief proces nam een aanvang en na veel maar ook effectieve besprekingen kon voorzitter Ed Jacobs in maart 2004 aan de leden een fusievoorstel presenteren. Met overgrote meerderheid steunden de RAVA-leden het voorstel en op 1 juli 2004 (in ons 75e jaar) ontstond de nieuwe vereniging RAVA-Houtwijk.

Slot

Deze geschiedschrijving is uiteraard onvolledig en van het materiaal dat ik in een privé-archief heb, is een uitgebreid boekwerk samen te stellen. Elk lid heeft daarnaast zijn eigen herinneringen en deze schets is danook een globale wandeling door 75 jaar RAVA. Voor de ouderen zijn er onder andere nog de jubileumboeken die geschreven zijn bij het 40-, 50- en 60-jarig bestaan en die de historie van RAVA completer maken. Sommige foto's zijn al eerder gepubliceerd maar zijn zo uniek voor het verenigingsleven van RAVA, dat we ze graag herhalen.

Laat deze jubileumuitgave aanleiding zijn om met generatiegenoten de "memories" op te halen die gezamenlijk bij RAVA gedeeld worden.

Het is in dit bestek uiteraard onmogelijk alle prominenten te noemen die de vereniging door de verschillende decennia hebben geloodst. In de bijlagen worden de namen genoemd van degenen die daaraan een belangrijke bijdrage hebben geleverd. Herken achter de namen de man of vrouw en de rol die zij in je herinneringen hebben gespeeld.

Voorzitters

1930-1931	- H. de Haan
1931-1941	- T. Engelsman
1941-1951	- W. Lorie
1951-1956	- M. Kok
1956-1960	- J. Leijendekker
1960-1980	- J. Binnerts
1980-1986	- A. Rutgrink
1986-1989	- C. Ledderhof
1989-1996	- A. Rutgrink
1996-1998	- B. v. Lieshout
1998-	- E. Jacobs

Secretarissen

1930-1932	- J. Halleen
1932-1944	- A. Dijkman
1944-1945	- J. Halleen
1945-1946	- A. Bal
1946-1972	- J. Margés
1972-1973	- M. Swarts
1973-1995	- A. Weber
1995-1998	- E. Jacobs
1999-2000	- N. v. Lieshout
2000-2002	- A. Weber
2002-2004	- N. Graaman

Penningmeesters

1930-1944	- J. K. roes
1944-1965	- A. Dijkman
1965-1973	- A. Weber
1973-1986	- H. van Jaarsveld
1986-1989	- P. Ierschoot
1989-1995	- E. Jacobs
1995-1996	- B. v. Lieshout
1996-1998	- N. Commissaris
1998-2001	- F. v.d. Heuvel
2001-	- P. Hess

Hoofdjeugdleiders

1944-1945	- A. Bal
1945-1958	- H. Lucas
1958-1959	- H. Hoefnagel
1959-1959	- frater Emilius
1959-1961	- frater Leobertus
1961-1964	- M. Swarts
1964-1967	- C. van Lieshout
1968-1972	- L. de Koning
1972-1984	- C. Ledderhof
1984-1985	- J. Schellings
1985-1987	- P. Hess
1987-1992	- N. van Lieshout
1992-1993	- C. Ledderhof
1993-1996	- F. Laarhuis
1996-1998	- K. van Dorp
1998-2000	- P. Das
2000-2002	- R. Sebel
2002-	- F. van Tilborg

R.A.V.A.

Kerstag

der Oprichtingsvergadering der R.K. Sportvereniging „R.A.V.A.“, gehouden in gebouw „Custodia“, Prandststraat, op vrijdag 18 April 1930 des avonds te 7 uur.

Met het Bestuur, behalve de heer Engelsman, die bericht van verhindering had gegeven, waren zoodoortig 66 jongelui ter vergadering aanwezig.

Te 7.15 opende Kapelaan Inel de vergadering met een christelijken gebed en las de aanwezigen handlijkt welken Spr. stelde de B.K. leiders aan de vergadering voor en gaf een uiteenzetting van het doel derzen bijeenkomst, nl. om te werken tot oprichting van een R.K. Sportvereniging in deze parochie, daarbij mededeelend, dat de nieuwe vereniging is gedacht als onderafdeling van „Gravenhage II“ (St. Raphael) der St. Josephkerken Vereniging en als naam zou dragen „R.A.V.A.“, d.i. St. Raphael, Afdeling Voetbal en Atletiek.

Verder werd aan de vergadering bekend gemaakt, dat de bestuursfuncties door de B.K. leiders zullen worden vervuld en als volgt waren verdeeld:

Mr. de Haan,	Technische leiding
Mr. Kroes,	Penningmeester
C. Halleen,	Secretaris
Mr. Engelsman	} Commissaris
Mr. J. C. Halleen	
H. Leurs	
Mr. Romeijnders	

Bestuurders

H. de Haan	1930-1931
T. Engelsman	1930-1941
C. Halleen	1930-1932
J. Halleen	1930-1946
J. Kroes	1930-1944
F. Leurs	1930-1932
W. Romeijnders	1930-1958
M. Derks	1931-1946
A. Dijkman	1932-1965
J. Margés	1940-1973
C. Suijkerbuijk	1940-1941
W. Lorie	1941-1950
A. Bal	1941-1952
H. Lucas	1945-1958
R. van Grol	1946-1964
M. Kok	1946-1956
M. Jungschläger	1947-1973
G. Slijpen	1950-1952
B. v.d. Swaluw	1951-1952
J. Akkermans	1952-1952

W. Berckenkamp	1952-1955
H. Hoogenboom	1953-1963
A. Eijackers	1955-1963
J. Leijendekker	1956-1960
H. Hoefnagel	1958-1959
Frater Emilius	1959-1959
J. Binnerts	1958-1980
Frater Leobertus	1959-1961
H. Borst	1960-1967
M. Swarts	1961-1973
I. van Bezooijen	1963-1980
A. Weber	1963-2002
C. van Lieshout	1964-1967
	1975-1981
T. de Grood	1965-1983
L. de Koning	1967-1972
C. Ledderhof	1968-1989
	1992-1993
A. Hazebroek	1972-1975
T. de Zwart	1973-1975
H. van Jaarsveld	1973-1986

G. v.d. Snoek	1975-1977
W. de Jager	1976-1980
H. Heemskerck	1977-1984
A. Rutgrink	1980-1986
	1989-1996
P. Wolters	1980-1983
B. van Lieshout	1981-
N. Graaman	1981-1984
	1992-1996
	2000-2002
J. Schellings	1984-1985
P. Ierschoot	1984-1989
E. Jacobs	1985-
P. Hess	1985-1987
	2001-
P. v.d. Broek	1987-1989
N. van Lieshout	1987-1992
	1999-
F. Macco	1993-1996
F. Laarhuis	1994-1996
N. Commissaris	1995-1998
M. Lamb	1995-1998
K. van Dorp	1996-1998
Arth. Starrenburg	1997-1998
R. Sebel	1997-2002
P. Das	1998-2000
Anita Starrenburg	1998-2000
G. Starrenburg Sr	1998-2000
F. v.d. Heuvel	1998-2001
P. v. Paassen	2000-2001
R. v. Hasselt	2000-2001
F. v. Hemert	2002-
F. v. Tilborg	2002-

Ere-voorzitters

J. Binnerts †
A. Rutgrink

Ereleden

I. van Bezooijen †
H. Borst
A. Derickx †
M. Derks †
A. Dijkman †
T. Engelsman †
A. Eijackers †
N. Graaman
G. de Grood †
T. de Grood
R. van Grol †
J. Halleen †
J. Hogenboom †
J. v.d. Horst
H. van Jaarsveld
M. Jungschlager †
J. v.d. Kolk pr. †
M. Kok †
J. Kroes †
C. Ledderhof
C. van Lieshout †
W. Lorie †
H. Lucas †
J. Margés †
W. Romelinders †
H. Snel pr. †
G. Verhoef †
A. Weber
C. Zandvliet

Trainers

1942-1944 – J. Meuleman
1945-1946 – J. Kant
1946-1958 – F. v.d. Nolk van Gogh
1959-1963 – J. Willems
1963-1964 – J. v.d. Broek
1964-1967 – J. v.d. Nat
1967-1971 – J. Broekman
1971-1972 – A. Hermans
1972-1975 – A. van Bommel
1975-1976 – H. Zuma
1976-1977 – J. Keck
1977-1979 – W. Mulder
1979-1982 – W. van Buuren
1982-1984 – R. Bens
1984-1988 – W. Tetteroo
1988-1990 – H. v.d. Walle
1990-1992 – P. Trouwborst
1992-1995 – F. Bijloos
1995-1999 – H. Bal
1999-2001 – A. Boevink
2001-2004 – H. v. Oostrum Soede

Prestaties RAVA 1 - veld

1934 – kampioen en promotie naar 2^e klasse DHVB
1936 – kampioen en promotie naar 1^e klasse DHVB
1939 – kampioen en promotie naar 1^e klasse IVCB
1940 – indeling in 4^e klasse KNVB
1944 – kampioen en geen promotie
1948 – winst HVB-beker
1949 – kampioen en geen promotie
1957 – kampioen en geen promotie
1961 – kampioen en promotie naar de 3^e klasse KNVB
1972 – degradatie naar de 4^e klasse KNVB
1974 – kampioen en promotie naar de 3^e klasse KNVB
1979 – degradatie naar de 4^e klasse KNVB
1983 – kampioen en promotie naar de 3^e klasse KNVB
1984 – degradatie naar de 4^e klasse KNVB
1993 – kampioen en promotie naar de 3^e klasse KNVB
1997 – degradatie naar de 4^e klasse KNVB

Jubiläum van

RAVA werd opgericht op 18 april 1930 en TEDO op 16 mei 1931.

Beide data liggen dicht bij elkaar en de nieuwe club die RAVA-Houtwijk heet, zal 18 april 1930 verder als oprichtingsdatum aanhouden. Dit boekwerk is de laatste afzonderlijke beschrijving van de beide verenigingen. Afzonderlijk kunnen ze geen geschiedenis meer maken.

Een probleem bij de geschiedschrijving van TEDO was het ontbreken van nagenoeg het gehele archief zodat informatie bij externe bronnen gevonden moest worden.

De fusie die per 1 juli 2004 heeft plaats gevonden, had tot doel een grotere en sterkere vereniging te creëren.

De eerste resultaten zijn hoopgevend met een seniorenbestand van 8 veld- en 6 zaalteams en een jeugdafdeling van 18 teams.

De selectie heeft een goede impuls gekregen alleen heeft dit in het eerste fusieseizoen nog niet tot de verwachte resultaten geleid. Gezien de samenstelling van deze groep mag op termijn zeker promotie naar de derde klas worden verwacht en de ambities van het bestuur strekken verder.

1e elftal seizoen 2004-2005 – Staand v.l.n.r.: K. Krom (grensrechter), J. v.d. Bosch (bestuurslid technische zaken selectie), M. Abbenhuis (trainer), N. Stemmerich, B. van Dam, J. Daoudi, F. Stolk, R. Ophof, R. van Hasselt, J. Brinkert, R. Imhann, A. Gurdal, M. van Kessel.

Zittend v.l.n.r.: W. v.d. Veen, K. Hulters, P. Droppert, Mike Langeveld (pupil van de week), P. Hollenberg, M. Abaci, E. Firtina, A. Baksoellah (verzorger).

een fusieclub

Voor wat betreft de mogelijkheden om sportieve aspiraties op alle niveaus te realiseren zijn we in belangrijke mate afhankelijk van de kwaliteit van het complex.

Bij de overname van het clubgebouw in 1996 is er behoorlijk geïnvesteerd en nadien zijn er verschillende aanpassingen gedaan om het als verenigingsgebouw en recreatiecentrum behoorlijk te laten functioneren.

Inmiddels heeft de gemeente ingezien dat het complex dusdanig wordt gebruikt dat een facelift hoog noodzakelijk is.

Het tweede veld heeft een kunstgraslaag gekregen en de paden en hekken rondom de velden worden vervangen. Ook het hekwerk rondom het complex zal vervangen worden.

Een goede start voor de fusieclub om na feestelijk achterom te kijken naar 75 jaar geschiedenis, de blik vooruit te kunnen richten op een nieuwe toekomst.

Er is voldoende jeugd en kader om met hen de basis te leggen voor wellicht nog eens 75 jaar.

F1 - kampioen seizoen 2004-2005 - Staand v.l.n.r.: Marouane Chaliou, Tom Arnoldus, Kevin Jacobs, Lars Baan.
Zittend v.l.n.r.: Mitchell van de Barselaar, Dennis Slotboom, Mark Jacobs, Niels Park, Kevin Taal.

feliciteert S.V. RAVA-HOUTWIJK
met het 75-jarig jubileum.

**Verkoop
APK
Reparatie
Onderhoud**

Bezoek onze internetsite www.acl-auto.nl voor een
actueel overzicht van het occasion-aanbod en
een kennismaking met ons bedrijf!

*Wet zo goed
in alle auto's*

Auto Centrum Leidschendam • Oude Middenweg 237 • 2491 AH Den Haag
tel. 070-320 30 00 (bij nieuwbouw Leidschenveen) • www.acl-auto.nl

**Jornath-
de Haas
B.V.**

Telefoonnummer
070-3975238

Onderhoud • Verbouwingen • Betimmeringen

Voor al het onderhoud aan
uw woning, betimmeringen
of verbouwingen kunt u een
beroep doen op het vakman-
schap van aannemersbedrijf
Jornath-de Haas B.V.
Al meer dan 30 jaar een begrip
in Den Haag en omgeving.

Adres
Jornath-de Haas B.V.
Dekkershoek 69
2552 DB Den Haag

René van Hasselt

ijzerwaren
gereedschappen
hout
electromateriaal
verf
sanitair
tuinartikelen
sleutels

*Specialist in
het plaatsen van
diverse sloten en
beveiligingen*

Betje Wolfstraat 216-224
Den Haag
Tel. (070) 3800435

Hagex

*Groothandelscentrum
voor dranken en levensmiddelen*

's Gravenzandelaan 181
2512 JC Den Haag

070 - 389 51 51

ZATERDAG GESLOTEN

TEDO

1931 - 2005

R.A.V.A.

70 JAAR JONG

17 APRIL 2000

Interviews
met o.a:

Luuk Verlint
Loek Lamb
Michael Sebel
Peter Duijkers
Ruud Schrijver

R.A.V.A.:
Extra aantrekkelijk
voor de jeugd

Wij adviseren

Eerst analyseren we de post- en reprostromen en/of het archief in uw onderneming.
Daarmee sporen we zwakke plekken op en vervolgens doen we aanbevelingen.
Over werkwijzen en apparatuur, over mensen en trainingen.

Wij zorgen voor versterking

Als uw postkamer, repro en/of archief overbelast of onderbezet zijn, zorgt Mailprofs voor een oplossing. Een paar dagen, enkele weken of meerdere maanden.
Op elk gewenst niveau. Met kennis van zaken en ruime ervaring.

We verzorgen het totale management

Laat ons uw postkamer, repro en/of archief beheren. Dat betekent transparante kosten en meer professionaliteit. Bovendien hoeft u zich geen zorgen meer te maken over de personeelsbezetting. Noch over vervanging en onderhoud van apparatuur.

Wilt u meer weten over de prestaties van Mailprofs en wat dat voor uw organisatie kan betekenen?
Bel dan (070) 334 49 60 en vraag gratis en geheel vrijblijvend meer informatie aan.

mailprofs®

INHOUD

- 1 Voorwoord
- 2 Vooral veel gezelligheid
- 5 Een gulden per doelpunt
- 7 Fanatiek, hard en soms zelfs geniepig
- 8 Een leven lang RAVA
- 11 Ton kan geen afscheid nemen
- 12 Een talentvolle keeper
- 15 Een hoeraatje van de tegenpartij
- 16 "Een dubbel één tweetje...."
- 17 RAVA: Extra aantrekkelijk voor jong en oud

RAVA 70 JAAR JONG

Uitgave van voetbalvereniging Rava,
Den Haag
17 april 2000

Colofon

Bladmanagement: Theo Das,
Mailprofs Ultzendbureaux
Art Director: Mike Kroon
Basisontwerp: Beeldend Vermogen
Productie: Robert Kroon,
Full Circle Communications Consultancy
Tekst: Jan Segers,
Full Circle Communications Consultancy
Drukwerk: Rob Stolk b.v. Amsterdam
Advertentieacquisitie: Theo Das

Voetbalvereniging RKS V RAVA
Rijnveld sportpark
L. van Vuurdestraat 16
2552 JG Den Haag
tel. 070-3975178

Contactpersoon Senioren:
Ben van Lieshout
Architect Dudoklaan 10
2552 MV Den Haag
tel 070-3973104
Contactpersoon Jeugd:
Rody van Baalen
Soestdijksekade 475
2574 BC Den Haag
tel 070-3677806

Het uitgebreid vieren van een 70-jarig jubileum is eigenlijk een unicum. Gewoonlijk doe je dat bij een 60-jarig jubileum en daarna pas weer als je 75 jaar bestaat. Zo niet RAVA. Het bestuur besloot ergens in de zomer van 1998 dat RAVA uitgebreid stil zou gaan staan bij haar 70-jarig bestaan. Dit jubileummagazine is één van de gevolgen van dit besluit.

Sinds de viering van het 60-jarig jubileum is er nogal wat gewijzigd. Ingrijpend was de gedwongen verhuizing vanuit het Zuiderpark naar Houtwijk. Na bijna 65 jaar moesten we in 1996 ineens ons eigen stekkie inleveren. De plek waar Ravanen hun voetbalcarrière begonnen en waarvan ze dachten dat ze die daar ook weer zouden beëindigen. Een plek waar we ons goed thuis voelden en die we van tijd tot tijd nog steeds missen.

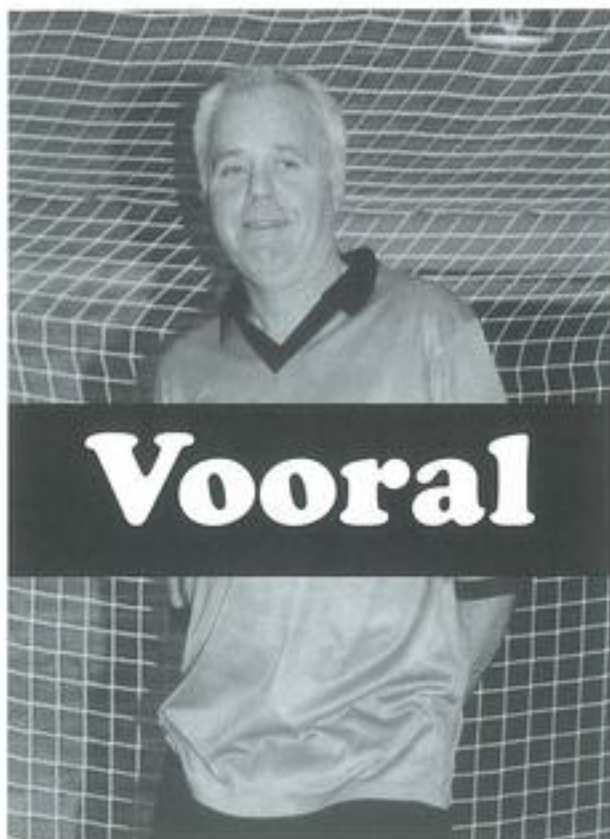
In deze moeilijke periode nam het bestuur het initiatief om tot de best mogelijke oplossing te komen. Ik denk dat deze ook bereikt is met de verhuizing naar het Rijnveld Sportpark in Houtwijk. Hier hebben we een nieuw "thuis" gevonden waar we al aardig gewend zijn. De doelstellingen om in Houtwijk een echte buurtvereniging te worden lijkt ook gehaald te gaan worden. Inmiddels komt ruim 1/3 van de leden uit "de wijk".

We zitten echter in een tijd waarin alles razendsnel verandert. De beleving van sportbeoefening is duidelijk anders dan pakweg 25 jaar geleden. Er is meer dan voetbal alleen. De 24-uurs economie heeft tegenslagen. Normen en waarden lijken van ondergeschikt belang geworden. We hebben het allemaal razend druk en de club wordt steeds minder gezien als een verlengstuk van het sociale leven. Dan heb ik het nog maar even niet over de regel- en wetgeving van de overheid die het er de gemiddelde bestuurder niet makkelijker op maakt.

Reden voor somberheid. Nee, ik denk het niet. Mits we echter met het bepalen van ons beleid rekening houden met die nieuwe omstandigheden. Daar ligt de uitdaging voor het RAVA bestuur de komende jaren. Visie en daadkracht zijn de ingrediënten voor het oplossen van de huidige problemen waarmee RAVA (en heel veel andere sportverenigingen) geconfronteerd wordt. Ik heb er vertrouwen in dat RAVA dat zal kunnen volbrengen en zal uitgroeien tot een prima buurtvereniging waar het goed toeven is.

Ikzelf zie de jubileumweek als een start voor het "nieuwe" RAVA. Een vereniging die met haar tijd meegaat en daarom ook een toekomst heeft. Het is daarom ook dat ik durf te stellen dat RAVA 70 jaar jong is!!!

Ed Jacobs
Voorzitter

Peter Duijkers (47) begon zijn carrière bij RAVA toen hij een jaar of 9 was. Jarenlang is hij trouw gebleven aan zijn club en raakt nog altijd enthousiast als hij er over praat.

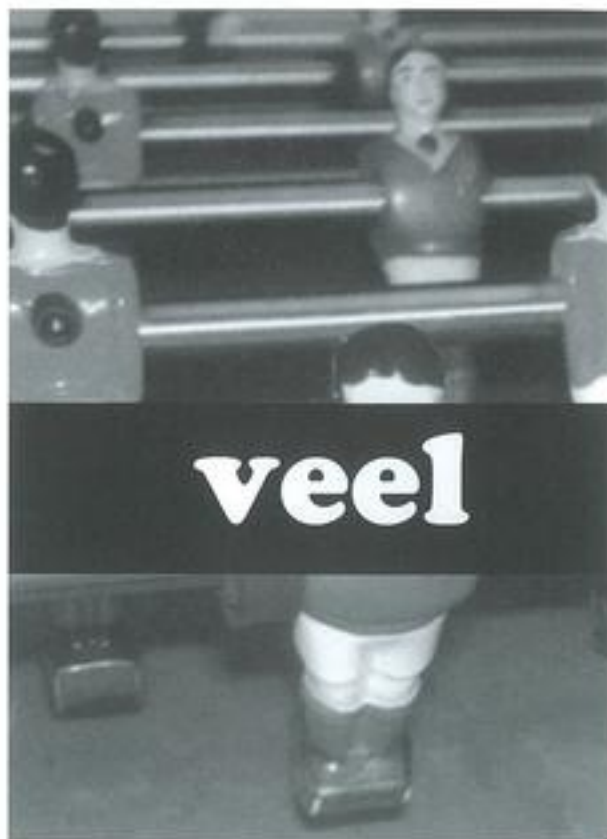
"RAVA is oorspronkelijk een club van de Transvaalwijk en was verbonden aan de parochie 'Engelbewaarders'. Het is een echte familieclub. Zo was dat ook in ons gezin. Mijn oudere broers voetbalden al bij RAVA en zodoende ben ik er ook gaan voetballen. Pas drie jaar geleden ben ik er mee gestopt maar met andere (oud)-voetballers doe ik nog steeds aan zaalvoetbal."

Peter is spits en duidelijk niet zonder succes. Peter stond al van jongs af aan in het eerste elftal. Zowel bij de pupillen, bij de junioren en bij de senioren. "Maar ik moest het niet hebben van mijn techniek maar van mijn inzet: gewoon doorgaan!"

Nog voordat Peter officieel naar de senioren zou gaan en in de A1 speelde werd hij, met nog enkele andere junioren, al gevraagd om mee te doen in het eerste elftal. Het eerste elftal kwakkelde en stond op het punt van degraderen. "Die degradatie hebben we niet kunnen afwenden."

Pa als Sponsor

Wel weet Peter nog een leuk voorval te herin-

neren. "We hadden eigenlijk al een soort van sponsor. Pa v.d. Snoek, die vaak langs de lijn te vinden was, was het zo zat dat het eerste elftal steeds verloor dat hij een beloning uitloofde voor elke speler als ze weer eens zouden winnen." En voor zo'n beloning wilde Peter en de zijnen zich natuurlijk wel de benen uit het lijf rennen: een fonduestell!"

Peter geeft toe dat hij altijd behoorlijk fanatiek was. "Vooral in mijn jeugdperiode. Na een wedstrijd bleef ik altijd rondhangen in de hoop dat ik bij een ander elftal nog een wedstrijd, of liever nog wel twee, mocht meespelen". Wat dat betreft vindt Peter de jeugd wel veranderd. "Die vinden soms één wedstrijd al te veel van het goede!"

En Peter was gewoon zichzelf. "Ik had nooit echt een voorbeeld, een voetballer waaraan ik me wilde spiegelen".

De mooiste wedstrijden vond Peter toch wel de kampioenswedstrijden met het eerste elftal.

"We moesten eens een kampioenswedstrijd spelen in Rotterdam. Dan gingen we met twee bussen vol supporters, waaronder een dubbeldekker. Als we dan terugkeerden zat het hele clubhuis stapvol en werd je naam gescandeerd. Echt geweldig!"

Kranten

Hoogtepunten voor Peter waren ook de lichtwedstrijden tegen ADO en de wedstrijden op Kijkduin waar Duitse toeristen vol bewondering naar het spel van RAVA stonden te kijken.

gezelligheid

"Voor mij persoonlijk was toch ook een hoogtepunt dat ik bijna topscorer was in Den Haag. Ik ben eenmaal tweede geworden. Ik zou echt niet meer weten hoeveel ik er ingetrapt heb. Ik vind het nog steeds geweldig om de krantenknipsels uit die tijd door te nemen. In onze tijd was het ook echt verschrikkelijk gezellig. De vrouwen kwamen vaak mee. Vrijdagavond na de training werd het altijd laat, want dan was het feest in het clubhuis. Kaarten, borrelen, praten. Ik weet dat het nu nog steeds redelijk druk is, maar het is toch anders. Vroeger hadden we meer voor elkaar over, terwijl het nu meer ieder voor zich is. Eigenlijk een afspiegeling van de hedendaagse maatschappij."

De verhuizing

Peter vertelt nog wat over de verhuizing: "We zaten natuurlijk op een unieke locatie. Veel bomen en wandelpaden. Maar Houtwijk ziet er ook goed uit. Een mooi clubhuis. Jammer dat er toen wel wat verloop is geweest binnen de vereniging." Toch ziet Peter de toekomst voor RAVA vol vertrouwen tegemoet. "Misschien gaat RAVA wat moeilijke jaren tegemoet, omdat er een 'gat' zit tussen de jeugd en de oude garde. Maar met goede promotie moet dat allemaal wel op te lossen zijn." Peter geeft toe dat het fanatieke er bij hem wel wat af is. "Er zijn nu ook zoveel andere dingen in het leven. Ik kijk nog steeds graag naar voetbal, maar ik vind het geen ramp meer als ik eens een keertje op de zondagavond het voetballen op tv mis."

Als Peter dan toch persé een favoriete club

moet noemen dan is het toch Ajax. Zijn favoriete speler? "Uh, die vent die bij PSV voetbalde en nu geblesseerd is. Hoe heet ie ook alweer? Uh, hij is naar het buitenland gegaan. Ik kan niet op zijn naam komen. Niet Romario, maar uhhh...hij speelt nu in Italië. Ik kan er echt even niet opkomen. De leeftijd, hè? Tenslotte nog even over het Nederlands elftal en het naderende EK. "Ik vind het nu een hecht collectief. Rijkaard heeft er voor gezorgd dat de blanke en donkere jongens nu op één lijn staan. Het moet iets moois kunnen worden". "Ronaldo!" roept Peter's vrouw op de achtergrond. "Hè hè, eindelijk! Dat mijn vrouw daar nou moet opkomen!"

Gezelligheid kent geen tijd bij RAVA.

AANNEMINGSBEDRIJF *Jornath - de Haas b.v.*

Onderhoud - Verbouwingen - Betimmeringen

WERKPLAATS:

Dekkershoek 69, 2552 DB Den Haag
Tel. 070 - 397 52 38, Fax 070 - 3972641

06 - 54257466

EEN GULDEN PER DOELPUNT

Michael Sebel (8) speelt volgens eigen zeggen al zo'n vier jaar bij RAVA. Hij speelt in de F1. RAVA was dichtbij dus daarom ging hij op RAVA. Wat hij nou zo leuk aan RAVA vindt? "Voetbal". Da's logisch. Elke woensdagmiddag gaat Michael trainen. "Dan doen we slalom met de bal of gaan we hardlopen." Michael heeft daar plezier in en er zijn niet echt oefeningen waar hij een hekel aan heeft.

Hij heeft het prima naar de zin in Houtwijk. Hij vindt trouwens het clubhuis daar mooier dan de vorige in het Zuiderpark.

Michael is midvoor. "Ik kan hard schieten en schiet ook altijd raak". Volgens Michael komt het vaak dan ook door hem dat ze winnen. De vorige wedstrijd hebben ze nog met 7-3 gewonnen van Scheveningen en heeft Michael drie doelpunten gemaakt. Dat hij zo goed kan voetballen heeft waarschijnlijk niets met erfelijke aanleg te maken want: "mijn vader kan niet voetballen."

Professional

Wat Michael's aller-, allermooiste doelpunt is dat hij ooit gemaakt heeft? "Ik maak altijd mooie doelpunten. En voor elk doelpunt dat ik zet krijg ik van m'n moeder een gulden". Als dat geen stimulans is.....

Als het regent of heel koud is heeft Michael niet zo heel veel zin in voetballen. En soms moppert Wilma, de leidster wel eens op hem. "Kom op Michael, niet zo lui, roept ze dan naar mij. Ik vind het ook niet leuk om mee naar achteren te gaan. Ik blijf het liefst voor. Ik neem ook alle hoekschoppen".

Duinrell

Hij is ook wel eens meegegaan op kamp en naar pretpark Duinrell. "De achtbaan vond ik het leukste."

Michael wil wel een goede voetballer worden. Natuurlijk wil hij dolgraag gaan voetballen in RAVA 1 als hij groot is. Maar als het kan wil hij het liefst naar Ajax. "Grønajaer vind ik de beste voetballer van Ajax, maar Overmars en Bergkamp vind ik ook hartstikke goed."

GRANIET & MOZAIKWERKEN

SINDS 1913

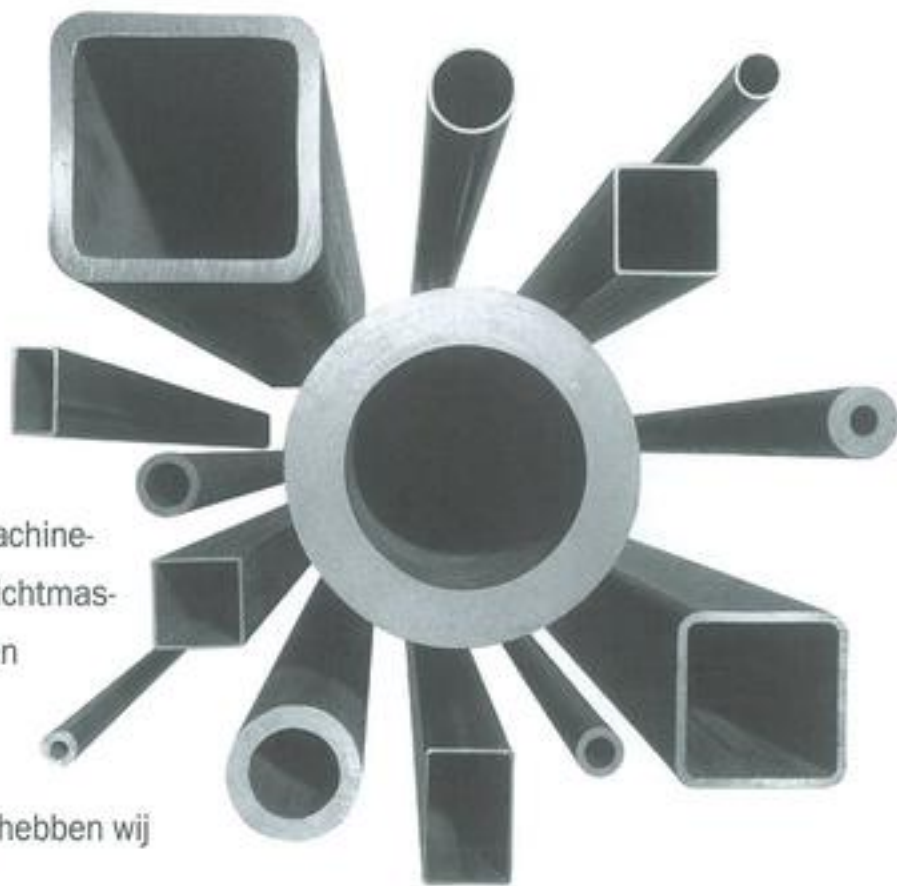
F. CRISTOFOLI B.V.

wij buizen voort . . .

ADR. VAN DER VOORT B.V.

is een landelijk opererende
groothandel in stalen buizen.

In onze magazijnen te
Kwintsheul ligt 8.000 ton
stalen buizen, die voor aller-
lei toepassingen ingezet kun-
nen worden. Wij leveren U
buizen voor zware en lichte
constructies, apparaten- en machine-
bouw, hekwerken, meubelen, lichtmas-
ten, verkeerspalen, voor gas- en
C.V.-installaties etc.

Voor elk van die toepassingen hebben wij
de juiste buis in huis:

rond, vierkant, rechthoekig, etc. in alle
gangbare diameters en dikten, bewerkt of
onbewerkt en alles volgens DIN-, EN-,
NEN-, of ISO-normen, waarbij wij op ver-
zoek een fabriekscertificaat meeleveren.

Achter een stalen buis van
ADR. VAN DER VOORT B.V. schuilt ruim
een halve eeuw vakmanschap en erva-
ring, die zijn weerslag vindt in ons ISO
9002-certificaat. **Sterk in stalen buizen !!**

ADR. VAN DER VOORT B.V.
sterk in stalen buizen

FANATIEK, HARD EN SOMS ZELFS GENIEPIG

"Elf jaar was ik toen ik bij RAVA ging voetballen. Op de lagere school waar ik zat, waren de broeders en fraters behalve met lesgeven, ook fanatiek bezig met het verenigingsleven, RAVA dus. En aangezien al mijn vrienden ook op RAVA zaten is het wel duidelijk waarom ik juist daar ben gaan voetballen." Aan het woord is Ruud Schrijver (52), hoewel niet meer actief voetballend, wel nog begaan met RAVA. Ruud denkt met een beetje weemoed terug aan de gezellige jaren bij de club. "Het was een verschrikkelijk gezellige club, zeker niet ambitieus. Gezelligheid en vriendschap waren de belangrijkste zaken. Er was dan ook weinig verloop."

Ruud vervolgt: "Ik ben enig kind. De club gaf mij als jonge jongen een familiegevoel en houvast. Ik heb heel veel te danken aan de vriendschap bij RAVA. En dan over het voetballen zelf: "Ik ben acht jaar geleden gestopt met veldvoetbal. Tot mijn dertigste stond ik in het 1e elftal.

Vervolgens ben ik in de zaal gaan spelen. Tot het seizoen 1998/1999 heb ik het volgehouden. Toen ben ik afgehaakt, ik kreeg trombose in de kuit. Ruud speelde in de achterhoede. "Ik was ausputter. Ik was fanatiek, hard en zelfs soms

geniepig. Snelheid had ik niet. Ik moest het van mijn techniek en inzicht hebben. Ik was dan wel fanatiek, maar we hadden altijd lol, er werd ook veel gedold. Ook op de training was het altijd lachen. Vooral Ton v.d. Snoek en ik waren soms een paar apart. We wonnen altijd!"

Ambitieuus was Ruud best wel maar het is er niet van gekomen om het tot het hoogste niveau te komen. "Er waren spelers zoals Frits van Leeuwen, Nico v.d. Heuvel en Cock van Vliet die de kwaliteit hadden om het ver te schoppen maar ze hadden daarvoor niet de goede mentaliteit."

Volgens Ruud missen vooral de oud-leden het Zuiderpark. "Voor de club was het niet meer mogelijk om te blijven, maar de sfeer op het Zuiderpark was uniek. De toekomst voor RAVA is moeilijk te voorspellen. In Houtwijk is veel jeugd dus er is zeker hoop. Het voetbal op tv volgt Ruud nog wel. "Het voetbal is populairder dan ooit. Kijk maar eens naar al die volle stadions. Het niveau op de Nederlandse velden is door de verkoop van de goede spelers wel wat minder maar het is wel spannend, en dat is goed."

B O U W

BREUMELHOF

Wegastraat 71 - 73
Den Haag

Telefoon 070 - 3471414
Fax 070 - 3858608

Een leven lang RAVA

"Waar zou ik anders hebben moeten voetballen?" antwoordt Kees Zandvliet (70) op de vraag waarom hij toender-tijd besloten heeft om voor RAVA te voetballen. "Er was niets anders. En er was een oud-speler bij ons in de straat die zorgde dat ik bij RAVA kwam. Ik was toen zestien jaar. En ik heb het volgehouden tot mijn zestigste. Zowel linksbuiten als rechtsbuiten ben ik geweest.

Ik ben begonnen in RAVA 6 en langzaam klom ik op. Naar RAVA 5, daarna naar RAVA 3 waarmee ik kampioen werd en promotiewedstrijden met RAVA 2. En ik heb zo'n drie, vier jaar in het eerste gespeeld."

Kees was fanatiek, zoals meerderen dat waren bij RAVA en hij kon flink hard lopen. "Ik was rechtsbenig en ik was licht, klein en snel. De mooiste wedstrijden die ik gespeeld heb zijn wel de promotiewedstrijden met RAVA 2 geweest. Ik was toen een jaar of twintig, dus alweer zo'n vijftig jaar geleden!"

"Vroeger was het anders", vervolgt Kees, "toen stond er echt een hoop jeugd langs de lijn. Wij stonden nog wel met spandoeken achter het doel. Nu is er nog maar weinig jeugd dat naar het 1e elftal komt kijken, jammer!"

En over de verhuizing naar Houtwijk: "Aan de ene kant is het mooi waar we nu zitten. Een eigen complex. In het Zuiderpark leefden we toch wel op gespannen voet met VVP. Maar ik mis het Zuiderpark toch soms nog wel, zeker als het mooi weer is. Maar het is nu niet minder gezellig, hoor! Ik ga nog steeds met de jeugd om en ik ken ze allemaal."

De toekomst vindt Kees wat onzeker. "Ze zijn nu bezig met een fusie. Dat is waarschijnlijk wel nodig want er is duidelijk een gat tussen de jeugd, nu 13 en 14 jaar oud, en de oude garde. Dat is natuurlijk geen goede zaak."

Kees heeft nog een waarschuwing. "Ze moeten bij RAVA nooit spelers gaan betalen. Ja, eens een keer een etentje, dat kan natuurlijk wel. Maar RAVA heeft het altijd vol gehouden om niet te betalen. Als ze nu spelers zouden gaan betalen, dan weet ik zeker dat de oude garde wegl loopt. Dan wordt het haat en nijd. RAVA moet gezond blijven en met beide benen op de grond blijven staan."

De bemoeienissen van Kees met de club zijn nog steeds groot. Kees is er praktisch elke avond. Hij staat achter de bar, moet de kantine sluiten en openen, is leider van de F2, traint woensdagmiddag, begeleidt jeugd en is begeleider van RAVA 2. En vrijdags natuurlijk een kaartje leggen. Het is er echt heel gezellig. Vooral de carnavalviering is een hoogtepunt bij RAVA".

Verder coacht hij, samen met Jan van der Horst, de zaalvoetballers. "Het niveau is goed en ze willen persé niet verliezen."

Als vroeger bij RAVA de velden waren afgekeurd dan ging hij regelmatig een kaartje kopen voor een wedstrijd van ADO. Nu gaat zijn voorkeur uit naar Feyenoord. En wat betreft de naderende EK voor het Nederlands Elftal: "Ze halen de finale. Het ligt er natuurlijk aan wat ze voor elkaar over hebben en wat ze gaan verdienen, maar ze maken zeker een kans!"

Lekker op de weg.

Nieuw. Gelooft het of niet, maar het wordt lekkerder op de weg. Voortaan ziet u door het hele land DeliXL rijden. Een naam om van te watertanden en een beeldmerk om in te bijten. En dat is eigenlijk niet meer dan logisch. Want DeliXL is de nieuwe organisatie die is ontstaan door de samenvoeging van Grootverbruik Alhold, Gastronomoom en Van der Spek. Drie bekende ondernemingen voor grootverbruik en horeca. Voortaan vindt u het beste van die bedrijven onder één dak. Om u zo nog beter van dienst te kunnen zijn. Met een fijnmaziger

distributienetwerk. Met een breder assortiment. Met nog meer vers. Met oog voor kwaliteit. Met het inspelen op IT-ontwikkelingen. En met tal van andere zaken die belangrijk zijn voor een optimale bedrijfsvoering. Of het nu gaat om een groot ziekenhuis, romantisch restaurant, modern fastfoodbedrijf, professionele cateraar, zorginstelling of welke andere klant dan ook. DeliXL is uw partner als u uw gasten zo efficiënt mogelijk iets lekkers wilt voorzetten. Daar kunt u op rekenen. Dag in dag uit ziet u de bewijzen. File of geen file.

Nieuw DeliXL. Groot in lekker.

Banen voor het opnemen!

Wie professioneel als telefoniste/receptioniste wil werken, solliciteert gelijk bij de beste: bij Teleprofs. Teleprofs is namelijk volledig gespecialiseerd in het werven, selecteren, opleiden, uitzenden en detacheren van professionele telefonisten, receptionisten, call center agents en call center supervisors; de Teleprofessionals.

Teleprofs werkt voor grote en gerenommeerde opdrachtgevers, zodat u altijd mag rekenen op gevarieerd en professioneel werk op uitzendbasis of via een vast contract. Bovendien krijgt u daar waar nodig aanvullende interne trainingen en coaching. Die professionele aanpak resulteert in steeds meer opdrachten. Op korte termijn zoekt Teleprofs contact met:

Toptelefonisten m/v Parttime/Fulltime

Werken via Teleprofs betekent voor u de kans om vanuit een professionele organisatie te worden ingezet bij verschillende opdrachtgevers.

Reageren kunt u in eerste instantie telefonisch, van maandag tot en met vrijdag tussen 8.30 en 17.30 uur bij één van de Teleprofs vestigingen bij u in de buurt.

teleprofs

Teleprofs. Altijd een professional aan de lijn.

U vindt
Teleprofs
in de volgende
plaatsen:

Amersfoort
(033) 462 68 68

Amsterdam
(020) 624 44 81

Apeldoorn
(055) 576 83 85

Arnhem
(026) 446 06 30

Breda
(076) 522 55 80

Den Bosch
(073) 612 82 29

Den Haag
(070) 356 09 20

Eindhoven
(040) 246 08 50

Groningen
(050) 318 67 00

Haarlem
(023) 534 43 33

Hengelo
(074) 250 72 35

Leeuwarden
(058) 216 95 96

Maastricht
(043) 325 88 88

Rotterdam
(010) 433 35 22

Tilburg
(013) 535 66 55

Utrecht
(030) 236 88 12

Zwolle
(038) 422 63 75

www.teleprofs.nl

TON KAN GEEN AFSCHEID NEMEN

Ton v.d. Snoek (53) denkt dat hij een jaar of acht was toen hij begon met voetballen bij RAVA. "Het was eigenlijk geen keuze om bij RAVA te gaan voetballen, je ging gewoon bij RAVA voetballen. De hele familie was verbonden aan RAVA." En zo hoort Ton ook tot de rij der oudgedienden die, tot zo'n tien jaar terug op het veld bleef meedoen en nu met een redelijk vaste kern, aangevuld met wat jongere jongens, zaalvoetbalt.

"Vanaf mijn zeventiende jaar heb ik meestal in het 1e team gespeeld. Ik was zoals dat heette 'stopper-spil' en bij het 4-2-4 systeem 'voorstopper'. Ik was eigenlijk laatste man. Ik was fanatiek, best wel hard, maar nooit gemeen. Ik ben het type van uitdelen en incasseren. Ik denk niet dat ik populair was bij de tegenstanders. Mijn voorbeeld in die tijd was eigenlijk wel Rinus Israël van Feyenoord. Nou dan weet je het wel."

Harry den Hartog beker

De mooiste wedstrijden die Ton zich kan herinneren zijn toch wel de toernooien om de Harry den Hartog beker. "Volgens mij wel weer zo'n vijftientig jaar geleden. Een toernooi tussen Haagse clubs met altijd veel publiek. Ook de lichtwedstrijden tegen ADO waren een hoogtepunt. En niet te vergeten ter gelegenheid van de opening van het nieuwe onderkomen de wedstrijd tegen het oud-Nederlands elftal". Deze wedstrijd werd dan wel verloren maar hij speelde wel mooi tegen zijn voorbeeld Rinus Israël.

Hoewel er zich wel eens een mogelijkheid voordeed om over te stappen naar een andere club bleef Ton RAVA gewoon trouw. "Om echt wat te bereiken in het voetbal heb je trouwens toch wel een bepaalde mentaliteit nodig. Talenten waren er wel binnen de club, een jongen als Frits van Leeuwen bijvoorbeeld, maar ze misten net dat laatste stukje mentaliteit om echt een grote te worden."

Vrienden voor het leven

Ton beschrijft RAVA als een gemoedelijke, gezellige vereniging. "Een sterk punt is, dat er nooit is betaald. Het is een echte vriendengroep waarbij buiten het voetbal ook veel contact is. We komen bij elkaar over de vloer en dat is ook

een drijfveer om het zolang bij RAVA vol te houden".

Ton bekent dat hij met enkele spelers al aan stoppen heeft gedacht. "Eerst besloten we te stoppen als we vijftig zouden worden. Toen wilden we het uitstellen tot het jaar 2000. Helaas werden we in 1999 kampioen, dus besloten we nog maar weer even door te gaan". Ton vindt dat er veel veranderd is binnen de club. "Het Zuiderpark was natuurlijk uniek.

Daar hoorde ook een speciale sfeer bij. Het was vroeger ook veel drukker. Als het 1e nu speelt zie je zo'n vijftig of zestig toeschouwers. Vroeger stonden ze bij topwedstrijden in twee rijen dik! Er worden nu ook vaker vervelende dingen geroepen, in en rond het veld."

Fusie

Een beetje somber over de toekomst voor RAVA is Ton toch wel. "Als RAVA verstandig is moeten ze een fusie aangaan. Er is op dit moment nauwelijks aansluiting tussen de jeugd en de senioren. Er is niet bijster veel talent. Er zal zo'n vijf jaar overbrugd moeten worden. Ook over het hedendaagse topvoetbal is Ton niet meer echt te spreken. "Als je kijkt naar de Europacup, het is echt een puinhoop. Het voetbal wordt kapot gemaakt door de supporters". Toch heeft hij nog wel een favoriete club: Feyenoord. "Ik ben weliswaar vóór Feyenoord, maar dat wil niet zeggen dat ik bijvoorbeeld tégen Ajax ben".

En over het naderende EK heeft Ton zijn twijfels. "Het wordt voor het Nederlands elftal heel moeilijk. Ze worden zeker geen kampioen."

EEN TALENTVOLLE KEEPER

"Talentvol", noemt de trainer hem. Ronald van Hasselt (15) is keeper bij de B-junioren. "Ja, ik ben best wel goed", vindt Ronald zelf. "Ik heb echt geen angst om me voor de voeten van de tegenstander te werpen".

Zo'n jaar of zeven was Ronald toen hij bij RAVA kwam voetballen. En toen was hij nog geen keeper. "Omdat er een keer geen goede keeper voorhanden was, heb ik aangeboden om het eens te proberen." En toen is hij maar keeper gebleven.

Met een stel vrienden speelde Ronald bij RAVA. Begonnen in FI. "Vroeger zaten we op het Zuiderpark. Dat was echt veel leuker. Jammer dat we daar weg moesten. We hebben nu wel een mooiere locatie, maar door de verhuizing is een hoop gezelligheid weggevallen. Het team is toen eigenlijk uit elkaar gevallen."

Ronald heeft naar eigen zeggen behoorlijk wat kampioenschappen meegemaakt maar de allermooiste wedstrijd was een kampioenswedstrijd tegen Lens. "Deze wedstrijd moesten we winnen. Met nog zo'n tien minuten te spelen stonden we met 3-1 achter. We hebben toen alsnog met 4-3 gewonnen. Ook familie uit Canada stond langs de kant. Het was echt geweldig!"

Fanatiek

Een fanatieke keeper vindt hij zichzelf wel. "Ik wil gewoon dat niemand me passeert. Ik kan echt heel boos op mezelf zijn en ook op mijn medespelers. Ik roep dan echt wel wat naar mijn verdedigers als ze

VISAFSLAG SCHEVENINGEN n.v

NIET HET VERST,

WEL VOOR HET VERSTE.

EN ZIJN TOEKOMST BIJ RAVA

...een fout gemaakt hebben." Toch heeft Ronald wat meer moeite om tijd voor RAVA vrij te maken. "De enorme hoeveelheid huiswerk zorgt ervoor dat ik soms wat minder vaak de trainingen kan bezoeken." Ook het kijken naar het eerste elftal komt daardoor wat meer in het gedrang. "Zomers kijken we wat vaker naar het 1e elftal. Dan voetballen we met een paar jongens op het tweede veld en kijken ondertussen naar het 1e."

Zaalvoetbal

Zijn grote voorbeeld is Edwin van der Sar. "Die is echt geweldig. Maar soms zit ik naar voetbal op tv te kijken en dan zie ik een keeper gepasseerd worden en dan denk ik: die zou ik gehad hebben! Maar een top-keeper zal ik niet worden. Ik ben niet 'super'-goed." Helaas weet Ronald nog niet zeker of hij bij RAVA zal blijven voetballen. "Misschien moet ik wel helemaal stoppen met veldvoetbal. Het is op dit moment moeilijk te combineren met mijn huiswerk. Er zijn ploeggenoten die er over denken om te gaan zaalvoetballen. Misschien dat ik dat ook ga doen."

Zwemmen

Over de leuke kanten van RAVA: "Soms na de wedstrijd gaan we leuke dingen doen. De trainer regelt wel eens wat, zwemmen of zo. We gaan ook nog een keertje bowlen. En het kamp vroeger was leuk. Jammer dat ik maar één keer ben meegegaan. Het was steeds precies in de periode dat wij op vakantie gingen."

MIDDENWEG 7
2266 EZ LEIDSCHENDAM

TEGENOVER NIEUWBOUW
LEIDSCHENVEEN
(AFSLAG LEIDSCHENDAM A4)

AUTO CENTRUM LEIDSCHENDAM

R a v a g e f e l i c i t e e r d !

Kom langs en bezoek onze showroom:
ruim 100 auto's op voorraad.
Hét adres voor nieuwe en gebruikte auto-onderdelen/accessoires.
Professionele werkplaats met een scherpgeprijsd uurtarief.
Erkend APK-keuringestation/BOVAG-lid.
Medio 2000: Verhuizing naar Middenweg 237. Dan nog méér keuze.

ACCOUNTANTS & VOETBALLERS...

EEN PERFECT EEN-TWEETJE

Ton Rutgrink, voorzitter van de Raad van Bestuur van BDO Walgemoed CampsObers en speler bij Voetbalvereniging RAVA.

BDO Walgemoed CampsObers feliciteert Voetbalvereniging RAVA met haar 70-jarig jubileum

De combinatie van teamwork, kwaliteit en prestatiegerichtheid zijn belangrijke redenen voor ons om juist een voetbalvereniging te sponsoren. Wij maken dan ook graag van de gelegenheid gebruik om VV RAVA te feliciteren met haar 70-jarig jubileum.

Wenst u informatie dan kunt u contact opnemen met Nanette Mostert op telefoonnummer 040-2433914.

Want de accountants & adviseurs van BDO Walgemoed CampsObers doen niets liever dan de bal voor u inkoppen!

BDO Accountants
& Adviseurs

EEN HOERAATJE VOOR DE TEGENPARTIJ!

Loek Lamb (71), al sinds 1952 verbonden met RAVA, maakt zich zorgen over de opvolging van de ouderen binnen zijn club. "Er zijn geen mensen te vinden die, net als wij, bereid zijn om de handen uit de mouwen te steken en die alle mogelijke klussen voor de vereniging willen doen." Verder is Loek erg geschrokken van het bericht dat RAVA eventueel bereid is om met een andere club te fuseren. Hij is bang dat de club zijn eigen identiteit zal verliezen.

"Wij zijn altijd een keurig nette vereniging geweest. Bij RAVA zal je van z'n leven geen gokkast zien. En we hebben er ook altijd voor gewaakt dat er geen betalingen plaatsvonden. Nou geef ik zelf ook wel eens wat hoor, maar dan heb je het over een paar nieuwe ballen voor de jeugd. Ik heb geleerd zuinig te zijn".

"RAVA ZIEK"

Loek noemt zichzelf "RAVA-ziek". Hij doet allerhande klussen voor de vereniging en staat ook achter de bar. "Het is nog steeds een familieclub, maar het is wat aan het afbrokkelen. De omzet gaat ook wel achteruit." Hij vond het vroeger toch wel gezelliger. "Je had vroeger ook minder. Vroeger moesten we ons omkleden aan de achterkant in een clubtent. Daar tussen was een halletje waar je een gehaktbal kon kopen. Tegenwoordig hebben we echt van alles en nog wat. En de jongeren komen gewoon met 25 gulden aanzetten, of het de gewoonste zaak van de wereld is. En dan hebben ze van die mobiele telefoons. Maar ik zal altijd vriendelijk tegen ze blijven. Gelukkig is het op vrijdagavond nog gewoon gezellig. Dan blijven er ook veel zitten, zowel de jeugd als ouderen. Kunnen we nog gezellig een kaartje leggen. Maar voor de rest heeft iedereen altijd zoveel te doen!"

Loek's voetbalcarrière heeft niet al te lang geduurd. Vanaf 1952 heeft hij twee jaar in het 1e gevoetbald. Toen is hij getrouwd. "En dan moet je geluk hebben dat je vrouw ook interesse in het voetbal heeft." Dat had Loek's vrouw dus niet en heeft hij naar eigen zeggen "nog een paar jaar doorgerommeld in een lager elftal". Stopper-spieler was Loek, maar hij heeft ook in de voorhoede gestaan. Hij vond zichzelf een harde werker. Lopen, lopen en nog eens lopen. "Ik had

niet echt techniek maar ik was fanatiek. Ik heb ooit eens een goal gescoord en kwam in botsing met de keeper. Ik brak mijn sleutelbeen, maar heb gewoon doorgevoetbald. Er was vroeger ook meer respect voor elkaar. Vóór de wedstrijd riepen we altijd: één hoeraatje voor de tegenpartij!

RAVA had vroeger ook prachtige voetballers. Kees en Frits Nelemans zijn daar de mooiste voorbeelden van. En de mooiste wedstrijden waren de wedstrijden die we speelden in de Katholieke Bond.

Het is altijd een fijne vereniging geweest. We hadden in het begin zelfs een geestelijk adviseur. Hij was als een soort herder over ons. Er werden ook missen gehouden voor de vereniging."

Loek vond het geen slechte zaak dat RAVA vertrok uit het Zuiderpark. "We zijn er toch beter van geworden. We hebben een behoorlijk bedrag gekregen en we hebben er toch iets moois van gemaakt. Velen hebben wat gegeven, geholpen met verven en schoonmaken. Alles is nu echt veel beter en het mooie is dat we een vereniging zijn zonder schulden. Nee, ik mis het Zuiderpark totaal niet."

AJAX

Ten slotte stappen we nog even over naar het betaalde voetbal van tegenwoordig. "Ajax is mijn favoriet. Wel jammer dat het geweld het voetbal kapot maakt. Je kunt tegenwoordig niet eens meer veilig naar het stadion. En dan die vakkenscheiding, het is toch verschrikkelijk!" Maar hij kan zich wel al verheugen op het naderende EK. "Ik ben optimistisch. Het is een goede ploeg. Het kan een mooie zomer worden."

LUUK VERLINT:

"EEN DUBBEL 1-2TJE, TWEE MAN UITSPELEN EN DAARNA EEN STIFTBAL OVER DE KEEPER."

"Ik speel al vanaf mijn zevende jaar bij RAVA. Ik woon in Houtwijk, maar twee vriendjes van mij uit de klas zaten op RAVA in het Zuiderpark." Luuk Verlint (14) speelt in de B2 en vertelt verder: "Ik had het in het Zuiderpark heel erg naar mijn zin."

Toen RAVA ging verhuizen naar Houtwijk was dat voor mij natuurlijk heel erg dichtbij, maar het was jammer dat we toen wat problemen kregen. Dat kwam omdat er veel jongens weggingen, maar het ging ook niet zo goed met de organisatie. Wedstrijden gingen niet door en de trainer vertrok. We hopen dat alles snel weer beter zal gaan. De groep is dan wel uitgedund, we kunnen nog steeds goed met elkaar overweg. Als onze wedstrijd bijvoorbeeld niet door gaat, dan gaan we met een groepje toch altijd nog wat gezelligs doen. We gaan dan bijvoorbeeld tafeltennissen. We blijven in ieder geval bij het clubhuis."

Topscoorder

Luuk is spits. "Ik was eerst voorstopper/laatste man. Daarna ging ik steeds verder naar voren. Eerst ook nog rechtsbuiten, daarna in de spits. Ik scoor regelmatig. Als we bijvoorbeeld drie doelpunten zetten, dan heb ik er toch meestal wel minstens één gemaakt. Ik vergelijk mezelf eigenlijk met Kluivert. Met de rug naar de tegenstander en dan vaak een tikje terug naar opkomende medespelers."

Zijn mooiste doelpunt: "Ik kwam van uit de achterhoede. Ik maakte een dubbel één-tweetje, speelde twee man uit en met een stiftbal passeerde ik de keeper. Nou, dan ga je helemaal

uit je dak!"

En dan natuurlijk de mooiste wedstrijd. "Dat zijn natuurlijk altijd de kampioenswedstrijden. Ik heb er, geloof ik, vier gespeeld waarvan we er twee gewonnen en twee verloren hebben. Dan was er ook veel publiek. Dat is trouwens de laatste tijd ook hard achteruitgegaan. Er is weinig publiek maar mijn ouders zijn er wel elke wedstrijd."

Huiswerk

Nu moet Luuk toegeven dat hij zelf ook niet meer zo vaak gaat kijken naar het eerste elftal. "Vroeger ging ik elke zondag, maar ik werk nu en heb veel huiswerk, dus dat wordt wel steeds minder. Ik zou natuurlijk wel ooit in het eerste elftal willen spelen. Ik ben fanatiek, ik zet me steeds voor honderd procent in en ik ga twee keer in de week naar de training."

Een echte grote voetballer denkt hij niet te worden. "Maar ik zal zeker ergens in een eerste elftal kunnen spelen."

RAVA : EXTRA AANTREKKELIJK VOOR JONG EN OUD

Naast het voetbal worden er enorm veel gezellige activiteiten bij RAVA voor jong en oud georganiseerd. Een aantal voorbeelden: ieder jaar wordt in september en oktober een minikamp en een sportdag gehouden.

In november een discoavond. Natuurlijk komt Sint Nicolaas altijd in december langs bij RAVA. Zelfs een tennistoernooi en een zaalvoetbal-toernooi ontbreken niet op de activiteitenkalender van RAVA. In januari is er altijd een avond voor de E-F jeugd teams en voor de B/C/D teams, een dart/tafeltennis en tafelvoetbal-toernooi. In februari vond een film- en bingoavond plaats, in maart werd er een Play Back Show gehouden, in mei worden steevast de Penalty-bokaal wedstrijden georganiseerd en denk ook aan SuperStars activiteiten en last but not least de grote Afsluitavond van het voetbalseizoen 1999-2000. In juni en juli wordt er een jeugd-kamp georganiseerd. Kortom, met name de jeugd komt extra aan z'n trekken bij RAVA!

Veel lol bij regen of sneeuw

Als voetbalwedstrijden door weersomstan-

digheden worden afgelast wordt er vaak een alternatief voor de jeugd georganiseerd, zoals: een dagje naar Duinrell gaan, zwemmen in Tropicana of andere bezigheden die jongeren boeien.

Wordt lid van RAVA

Lid worden van RAVA of gewoon eens even proeven?

Wist u dat RAVA de laagste contributie bijdrage vraagt van alle voetbalclubs in DEN HAAG?. Maar niet alleen de prijs, ook de sfeer, de locatie en het verenigingsleven is ronduit goed.

Ieder aankomend nieuw lid mag 2 keer vrijblijvend mee trainen, daarna krijgt het kind pas een aanmeldingsformulier mee. Even proeven bij RAVA kan dus altijd. Heeft uw kind de smaak te pakken dan wordt u uitgenodigd voor een oriënterend gesprek. Hierin wordt uitleg gegeven over onder andere de trainingstijden, de begeleiding, de normen en waarden van RAVA, alle jeugdactiviteiten en andere noemenswaardigheden. Een vragenronde staat uiteraard als laatste op de agenda.

Wilt uw kind even proefdraaien?

Speciaal voor u hebben we het trainingsrooster afgebeeld. Zo kunt u per leeftijds-klasse kijken wanneer uw kind kan mee trainen. 2 x proefdraaien is bovendien gratis!

Maandag	
E - groep (08-10 jaar)	Trainingstijd: 18.30 - 19.30 uur
C - groep (12-14 jaar)	Trainingstijd: 19.15 - 20.30 uur
B - groep (14-16 jaar)	Trainingstijd: 19.15 - 20.30 uur
Dinsdag	
D - groep (10-12 jaar)	Trainingstijd: 18.30 - 19.45 uur
Woensdag	
Puppies (4-6 jaar)	Trainingstijd: 14.00 - 15.00 uur
F - groep (5-8 jaar)	Trainingstijd: 14.00 - 15.00 uur
E - groep (8-10 jaar)	Trainingstijd: 15.15 - 16.15 uur
Donderdag	
C - groep (12-14 jaar)	Trainingstijd: 19.15 - 20.30 uur
B - groep (14-16 jaar)	Trainingstijd: 19.15 - 20.30 uur
Vrijdag	
D - groep (10-12 jaar)	Trainingstijd: 18.30 - 19.45 uur
Keeperstraining	
Maandag	
E - F	Trainingstijd 18.30 - 19.00 uur
C - B	Trainingstijd 19.00 - 20.00 uur
Dinsdag	
D	Trainingstijd 18.30 - 19.00 uur

Spotrepair:

kleine beschadigingen professioneel gerepareerd voor een spotprijs

Spot Repair Service is de nieuwste methode om kleine beschadigingen snel, goedkoop en professioneel te repareren. Zowel aan de lak, dashboard, bekleding, kunststof en ruiten. Vroeger was het voor een kleine beschadiging noodzakelijk om een compleet deel over te spuiten. Nu kan worden volstaan met een plaatselijke cosmetische bewerking.

Bespaar tijd en geld

Autoschade Maasplaat beheerst alle facetten van Spot Repair. Inclusief de mensen en de middelen om kleine deukjes snel en doeltreffend te verwijderen. Sneller en goedkoper. Het spaart u dus tijd en geld.

Bekledingsreparaties

Sigaret laten vallen? Blijven haken achter de bekleding? Dat kan in korte tijd moeiteloos hersteld worden.

Spot Repair

Quick Spot Repair is de oplossing voor kleine lakbeschadigingen. Een klein krasje in een zijspiegel verdwijnt als sneeuw voor de zon.

Uitdeuken zonder spuiten

Klein deukje maar de lak is niet beschadigd? Met behulp van speciaal gereedschap strijken onze specialisten alle plekjes glad.

Kleine schade, scheur of gaatje in bumper? Een snelle reparatie is mogelijk. Het resultaat: als nieuw.

Dashboard reparaties

Na het uitbouwen van bijvoorbeeld een autotelefoonhouder kan het dashboard beschadigd zijn. Met de nieuwste technieken kunnen zulke schades snel, probleemloos en zonder hoge kosten gerepareerd worden.

Ruitreparaties

Bij een ster of putje hoeft de ruit niet altijd te worden vervangen. Beschadigingen worden snel en doeltreffend gerepareerd. Ruitvervanging behoort desgewenst tot de mogelijkheden.

DE MAASPLAAT B.V. AUTOSCHADEBEDRIJF

Lekstraat 154-156, 2515 VZ Den Haag.
telefoon: 070 - 347 22 98, telefax 070 - 385 34 37,
Mobiel Spot Repair Service 06 - 50648738
E-mail: maasplaat@wxs.nl
Internet: <http://www.facwanet.nl/maasplaat>

RAVA 1930-1990

JUBILEUM-UITGAVE

Joop Binnerts

*ere-voorzitter
lid sedert de oprichting*

Het begon allemaal in de Brandtstraat, om precies te zijn op 18 april 1930 in het gebouw Custodia. Daar was de geboorte van de RKS V RAVA een feit.

Ons eerste veld was in Kijkduin, een door 4 sloten omgeven weiland waar koeien in de week het gras kort hielden en als dank flinke plakaten deponeerden die voor het voetballen eerst verwijderd moesten worden.

Al gauw ontstond een hechte band in de club en zeker toen in 1932 het Zuiderpark onze thuishaven werd, groeide het ledental sterk. Sportieve successen waren er ook. Nog voor de tweede wereldoorlog uitbrak had RAVA 1 niet alleen vier maal het kampioenschap gevierd, maar was ook even zo vele malen gepromoveerd.

Opvallend was: "Eenmaal RAVA-lid bleef men de club trouw!"

Dat geldt voor velen nog zo.

Toch verlaten te veel jongeren RAVA, waardoor de seniorenafdeling vergrijsd. Dat is zorgelijk en aan dit punt dient alle aandacht besteed te worden.

Als dit een positief resultaat oplevert, kunnen we de toekomst met vertrouwen tegemoet zien.

Inleiding

Het is een mooie traditie bij de viering van een jubileum achterom te kijken naar de periode die daarmee wordt afgerond.

In een mengeling van geschiedschrijving en nostalgie worden feiten en ervaringen verzameld en – gekleurd in de tinten van toen – aan het papier toevertrouwd.

Er is veel te vertellen als zestig jaren op een rij worden gezet. Maar wat na de eerste decade nog herkenbaar is voor velen, roept nu slechts een vage echo op.

RAVA is 18 april 1930 opgericht en we hebben dat meerdere malen herdacht. Telkens anders maar in de stijl van de RAVANEN die het met het verstrijken der jaren steeds de moeite waard vonden bij die datum stil te staan.

Het huidige Bestuur was derhalve van mening dat afronding van het twaalfde lustrum aanleiding moest zijn voor een feestelijke herdenking. Traditiegetrouw wordt het "terug kijken" ondersteund met een boekwerk waarin de weg van de eerste mijlpaal tot nu wordt gevolgd. Het is opgebouwd uit artikelen, gast-commentaren, tabellen, foto's en alles wat dienstbaar is aan het thema:

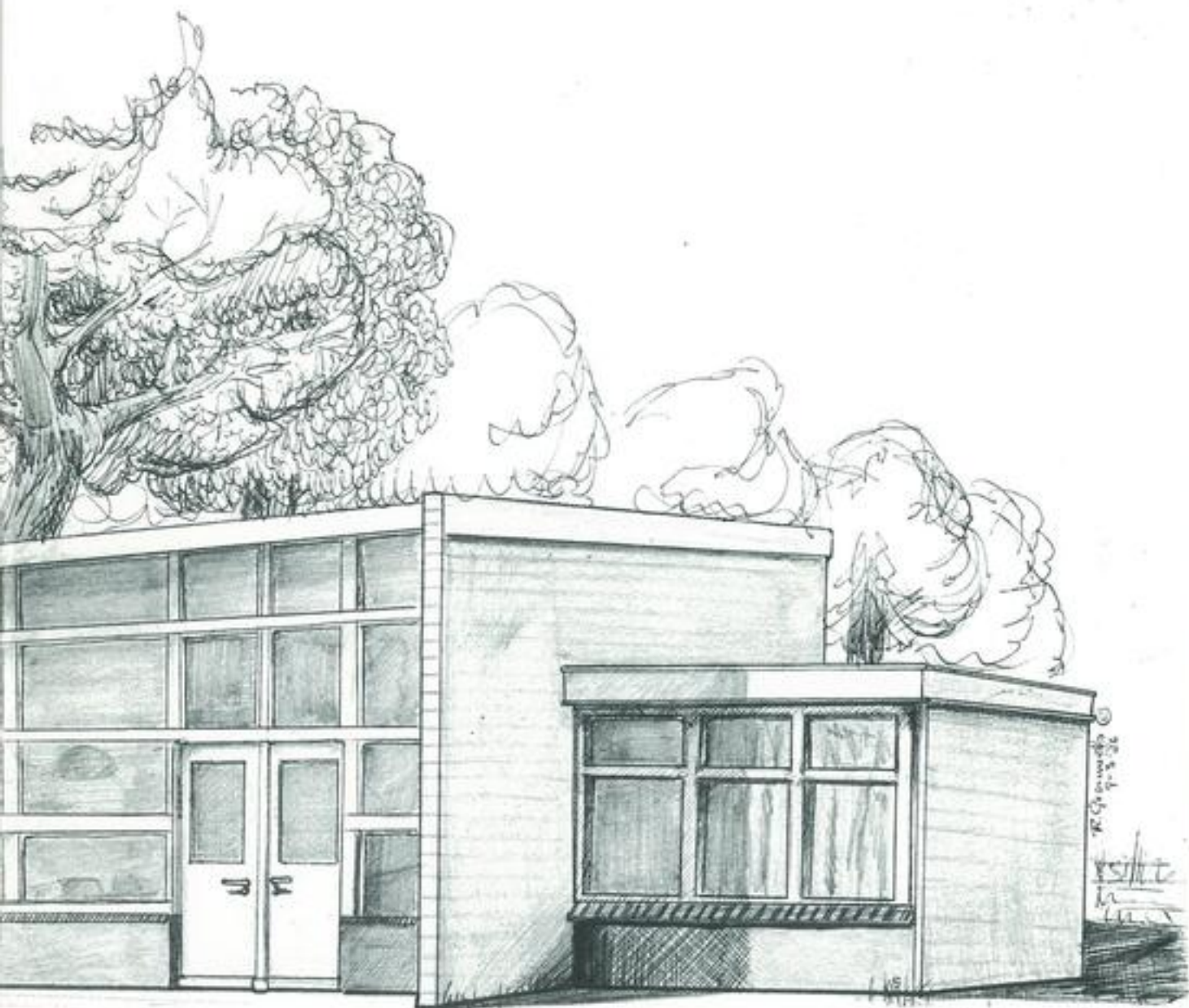
"De aardigste vereniging van Den Haag".

Voor vele RAVANEN zal deze jubileum-uitgave aanleiding zijn het in gedachten aan te vullen met vele eigen herinneringen en voor anderen de kennismaking met de historie van de vereniging waarvan wij met gepaste trots nog steeds zingen...

"DAT KAN ALLEEN MAAR RAVA"

de jubileum-commissie

Gouden jubileum uitgave

RAVA 1930 - 1980

Wij staan met zijn allen aan de vooravond van het 50-jarig bestaan van onze voetbalvereniging de RKS.V. RAVA. De organisatie van tal van feestelijke activiteiten houdt sommigen van ons al geruime tijd bezig, want dit jubileum gaan wij vieren. Dat feestelijk vieren van jubilea zoals bij een 25 of 40 jarig huwelijk, een 40 jarig dienstverband of het 50 jarig bestaan van een vereniging vinden wij een vanzelfsprekende zaak. Maar op vragen als waarom vieren wij het en wat vieren wij precies, zullen velen van ons het antwoord schuldig blijven. Vieren wij het feit dat wij, danwel onze vereniging, het zolang hebben volgehouden of gedenken wij de historische gebeurtenis van de oprichting? Als wij eens nagaan wat het woord "jubileum" betekent dan blijkt dit woord synoniem te zijn voor "jubeljaar", welk woord zelf weer is afgeleid van het hebreeuwse woord "jobeljaar". Het gebruik jobeljaar stamt uit de geschiedenis van de Israëlieten en wordt in het Oude Testament beschreven. Dan blijkt het jobeljaar het jaar te zijn dat om de zeven sabbatjaren (is om de 49 jaar) werd gevierd. Dat jaar begon op de Grote Verzoendag als op de jobel of ramshoorn werd geblazen. In dat jaar werden allerlei ongewenste zaken teruggedraaid, zo diende bij voorbeeld mensen die in schuldsavernij waren geraakt, te worden vrijgelaten. Achtergrond voor de gehele viering was de herinnering bij de mensen dat het land aan God toebehoort en dat zij in zijn geest dienden te leven.

Als wij dit stuk geschiedenis op RAVA betrekken dan kunnen wij in elk geval zeggen dat 50 jaar een echt jubileum is. Maar wat moeten wij ons herinneren? Kampioenschappen? Degradaties? Feesten uit het verleden? Als jubileumcommissie geloven wij dat deze herinnering ook dient te zijn het besef wat wij met zijn allen als RAVA wilden zijn, waren en zijn. Dan denken wij dat dit een vereniging is waarvan de leden op vriendschappelijke, gezonde en sportieve wijze de voetbalsport bedrijven, uitgaande van een christelijke levensbeschouwing en dan ben je eigenlijk gekomen op het doel van onze vereniging. Wij zijn van mening dat RAVA zeer nadrukkelijk heeft bewezen dit doel niet alleen na te streven, maar ook te bereiken. Dit bewijs is te vinden in de rijke historie van onze vereniging terwijl onze bloeiende jeugdafdeling ons het vertrouwen geeft dat RAVA zal doorgaan zich op deze wijze te bewijzen.

Die constatering vinden wij een felicitatie waard. Wij feliciteren dan ook op de eerste plaats het huidige bestuur en in haar alle illustere voorgaande besturen van RAVA en vervolgens allen die in ruime zin deeluitmaken of deeluitmaakten van ons aller RKS.V. RAVA. Tot slot spreken wij de wens uit dat RAVA, gedragen door ons allen, ook in de toekomst voor velen kan en mag blijven betekenen wat zij thans voor ons betekent.

De jubileumcommissie,
L. de Koning
H. Borst
H. v. Jaarsveld
A. Kaats
A. ten Berge
A. Rutgrink

Introitus / Intro

Wij hebben met onze vereniging een halve eeuw volgemaakt. Wij zijn daarmee nog niet half zo oud als de oudste voetbalclub in ons land, maar we vinden het tiende lustrum voor onszelf belangrijk genoeg om er een meer dan normale aandacht aan te besteden. In een intro kijk je niet vooruit, je leidt alleen maar iets in. Visies op de toekomst kan je wellicht kwijt in een epiloog, maar dat mag je niet eerder verwachten dan op de laatste pagina van dit jubileumboek(je).

Bij ons veertig-jarig bestaan hebben we de geschiedenis van RAVA netjes in chronologische volgorde, in gelijke porties over de jaren verdeeld en zo smeuïg mogelijk verpakt, op schrift gesteld. Ook bij het gouden jubileum willen we het verleden van RAVA aan de vergetelheid ontrukken voor "de ouderen" en vastleggen voor hen, die later de mensen worden die over "vroeger" praten. We hebben deze keer wel gekozen voor een andere formule. De strakke lineaal van de tijdlijn hebben we niet langs de pagina's gelegd, doch vanuit verschillende invalshoeken hebben we een spot gezet op

*Een halve eeuw **RAVA***

oftewel

De geschiedenis van een voetbalclub.

1930 na Chr. - De RAVANEN komen in ons land

Het was een zeer serieus groepje dat op MAANDAG 14 APRIL 1930 in de pastorie van de Brandstraat-parochie bij elkaar zat. De mannen heetten Engelsman, de Haan, Halleen, Kroes, Leurs en Romeijnders en waren door kapelaan Snel uitgenodigd om de eerste aanzet te geven tot de oprichting van een voetbalclub. Ze werden ter plekke bevorderd tot de "Leiders" en verkregen daardoor het recht om als eerste bestuursleden op te treden. Naast de koffie-met-het-koekje lag de naam van het clubje ook al op tafel RAVA oftewel Sint Raphaël Afdeling Voetbal en Athletiek en daarmee zijnde een "Rooms Katholieke Sportvereniging als onderafdeling van 's-Gravenhage VI (St. Raphaël) der St. Josephgezellenvereniging".

Dat zij met deze volzin latere generaties nog wel eens in verwarring zouden brengen, konden de oprichters niet voorzien, maar de "neut" bij deze "doop" zal er niet minder om hebben gemaakt.

Op vrijdagavond 18 april 1930 om kwart over zeven stelde Kapelaan Snel de eerste officiële daad in het bestaan van RAVA. Ten overstaan van zo'n zestig "jongelui" opende hij in het bovenzaaltje van Custodia de oprichtingsvergadering.

De RAVANEN waren in het land.

R.A.V.A.

Verslag

der Oprichtingsvergadering der R.K. Sportvereniging
„R.A.V.A.“, gehouden in gebouw „Custodia“, Mantelstraat,
op Vrijdag 18 April 1930 des avonds te 7 uur.

Met het Bestuur, behalve de heer Engelsman, die
bericht van verhindering had gegeven, waren goedgeteld 62
jongelui ter vergadering aanwezig.

Te 7.15 opende Kapelaan Snel de vergadering met
den christelijken groet en heette de aanwezigen hartelijk welkom.
Spr. stelde de H.H. Leiders aan de vergadering voor en gaf een
uiteenzetting van het doel derer bijeenkomst, nl. om te ge-
naken tot oprichting van een R.K. Sportvereniging in deze
parochie, daarbij mededeelend, dat de nieuwe vereniging
is gedacht als onderafdeling van s. Gravenhage VI (St.
Raphaël) der St. Josephsgerechten. Vereniging en als naam
zou dragen: „R.A.V.A.“, d.i. St. Raphaël, Afdeling Voetbal en
Athletiek.

Verder werd aan de vergadering bekend gemaakt,
dat de bestuursfuncties door de H.H. Leiders zullen worden
vervuld en als volgt waren verdeeld:

Mr. de Haan, Technische leiding

Mr. Kroes, Penningmeester

C. Hallem, Secretaris

Mr. Engelsman

Mr. J.C. Hallem

Mr. Leers

Mr. Romijn

} Commissaris

Behoort bij Ledenlijst van de VEREENIGING R.K.S.V. " R.A.V.A. te Den Haag
 Opgericht 18 April 1930 Goedgekeurd XXXXXXXXXX Staatscourant XXXXXXXX.
 Behoerende tot het gebied van de Afdeling 2.
 Geregistreerd door het Commissariaat voor niet-commerciële Vereenigingen en Stichtingen onder no. 411275

Ligging: { Terrein: Zuiderpark (Rchts
 Kleedlokaal: op het terrein v. d. weg)

Clubcostuum: Oranje shirt, zwarte kraag en
 manchetten, zwarte pantalon.

Consul: J. Schroot

Oefenmeester: { Naam: J. Meuleman.

Nationaliteit: Nederlander

Adres: Soestdijk.kade 9302
 Den Haag

Cluborgaan: " RAVA NIEUWS

(Verzoeken geregelde toezending aan het Bonds bureau).

BESTUUR.

Voorz.: W. Lorie ✓

Secr.: A. M. Dijkman ✓

Penningm.: J. Kroes ✓

Commissarissen: W. Romeijnders ✓

M. Derks ✓

J. Halleen ✓

J. Margés (Wedstr. Secr)

A. Bal (Adsp. Leider)

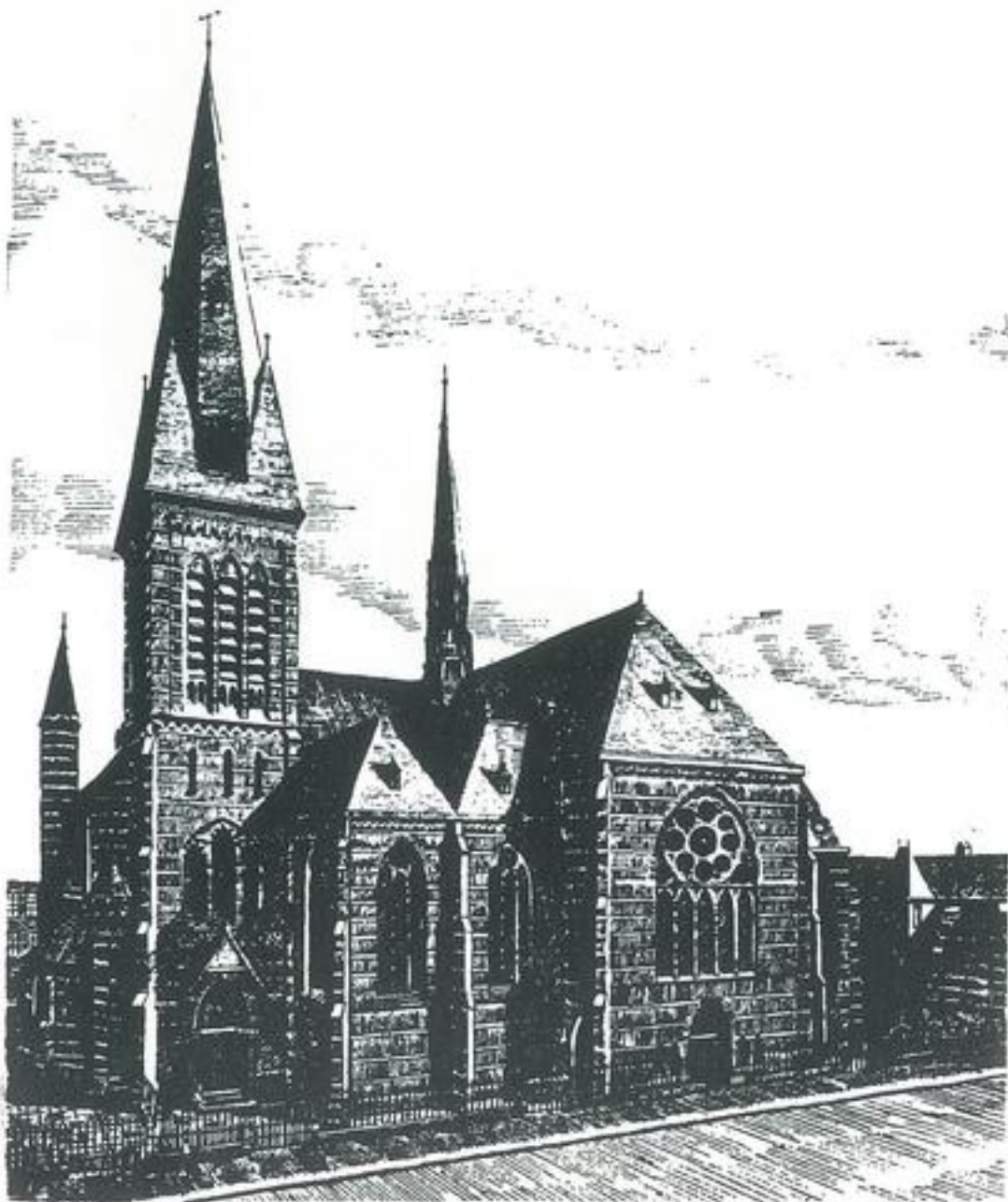
Administrateur: A. M. Dijkman ✓

23	25/9	123	van Nimmer	g.g.	1		Nagelsweg 131	Den Haag
24	28/9	124	73.20st	gg	1-3	1-3-27	Vinkst. 41	"
"	"	132	Kluisen	"	"	"	terwoudstr. 213	"
25	28/9	121	van Nimmer	g.g.	1	"	Agapiteweg 123	"
1	3/10	122	Lorie	gg	1	25-2-31	Brandst. 108	"
2	9/10	123	Sukerbuik ol	12	"	"	Winkelstr. 171	"
"	"	134	van Nimmer	gg	1	131	Agapiteweg 123	"
"	"	135	Meerman	gg	1	"	Winkelstr. 171	"
"	"	136	Long	1.2	1	"	Winkelstr. 171	"
3	2/11	137	Svaluw	o.l.	1	"	Staverdenstr. 107	"
4	14/11	138	Meert van	o.l.	1	"	Kritzerweg 103	"
5	14/11	139	Wier	o.l.	1	11-12-29	Bothastr. 14	"
"	"	140	Boeven v.d.	"	1	6-11-30	Scheper	"
7	2/12	141	Wier	"	1	"	Winkelstr. 171	"
"	"	142	Wier	"	1	"	Winkelstr. 171	"
"	"	143	Wier	"	1	"	Winkelstr. 171	"
129/12	143	Wier	"	"	1	"	Winkelstr. 171	"
"	"	144	Wier	"	1	"	Winkelstr. 171	"
"	"	145	Wier	"	1	"	Winkelstr. 171	"
2	14/1	146	Wier	"	1	"	Winkelstr. 171	"
9	3/4	147	Wier	"	1	"	Winkelstr. 171	"

Ter Meerdere Eer en Glorie

Denk nu niet dat je het voorvoegsel "Rooms Katholiek" zo maar even vlotjes tegen de naam van een vereniging aan kon zetten en dat je daarmee dan opgenomen was in de rijen der "uitverkoren" voetballers. Neen hoor, daar kwam nog wel wat voor kijken.

Allereerst moesten de statuten aan de Bisschoppelijke normen voldoen en de vereniging moest lid zijn van de Nederlandse Katholieke Sportbond. Een daartoe aangestelde "Geestelijk Adviseur" – meestal een parochie-kapelaan – hield het zieleheil van de leden nauwlettend in de gaten. Elke aanvraag voor een lidmaatschap diende zijn screenende blik te passeren.

De leden diende Katholiek te zijn en van goed godsdienstig en zedelijk gedrag. Verwaarlozen van het kerkbezoek-op-zondag, je Pasen-niet-houden of zelfs een eenvoudig gemengd-verkerinkie waren voldoende voor een beschamend roeyement.

In de Bestuursvergaderingen had de Geestelijk Adviseur het recht van veto, terwijl de redactie van een clubblad hem als censor diende te aanvaarden. Menig journalistiek hoogstandje ging eerst door de fijne zeef van de Codex Catholica.

R.K. Sportverenigingen mochten op zondag alleen deelnemen aan wedstrijden, tochten en demonstraties, welke na 12 uur aanvingen. De eerste Kerstdag, Witte Donderdag, Goede Vrijdag, eerste Paasdag en eerste Pinksterdag moesten geheel vrij blijven van elke sportbeoefening. Feestavonden waren alleen toegankelijk voor Katholieken en mochten niet later dan twaalf uur eindigen. Voor meerdaagse reizen in verenigingsverband, waarbij buiten de plaats van inwoning werd overnacht, was de toestemming van de Diocesane Sportadviseur nodig.

Het verenigingsleven van RAVA heeft vele jaren een sterke band gehad met de parochie van de Engelbewaarders. Buiten de voetbalclub kwam je elkaar regelmatig tegen tijdens bijeenkomsten van de St. Jozephgezellen, de Mariacongregatie, de Kajotters, de Katholieke actie en ga zo maar door. Bovendien was je nog lid van een Katholieke gymvereniging (St. Raphaël), een Katholieke toneelvereniging (St. Raphaël) of een Katholieke dansvereniging (St. . . . inderdaad) Je zat natuurlijk op een Katholieke school of je werkte bij een (goede) Katholieke baas. Met een beetje stem zong je in het kerkkoor en met een serieus gezicht en een stevige pols kon je collectant worden.

Je ziet het, sociale controle van de eerste orde en de bovenste plank. En toch heeft niemand het in die dagen als een druk-van-boven ervaren. Het hoorde allemaal zo bij je dagelijkse leven, alle lijnen waren duidelijk uitgestippeld, voor elke vraag was een uitgebalanceerd antwoord en bij deze (in gezalfde watten gevatte) zekerheden kabbelde je van de wieg naar het graf.

Er was een wereldoorlog voor nodig om je uit die dommel te rukken en je te confronteren met "al-dat-andere". Maar we hebben het heel lang gedaan Ter Meerdere Eer en Glorie . . .

"De G. A. opende de vergadering met . . .

"De G. A. opende de vergadering met de Christelijke groet" is een volzin die in de archieven van Katholieke verenigingen regelmatig te vinden zal zijn. De Geestelijk Adviseur was namelijk een "must" voor elke club, die het zogenaamde predikaat "Rooms Katholiek" voerde. De G. A. was - in principe - een soort bewindvoerder over het zieleheil van de leden. De ontwikkelingen in ons land hebben echter het "instituut G. A." nagenoeg achterhaald. Toch blijven we met enige weemoed denken aan deze "herders" die zich met hart en ziel aan RAVA verknocht voelden en van daaruit - soms erg fanatiek en intensief - met de vereniging meeleefden. Hoewel zij door overplaatsingen abrupt uit de club werden "gescheurd", bleek uit latere kontakten dat menig een dat oranje-zwarte-volkje niet kon vergeten.

De lijst van deze zieleherders luidt:

Snél H.	1930-1934
Kolk J.v.d.	1934-1938
Remmers H.	1938-1942
Hilhorst T.	1942-1949
Bijl G. v.d.	1949-1960
Fransen J.	1960-1965
Metten J.	1965-...

Vlucht door de jaren

In een halve eeuw kan er veel gebeuren. Tijd genoeg voor allerlei lief en leed en ook een voetbalvereniging kent bergen en dalen in haar bestaan. Zet je dat nu allemaal netjes op een rijtje, dan schrijf je geschiedenis. In het RAVA-NIEUWS zijn we al een paar maanden bezig om de vereniging dwars door de jaren te volgen en daarom kunnen we het hier eenvoudig afdoen met de meest in het oog springende feiten:

- 1930 - oprichting van RAVA en bespeling van een complex op Kijkduin
- 1931 - toetreding tot de DHVB en de eerste officiële competitie-wedstrijden
 - verschijning van het eerste RAVA-NIEUWS
- 1932 - verhuizing naar het Zuiderpark
- 1934 - promotie van RAVA 1 naar de 2e klasse DHVB
- 1935 - viering 1e lustrum in Amicitia
- 1936 - promotie van RAVA 1 naar de 1e klasse DHVB
- 1939 - promotie van RAVA 1 naar de 2e klasse IVCB
 - nieuwe kleedgelegenheden in gebruik genomen
- 1940 - fusie van de Nederlandse Voetbalsbonden, RAVA 1 ingedeeld in de 4e klasse KNVB
- 1942 - nieuwe reglementen, waarbij de leden zelf een bestuur moeten kiezen
- 1944 - kampioenschap RAVA 1
 - vordering van het complex door de Duitse bezetters en afbraak van de kleedgelegenheden
 - ontruiming verenigingsgebouw in de Beijersstraat
 - vergaderverbod en stopzetting van competitie-voetbal
- 1946 - ingebruikneming van herbouwde kleedgelegenheden
- 1948 - RAVA wint de HVB-beker
- 1949 - RAVA 1 kampioen
- 1950 - viering 4e lustrum in Custodia
- 1951 - promotie RAVA 2 naar KNVB
- 1955 - viering 5e lustrum in Custodia
 - benoeming A. M. Dijkman tot Bondsridder
- 1956 - mede-gebruik van velden op het tweede gedeelte Zuiderpark door de lagere elftallen
 - aanbod van de Gemeente om naar de Melis-Stokelaan te verhuizen niet aanvaard
- 1957 - RAVA 1 kampioen
- 1959 - vertrek van trainer Frans v.d. Nolk van Gogh na een contractperiode van ruim 14 jaar
- 1961 - RAVA 1 kampioen en promotie naar de 3e klasse KNVB
- 1962 - ingebruikneming van het clubgebouw
- 1970 - viering 40 jarig bestaan in Houtrustrotonde
 - J. Margés ontvangt koninklijke onderscheiding
- 1972 - aanleg trainingsverlichting derde veld
 - degradatie RAVA 1 naar de 4e klasse KNVB
- 1973 - goedkeuring nieuwe statuten en huishoudelijk reglement
 - verbouwing kleedgelegenheden
- 1974 - RAVA 1 kampioen en promotie naar de 3e klasse
 - verbouwing clubgebouw
- 1975 - begin van het "Dijkpolder"-drama
 - benoeming van J. Margés tot ere-lid van de afdeling 's-Gravenhage van de KNVB
- 1979 - RAVA 1 degradeert naar de 4e klasse KNVB
 - goedkeuring van vernieuwde statuten
 - nieuwbouw kleedgelegenheden
- 1980 - RAVA viert 50-jarig jubileum

"De voorzitter wordt in functie gekozen"

We zijn aan onze zesde voorzitter bezig en dat is in vijftig jaar niet te veel, vooral als je bedenkt dat de eerste het maar één jaar bij ons heeft uitgehouden.

Het gehele rijtje ziet er als volgt uit:

1930-1931	- H. de Haan
1931-1941	- T. Engelsman
1941-1951	- W. Lorie
1951-1956	- M. Kok
1956-1960	- J. Leijendekker
1960 -.....	J. Binnerts

Stuk-voor-stuk goede voorzitters met elk een eigen stijl. Theo Engelsman was een notabele uit de parochie, een man met gezag en een vloeiend woordgebruik. Tijdens vergaderingen lardeerde hij zijn toespraken net zo gemakkelijk met franse volzinnen als met latijnse hoogstandjes, maar in het kantoortje achter zijn slagerij in de Engelenburgstraat kon hij je gewoon, rond hollands behoorlijk op je "donder" geven.

Wim Lorie was een leger-kapitein die van achter zijn "dienstbrilletje" koel en correct de zaken op een rijtje hield en op zijn adres aan de Brandtstraat 108 weleens audiënties hield, die je nog lang heugden.

Zijn opvolger heette Marinus Kok en hoewel hij zijn brood verdiende als brigadier bij de Haagse Politie, had hij toch niets van de fanatieke "ballen-jager" onder welke ere-titel in die tijd vele volgelingen van Hermadad gebukt gingen. Rustig, zeer rustig zelfs, leidde hij het voetbalschuitje langs grote en kleine klippen en zijn kracht lag in het onopvallend zijn en doen. Na vijf jaar ging het stuur naar de jongste voorzitter die RAVA ooit gekend heeft. Nog geen dertig jaar oud was Jan Leijendekker toen hij de hamer in de handen kreeg. Als zoon van een kruidenier, die op de Steijnlaan vele parochianen van allerlei "benodigdheden" had voorzien, was het geen vreemde in Jeruzalem. Maar in de jaren dat Jan "in stilte gedijde" was de bologende eend uitgegroeid tot een zelfbewuste zwaan. Blakend van ijver en stralend van initiërende energie zette hij het rustige clubje onder spanning. Dat hij in zijn jeugdig enthousiasme wel eens wat onbehouwen tegen gevestigde orden opliep, mag niemand verbazen. Onder zijn regiem werd RAVA 1 kampioen, maar promoveerde niet. De eerste plannen voor een clubgebouw werden ontwikkeld. De buitenlandse reizen naar Hamburg en Hochheim werden een groot succes. Slechts vijf jaar heeft Jan RAVA langs allerlei hoogtepunten gevoerd. De Gooise matras (in oprichting) had hem inmiddels ontdekt en Jan kon aan de lokroep van de gonzende antennes geen weerstand bieden.

In 1960 werd de leiding wederom toevertrouwd aan een kleine zelfstandige, die in de parochie een vertrouwde en betrouwbare naam had opgebouwd en daarnaast in de vereniging zijn sportieve talenten nadrukkelijk had geëta-leerd. Al lid sinds de oprichting en al jaren de laatste man in het hoogste elftal, werd hij geroepen om de eerste man in het bestuur te zijn.

Onder zijn bewind is het RAVA tot twee maal toe gelukt om de derde klasse te behalen, maar ook heeft hij zijn club twee maal moeten leiden toen zij de schok van de degradatie moest verwerken. Joop Binnerts is al twintig jaar voorzitter en daarmee - in die rang - een record aan het vestigen. Zonder zijn voorgangers te kort te doen, moeten wij stellen dat hij een "hele goeie" is geweest. Wellicht dat de term "geweest" hier wat cru overkomt, maar het is nu reeds bekend dat Joop aan zijn laatste ambtstermijn bezig is en na dit jubileum een (welverdiend) stapje terug gaat maken. Hoe wij zijn afscheid zullen inkleden is nog geen onderwerp voor dit jubileumnummer, maar hij heeft een "hele goeie" verdiend.

De penningmeester is belast met

RAVA is altijd heel zuinig geweest met zijn penningen en zijn penningmeesters. Ze hield ze allebei namelijk zo lang mogelijk vast. Het regiem van degene die het kortst de sleutel van de schatkist in beheer had, heeft acht jaar geduurd. Het record ligt bij Dijkman, die 21 jaar over de munten heeft gewaakt.

1930-1944 - J. Kroes
1944-1965 - A. Dijkman
1965-1973 - A. Weber
1973-..... H. v. Jaarsveld

De "heer Kroes" (hij was tenslotte bestuurslid) was het proto-type van de "klusjesman". Elk karwei waarbij een paar dubbeltjes voor de clubkas bespaard konden worden, was hem dierbaar. Hij kalkte de velden, vertoelde het materiaal en trad op als beheerder van de koeken en de kogelflesjes. Hij was RAVA-man in hart en nieren (en noem nog maar een paar organen op). In de oorlogsjaren werd hij "ambtshalve" naar Apeldoorn overgeplaatst en moest zijn club in de steek laten, nadat hij het beheer over de penningen echter had toevertrouwd aan zijn vriend Dijkman.

Toen het zoeklicht in dit nummer over de secretarissen dwaalde, hebben we al even een spot gezet op A. M. Dijkman. Eigenlijk was het voor hem helemaal niet zo'n krachttoer om de centjes van RAVA op 'n rij te houden. Als procuratiehouder bij Slavenburg's Bank was dat werk dagelijkse kost. Maar een cent was voor hem even heilig als het lapje-van-tien. Minuties en nauwkeurig stonden de getallen in het gelid en geen kascommissie die hem op 'n omissie kon betrappen. Dijkman was een keurig en kundig mens, die naast vele ere-lidmaatschappen ook nog gesierd werd met de pauselijke orde "Pro Ecclesia et Pontificie". Ook voor hem geldt dat al dat ere-metaal te kort schiet om zijn verdiensten te belonen. Maar ja, we hebben eigenlijk weinig andere methoden om dankbaarheid uit te drukken dan met "blik" en "goede woorden". Een kwaadaardige ziekte heeft hem gevelde en slechts met moeite kon hij in zijn laatste dagen de taak overdragen aan zijn "kroonprins".

Zo stond - onverwacht en onvoorbereid - Dries Weber voor de verantwoordelijke taak om de clubkas te beheren. Het werk van de penningmeester in de loop der jaren uitgroeide tot een - nagenoeg - professioneel stuk arbeid. Naast het recht-op-en-neer-voetbalgedoe was het administreren van (bijvoorbeeld) het kantine-gebeuren een tijdrovend onderdeel. Acht jaar zat Dries op de centen en toen hij in 1973 de telmachine inruilde voor de schrijfmachine kon Henk van Jaarsveld verder gaan met een goed gevulde buidel.

HET CLUBTENUE

In eerste instantie moest groen de kleur van het shirt worden, maar toen de Twentsche Wollenstoffen-fabriek een voordelig partijtje oranje hempjes in de aanbieding had, gaven de centjes de doorslag. Over de tint van de broeken was geen discussie mogelijk. De Bisschop had bevolen dat Katholieke pantalons zwart moesten zijn, dus werd het zwart en voor zulke kleinigheden lokte je toen nog geen synodes uit.

De secretaris verzorgt de correspondentie en

Zoals elke vereniging heeft ook RAVA het niet kunnen stellen zonder secretarissen. Het rijtje van de mannen die - namens de leden - de pen in het geweer brachten, is niet erg indrukwekkend. Zes man waren tot nu toe voldoende om de papierwinkel in orde te houden. Zonder de anderen te kort te doen, is er toch één die in deze regels een bijzondere vermelding verdient.

Maar laten we eerst het rijtje voor U neerzetten en daarna de personalia aan de orde stellen:

1930-1932	- J. Halleen
1932-1944	- A. Dijkman
1944-1945	- J. Halleen
1945-1946	- A. Bal
1946-1972	- J. Margés
1972-1973	- M. Swarts
1973-	A. Weber

Opmerkelijk is het dat er drie "interim-pauzen" zijn geweest die telkenmale 1 seizoen achter de schrijftafel zaten en dat daarom heen secretarissen opereerden die het langer volhielden. Dijkman voerde 12 jaar lang de pen voordat hij de penningen van de club ging bewaken. Margés stelde het record op 27 jaar, terwijl Weber nu aan zijn 8e seizoen bezig is.

De heer A.M. Dijkman (in zijn tijd waren de bestuursleden nog heren!) heeft in het Haagse voetbalgebeuren heel duidelijke stempels achtergelaten. Naast zijn bestuurslidmaatschap bij RAVA was hij secretaris-penningmeester van de afdeling 's-Gravenhage van de KNVB (de vergaderzaal in de Suezkade wordt thans nog opgesierd met een geschilderd portret van hem) en bestuurslid van de NKS. Het was helemaal geen man die je voorop zag lopen. Nadat hij zondags bij de ingang de entree-penningen had geïncasseerd ging hij naar huis, omdat-ie de spanning van de wedstrijden van het eerste niet kon verdragen.

Het was er één die van alle markten thuis was en daarom net zo gemakkelijk een goed penningmeester als een goed secretaris kon zijn.

De man die na hem jarenlang het gezicht van RAVA bepaalde, werd Jacques Margés, die zijn vriend volgde en eveneens bestuurslid van de Haagse afdeling van de KNVB en van de N.K.S. was. Tijdens het 40-jarig jubileum van de vereniging ontving hij voor zijn inspanningen een onderscheiding uit de huisorde van Oranje-Nassau, een zilveren speld van de KNVB en een gelijkgetinte onderscheiding van de N.K.S., terwijl hij nog tot ere-lid van de afdeling 's-Gravenhage van de KNVB werd benoemd.

Jacques was een bestuurslid met afgemeten ideeën over het voetballen en over RAVA. Hij is niet geheel vrij te pleiten van neigingen tot bedilzucht en deze eigenschap gepaard aan een leuk brokje temperament, vormde weleens stof tot conflicten met mensen die over sommige zaken net een tikkeltje anders dachten. Daarnaast is het altijd een man geweest met een ontstuitbare werklust. Hij ging geen klusje uit de weg en heeft voor zijn RAVA opmerkelijke successen geboekt in die kwart eeuw dat de contacten-naar-buiten aan hem waren toevertrouwd. Jacques Margés is een uniek mens, die voor RAVA verdiensten heeft gehad die met alle ere-spelden en linten nog ondergewaardeerd zijn. Het was daarom ook moeilijk om "Meneer-RAVA" op waardige wijze op te volgen.

De thans regerende secretaris is uit een heel ander hout gesneden, maar regerende vorsten moet men niet roemen. Na hun abdicatie zullen anderen over hen oordelen.

Het terrein van RAVA is gelegen aan . . .

Slechts twee jaar is het veldje aan de Kijkduinselaan de "thuishaven" van de RAVANEN geweest. De eerste groeistuipe zijn achter de duinen uitgewoed en niettegenstaande dat de verhalen van de heelsterken wat kneuterig aandoen, hadden zij in elk geval geen last van "parkeerproblemen". Wie had er een auto en bovendien lag het veld vlak bij het eindpunt van de HTM-bus. Hoewel het openbaar vervoer in de dertiger jaren reeds op een goede relatie met de Haagse burgerij kon wijzen, bleef het voetballen eigenlijk maar erg ver van de ouderlijke woning.

In september 1932 kwam er een einde aan dit ongerief, toen aan de andere kant van de stad een nieuw park in gebruik werd genomen. Op initiatief van Burgemeester Drooglever Fortuijn was - bij wijze van werkverschaffingsproject - het Zuiderpark aangelegd, waarin ook enkele voetbalvelden waren opgenomen. Hier kreeg RAVA - tezamen met een toen nog onbekende zustervereniging (later bleek dat VVP te zijn) - een drietal velden toegevoegd. Aangezien de Brandtstraat-parochie aan dat park grensde, werd een nieuw complex zomaar voor-de-deur afgeleverd.

Omdat de "kwestie Dijkpolder" nog steeds ergens tussen Den Haag en Soestdijk zweeft, zit RAVA - tot nadere aankondiging - in het Zuiderpark. Actieve opinie-peilers, die vóór en tégen hebben geïnventariseerd en de uitkomst gedeeld hebben door de belangen van de vereniging, zijn van mening dat RAVA daar maar moet blijven. Enfin in het jaar "N" gaan we opnieuw optellen en aftrekken en weten we waar de toekomst van RAVA ligt. Als we nu de blik eens achterom wenden, zien we in de loop der jaren het ondermaatse hout uitgegroeit tot die massale bomenpartij, die thans ons complex omzoomt. Want het is een prachtig oord . . . ons Zuiderpark.

De drie velden zijn sinds de aanleg niet verplaatst, hoogstens kwam er hier en daar een mooier hekje om. Ze waren te klein, bleven te klein en voldoen nog niet aan de vereiste afmetingen.

Wat wel met de tijd meegroeide, waren de kleedgelegenheden. Het eerste onderkomen was een afgedankte locomotief-annex opslag-loods, verstoken van water en niet meer dan een beschutting waarin de verkleedpartijen konden plaats vinden. In 1938 werd dit bouwsel vervangen door een groene, houten tent met twee kleedkamers en . . . water.

Eigentijds, zoals onze Duitse bezetters toen waren, taxeerden zij het bouwwerk niet hoger dan de kwalificatie "paardenstal" en ze gebruikten het daar danook voor. Je kon het die paarden natuurlijk niet kwalijk nemen, dat er in 1945 weinig meer van over was dan een "bouwval". Alternatieve oplossingen werden gevonden in het zwembad, waar je je kon omkleeden. De voettocht heen-en-weer naar de velden nam je op de koop toe want aan je favoriete sport mocht je best wat meer inspanning besteden. Naar verhouding, hebben we ons toch niet zo lang behoeven te behelpen, want in 1946 presenteerde de Gemeente aan RAVA en VVP een splinternieuwe kleedgelegenheid met zes kleedkamers. Mensen, dat was een weelde voor die dagen. We hadden ze eerlijk verdeeld. Aan elke zijde was een ingang en elke vereniging kreeg drie kleedkamers tot zijn beschikking. In het midden was een ruimte waarin ene Appie Derickx een soort koek-en-zopie-hokkie had.

Door een luik aan de voorkant werd de handel "uitgebaat". Dit was dus een voorloper van het latere clubgebouw-gebeuren. Alleen een heel grote profeet kon die relatie toen al onderkennen. Hij had dan wel tot 1962 moeten wachten voordat hij het gelijk aan zijn zijde zou krijgen, want op 10 november van dat jaar opende de toenmalige wethouder van sportzaken, Maarten Vrolijk, het nieuwe clubgebouw dat een geheel nieuwe toekomst voor beide verenigingen op gang bracht.

De kleedgelegenheden kregen hierna een forse opknappbeurt. De beide zij-ingangen werden afgesloten en het hokkie-van-Appie werd bestemd voor de scheidsrechters.

Zelfs werden er in de gang twee douches aangelegd. Tien jaar later volgde de tweede verbouwing. De douches verhuisden naar de zijanten en het

gehele interieur werd verbouwd en betimmerd. De kwaliteit van boven-, onder- en buitenkanten was evenwel niet van de hoogste plank en geleidelijk aan namen water, houtworm en erosie bezit van hout en stenen, terwijl riolering-, water- en andere buizen verzakten of scheurden.

Zo groeiden we naar ons vierde kleedgebouw toe. Inmiddels was er in het Zuiderpark een belangen-commissie opgericht, die ten doel had de relatie tussen de verenigingen in dat park te verbeteren en te streven naar optimale accommodaties. Na allerlei secundaire voorzieningen op het tweede gedeelte, kwamen er ook twee nieuwe kleedgebouwen. Als verlengstuk op die activiteit plaatste de Gemeente ook op ons complex een bouwwerk dat alle ellende van-de-overkant deed vergeten. Weer had RAVA een nieuw kleedgebouw, weer voldeed het aan de moderne eisen en weer vragen we ons af voor-hoe-lang? Niets is tenslotte eeuwig.

Overigens hebben we het clubgebouw in dit verhaal tot nog toe in de schaduw gelaten, maar welk een nieuw gamma van mogelijkheden opende zich na 10 november 1962. Hij, die nu zijn pilsje aan de bar naar binnen slaat of ergens in de zaal zijn frikandelspecial zit weg te werken, zal zich niet realiseren welk een omwenteling die datum in de vereniging bracht. Allereerst de financiering, de exploitatie, de administratie, de verdeling enz. en al die problemen in hun verschijningsvormen zijn tot heden afdoende opgelost. Maar vraag niet wat voor inspanning, tijd en overleg dat gekost heeft. In deze regels toch even het respect voor de mensen die het er voor over hebben gehad om voor de leden en hun gasten een gezellige en welvoorzienende opvang te verzorgen. Aan al die mannen en vrouwen vanaf 1962 tot heden mag hier gerust een aparte regel worden gewijd.

"Dank gastvrouwen en gastheren van RAVA".

De mogelijkheden van een eigen clubgebouw bleken legio en menige activiteit is de "agenda" gepasseerd. Allereerst noemen we de traditionele klaverjasavond voor leden en donateurs, die van de Beijersstraat naar het Zuiderpark werd geëmigreerd. Regelmatig hoort men nu op de dinsdagavonden in "eigen huis" passen en roemen, terwijl na de laatste ronde in de vaste loterij - van alles "op sjap" - in de zaal verdwijnt.

Waar kan je je jeugd-avonden houden, waar vind je ruimte voor je fancy-fair, waar kan je Prins Carnaval met zijn gevolg kwijt en waar kan je beter uithuilen of juichen (al naar gelang het resultaat) dan in je eigen clubgebouw.

Goed, er is nog genoeg te wensen. Ik hoor de jeugd afdeling mopperen over een jeugdhonk, de exploitatie-commissie heeft meer bergruimte nodig en de leden willen wat meer gezelligheid in de stijl van 1980. Ik geloof ook dat over 10 jaar op ons complex duidelijk aanwijsbare verbeteringen zullen zijn aangebracht, maar elke generatie heeft zijn wensen en het is ook aan die generatie om haar verlangens te realiseren. Daarom zie ik voor het clubgebouw en haar toekomst weinig echte problemen, want zolang er mopperaars zijn (met fantasie) blijft RAVA in beweging en daarmee ook alles wat zich op en rondom het complex afspeelt.

1930 - GOUDEN JUBILEUM

Dinsdag	8 april	aanvang 20.30 uur	jubiläum klaverjasdrive
Vrijdag	11 april	aanvang 20.00 uur	marathon wedstrijd RAVA - 5
Zaterdag	12 april	einde 20.00 uur	marathon wedstrijd RAVA - 5
Dinsdag	15 april	20.00 - 23.30 uur	feestavond junioren m.m.v. worstelvereniging SIMSON KDO
Woensdag	16 april	14.00 - 16.00 uur	jeugd matinee m.m.v. de Wonderland Expres
Woensdag	16 april	aanvang 20.00 uur	jubiläum eucharistieviering
Donderdag	17 april	18.45 - 20.30 uur	jubiläum wedstrijd RAVA - 1 - VUC - 1 scheidsrechter dhr. H. Kok
Vrijdag	18 april	aanvang 20.00 uur	gouden jubiléum reünie
Zaterdag	19 april	14.00 - 16.00 uur	jubiläum receptie
Zaterdag	19 april	aanvang 20.00 uur	feestavond senioren en donateurs m.m.v. The Insiders met zanger Chiel The Square Jazz Band Mystery Guest
Zondag	20 april	9.30 - 13.15 uur 12.00 - 12.30 uur 13.15 - 13.45 uur	mix voetbaltoernooi poppenkastvoorstelling optreden van showband en majorette - korps De Residentie Jagers

PROGRAMMA - 1980

13.45 - 14.15 uur parachutisten show verzorgd door
The Flying Dutchmen
14.15 - 14.45 uur penalty jeugd bokaal
14.30 - 15.00 uur poppenkastvoorstelling
15.00 - 16.15 uur wedstrijd
RAVA 1, 1961 - RAVA veteranen
12.00 - 17.00 uur sneltekenaar Mr. Hardi

Maandag 5 mei

pupillen en welpen tournooi,
deelnemende verenigingen :
Vredenburg - R.K.A.V.V.
Kesteren - V.V.P.
Scheveningen - R.A.V.A.

Zaterdag 10 mei

junioren tournooi
deelnemende verenigingen :
Quick Steps - G.D.A.
Vredenburg - B.M.T.
Scheveningen - V.V.P.
Celeritas - R.A.V.A.

Dinsdag 13 mei

19.00 - 23.00 uur zaalvoetbal mixtournooi

Zaterdag 24 mei

mini - welpentournooi
deelnemende verenigingen :
Vredenburg - Lens
Kesteren - V.V.P.
Postduiven - R.A.V.A.
Oranje - Blauw

Maandag 26 mei

2e Pinksterdag

A 1, B 1, C 1 juniorentournooi
deelnemende verenigingen :
Papendrecht - Uithoorn
Quick Steps - Neptunus
R.A.V.A.

R.A.V.A. - NIEUWS

orgaan van de R.K.S.V. „R.A.V.A.”
VERSCHIJNT WEKELIJKS

Kerstmis
1945

R.A.V.A. NIEUWS
Jubileumjaar

Secretariaat: Fubonstraat 76
Den Haag

AAN:

Port Betaald
Port Payé
Den Haag

R.K.S.V.

Fubonstraat 76

4396 AD DEN HAAG

R.A.V.A. NIEUWS

7e Jaargang.

Oplag 200 exemplaren.

RAVA NIEUWS

Wekelijks verschijnend
Clubblad v.d. Hnagsche
R.K. Sportvereniging
R. A. V. A.
Opgericht 18 April 1930.

Secretaris: A. M. Dijkman, Beziklaan 90.
Redactie. adres:
Brandystraat 84 Telefoon 339042.

1938.

1939.

Officieel.

Nieuwe leden: C. Bergenhenegouwen, Pretoriusstraat 48. (junior)
F. Jungschläger, Vaillantlaan 2 II (senior).

Rava 1 Kampioen.

Eindelijk is het dan officieel: RAVA 1 IS KAMPIOEN!!!!

Trots het enorme slechte weer van Zondag j.l. waren er toch honderden gekomen, trouwe Rava-vrienden, om het "feit worden" mede te maken.

En toen het een feit was stroomden allen het veld op om onze jongens te complimenteeren! Medeleven!

Hét verloop zelf maakte U mede!

Eerst de aanvoerder van Weslandia 1:

Woorden van gelukwenschen werden door hem gesproken en bloemen aangeboden.

Daarna Dhr. Vermeulen namens V.V.P.

Hij overhandigde namens zijn vereniging een bloemenmand na in een ~~speechje~~ Rava hartelijk te hebben gecomplimenteerd!

Hierna kwam namens de supporters de Heer Lamb en overhandigde den aanvoerder na zijn gelukwenschen uitgesproken te hebben een bedrag onder gesloten couverte voor het aanschaffen van een kampioensvlag.

Tot slot kreeg onze Voorzitter het woord, die op de zijn bekende manier namens de geheele vereniging woorden van felicitatie sprak en het eerste succes toewenschte bij de komende promotie-wedstrijden.

Onze aanvoerder bedankte allen, die het woord voerden van harte en zeide, dat onze jongens zich zeker in de promotiewedstrijden tot het uiterste zouden geven!

Mededeelingen.

Voor de junioren.

Zoals jullie wekelijks kunnen lezen hebben de senioren een wekelijksche clubavond.

Het bestuur is van plan binnenkort over te gaan tot het houden van een bijeenkomst voor alle junioren en wel eens per maand.

Op deze avonden zal kapelaan van der Kolk een woordje spreken, waarna gezellig samenzijn.

Waar onze vereniging nog niet over een speciale junioreno commissie beschikte, is deze in het leven geroepen.

Hierin hebben zitting:

Kap. J. v. d. Kolk,	Voorzitter.
J. Halleen,	hoofd juniorenleider.
C. Suikerbuik,	junioren-leider.
F. Berkhout,	junioren-leider.
C. Bakker,	junioren-leider.

Terreinen kalken.

A.s.Zaterdagmiddag werden de leden van het eerste en tweede elftal op onze velden verwacht om deze in orde te brengen.

Vanzelfsprekend is door de sneeuw- en regenval niets meer van lijnen te zien, zoodat een hoop werk aan den winkel is.

Mogen wij op de medewerking van de leden rekenen.

Vele handen maken licht werk.

De linkerschoen.

Na afloop van den wedstrijd Rava 2 - G.D.S. 2 kwam onze keeper tot de ontdekking, dat hij een verkeerde linkerschoen in zijn koffertje had.

Mogen wij de leden, die diesen wedstrijd meepeelden verzoeken even hun voetbal-inventaris na te zien, of misschien des keepers linkerschoen zich in hun bezit bevindt.

Mocht het verloren schaaap gevonden worden, dan stelle men zich rechtstreeks met keeper Reijman in verbinden.

Joop Binnerts verloofd.

A.s.Zondag zal Joop Binnerts zich gaan verloven met Mejuffrouw Gré Lokker. Vanzelfsprekend zijn wij de tolk van de geheele Rava-familie, als wij bij deze Gré en Joop onze hartelijke gelukwenschen aanbieden.

Wij hopen, dat de "liefde" van Joop voor Rava er niet minder om zal worden en zijn er van overtuigd, dat Gré hierin zal willen medewerken.

Het Bestuur.

Wat er komen gaat.

A.s.Zondag, 16 Juli 1939:

Rava d - V.V.P.d: kwart over twaalf; R.K.R.V.V.b - Rava d: vijf over half een

S.V.T.d - Rava d: tien over een; Rava d - Valkeniers f: tien over half tw

De wedstrijden duren 2 x 7 $\frac{1}{2}$ min. Er wordt niet getost.

Opstelling D-elftal.

Vonk, Bleeker, v.d.Luyt, v.d.Heidon, Nelissen, v.d.Heuvel, Borsboom, Hierck, v.d.Vlist, Korthout, en v.d.Heijden.

Reserves: Belt, B.Faay, v.d.Lens.

Leider: dhr.Berkhout.

Bondsgeld.

Wanneer zal de tijd eens komen, dat men eenmaal behoeft te manen.

De penningmeester klaagt steen en been.

Oproepen volgen om op tijd te betalen.....

Helaas niets helpt.....

Zoo loopt de boel spaak, lui!

Wilt U alsublief thuiszeggen, dat de bode, indien het gelegen komt gaarne het bondsgeld of een gedeelte er van in ontvangst zal nemen.

Bij voorbaat onzen beleefden dank.

DINSDAGAVOND!!!!!!!!!!

CLUBAVOND!!!!!!!!!!

SENIOREN!!!!!!!!!!

De Nieuwe Kleedgelegenheid.

Zij komt wel.....

Zij komt niet.....

Zij komt wel.....

Zij komt niet.....

ZIJ KOMT WEL!!!!!!!!!!

Ja, het is er door hoor!

Wij krijgen op onze velden een geheel nieuw complex bestaande uit 6 kleedgelegenheden met consumptietent.

Bovendien zullen om de twee hoofdvelden nieuwe ijzeren afrasteringen worden geplaatst.

De oude kleedgelegenheden zullen verdwijnen, zoodat het geheel een keurig aanzien zal krijgen.

Geen wedstrijden.

Mede op verzoek van verschillende spelers, zal nu een korte rustperiode intreden.

Het voetbaltenue kan dan eens terdege na worden gezien.

Slechts bij hooge uitzondering zal een wedstrijd worden gespeeld, maar dan bij voorkeur op een avond.

Mochten er elftallen zijn, welke een avondwedstrijd willen spelen, dan kunnen zij zich bij het Secretariaat vervoegen.

Het bestuur zal alsdan overwegen, of er al dan niet gespeeld wordt.

Koninklijke
Nederlandsche
Voetbalbond

Diploma
voor het 1^e elftal
van de vereniging

RAVA
wegens het behalen van
het kampioenschap

District West II
4e Klasse C
Amateurvoetbal

seizoen 1960/1961

Namens het bestuur van de
Koninklijke Nederlandsche
Voetbalbond
Voorzitter:

**NEDERLANDSCHE
VOETBALBOND**

DIPLOMA
voor het 1^e elftal
van de vereniging

R.A.V.A.
wegens het behalen
van het kampioenschap
4e kl. C
van District II
seizoen 1943-1944

Namens het Bestuur van den
NEDERLANDSCHE VOETBALBOND
T. de Vries
N.V.B.

**KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE
VOETBALBOND**

DIPLOMA
voor het 1^e elftal
van de vereniging

R.A.V.A.
wegens het behalen
van het kampioenschap
4e klasse E
van District II
seizoen 1948-1949

Namens het Bestuur van de
"KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE
VOETBALBOND"

[Signature]
Voorzitter

[Signature]
Secretaris

K.N.V.B.

Koninklijke
Nederlandsche
Voetbalbond

Diploma
voor het 1^e elftal
van de vereniging

R.A.V.A.
wegens het behalen van
het kampioenschap

District West II
4e klasse D
Amateurvoetbal

seizoen 1956/1957

Koninklijke Nederlandsche
Voetbalbond
Voorzitter:
Secretaris/Penningmeester:

De leden van de club

Vijftig jaar verenigingsleven betekent vijftig jaar mutaties in het ledenbestand. We overdrijven niet, als we zeggen, dat er in de loop der jaren duizenden voetballers de kleuren van RAVA gedurende kortere of langere tijd hebben verdedigd. Dat aantal kan gerust tussen de vier- en vijfduizend worden geschat. De duur van het lidmaatschap loopt uiteen van 1 tot 50 jaar. De namen J. Binnerts en J. Margés kwamen bijvoorbeeld al op de eerste ledenlijst voor en prijken er thans nog steeds op. Daarnaast zijn er meerdere leden uit de eerste jaren van de vereniging die thans als donateur hun RAVA op de voet blijven volgen.

Omdat een voetbalvereniging er is om in te voetballen, is het hier verantwoord om de "activiteit" te meten. Allereerst zoek je dan natuurlijk naar de langste diensttijd. In 1942 melden een Harry Borst en een Dries Weber zich bij de toenmalige secretaris met de bedoeling om achter een bal te kunnen draven. Nu - in 1980 - doen zij dat nog, misschien minder snel, maar niet met minder plezier.

Uit 1950 zijn er thans nog 5 actief, uit 1960 zijn dat er 20 en uit 1970 ongeveer 120, die op verschillende niveau's het balletje heen en weer trappen. Tussen die vier- à vijfduizend zijn er ook een aantal, die in de annalen zijn vastgelegd omdat hun inspanningen verder reikten dan het eenvoudige-recht-op-en-neer-voetbalwerk. Deze en voorgaande generaties hebben hun inspanningen beloond met het ere-lidmaatschap. In totaal is 25 maal het ere-metaal in een rever geprutst

Hier de ere-galerij:

Bezooijen I. van	Kok M.
Binnerts J.M.	Kolk J.v.d. †
Borst H. G. M.	Kroes J. †
Derickx A.	Ledderhof C.
Derks M. †	Lieshout C. van
Dijkman A. M. †	Lorié W. †
Engelsman T. †	Lucas H. †
Eijsackers A.	Margés J. J.
Groot Th. de	Romeijnders W. †
Grol R. van †	Snel H. †
Halleen J. †	Verhoef G. †
Hoogetboom J. †	Weber A. C. B. M.
Jungschläger M. †	

Prestatie-voetbal ??

RAVA voetballt vijftig jaar en doet dat in de KNVB en in de Haagse afdeling. Maar is RAVA nu een kluppie dat de "headlines" van de landelijke pers haalt? Is RAVA nu een kluppie dat het vaderland ooit heeft verbijsterd met uitzonderlijke prestaties op de groene weiden.

Zonder nu direct het profeten-kleed om te hangen, mogen we wel aannemen dat we RAVA nooit terug zullen vinden in de hoogste amateur-klasse. De instelling is daarvoor veel te amateuristisch. Voetballen is leuk en lekker, maar blijft ontspanning. Geen grote diners voor de selectie, geen broodjes na de training en geen cent of privileges voor de betere voetballers. We leven nog steeds in de schaduw van de vriendenkring die in 1930 onder schutse van Sint Raphaël Voetbal en Athletiek wilde bedrijven. Op de juiste momenten realiseren wij ons dat voetballen een vorm van recreëren is, waarbij je een opgeblazen leren zak in een nylonnet moet schoppen. Het kan nooit belangrijk genoeg zijn om sportieve normen geweld aan te doen of vriendschappelijke verhoudingen uit hun voegen te lichten.

Bij RAVA zijn uiteraard maar gewone mensen lid, die gewoon willen voetballen en dat dan ook gewoon doen, desnoods zonder prestaties.

"Wie de jeugd heeft

. heeft de toekomst" en dat spreekwoord kende men bij RAVA in het begin al bliksems goed. Nu was het in het Rijke Roomse verleden niet zo moeilijk om kinderen te "vinden". Kenmerkend voor het "oudervetse" katholieke gezin was immers het grotere kindertal en de preservatieve middelen hadden nog geen kans gekregen om het "grote gezin" in de doem der domheid te hullen.

Al vanaf het eerste moment was de jeugd in de meerderheid bij RAVA. Zo werd er gestart met 3 senioren- en 4 junioren-elftallen en deze verhouding is in de loop der jaren steeds verder uit elkaar gegroeid. In 1970 was de stand nog 10 : 21, maar toen was al merkbaar dat Den Haag aan het vergrijzen was en de voortzetting van dit proces tekent zich in het huidige beeld, waarbij RAVA 14 senioren- en 18 junioren-elftallen telt.

Het is bekend dat de minimum-leeftijd enige tijd geleden is teruggebracht naar 6 jaar, maar in 1930 was dat 12 en als deze laatste norm thans nog werd gehandhaafd, kwamen we met onze junioren-teams niet verder dan 8.

Goed cijfers blijven cijfers, maar het is wel zo dat de gemiddelde leeftijd in de jeugd afdeling sterk is gedaald sedert 1930 en die van de senioren daarentegen belangrijk is toegenomen. Een grijzende of kalende dertelaar met vijf of meer kruisjes in zijn jaren-bagage, is geen bezienswaardigheid meer op de voetbalvelden.

Oude foto's tonen ons de jeugdige voetballers veelal als een stelletje "ongeregeld" met aangepaste uitmonstering en meer balhonger dan een ontluikende drang tot presteren.

Het verschijnsel "leider" begon in 1930 wel gestalte te krijgen, maar zijn gezag steunde hoofdzakelijk op het adagium "je moet gehoorzaam zijn aan een oudere" en dat deden we dan ook. Generatie-conflicten moesten nog worden uitgevonden en verder dan wat onderling "gegriep" kwam je niet. De leider van 1980 moet daarentegen een halve pedagoog zijn (liever nog een hele), een vader, een broer, een trainer en een loopjongen. Een cursus "crèche-leider-voor-beginnelingen" behoort eigenlijk ook in zijn opleidingspakket te zitten. Bovendien moet hij het vrijwillig en gratis doen..... en toch vindt je ze nog steeds.

Het huidige mini-welpje is goed-gekleed, wel-geleid, maar toch wordt er latent een strijd gestreden om hem het voetballen zo lang mogelijk voor zijn plezier te laten doen. De noodzaak van presteren komt al heel gauw. Het jeugdplan-Nederland selecteert al op 13-jarige leeftijd en is het dan nog allemaal even plezierig?

Eigenlijk is dit helemaal geen stukje jeugd-geschiedenis, maar degene die echt de jeugd van RAVA in wat verschillende facetten benaderd wil zien, moet proberen het afzonderlijke jubileumnummer van RAVA (het jeugdblad) te pakken te krijgen.

Het zou overigens een onmogelijkheid zijn om de jeugd van RAVA in de jaren te volgen. Hun geschiedenis is veel omvattend en wordt gedragen door de niet-aflatende inzet en fantasie van vele leiders van vroeger en nu. Toernooien, kampen, week-ends, feestavonden, trips, ze vormen de room op het voetballen en eindeloos is de rij van deze evenementen. Elk willekeurig RAVA-lid die de vereniging na zijn juniorentijd trouw is gebleven, zal de meest indrukwekkende verhalen kunnen vertellen uit de tijd dat de baard noch in zijn keel, noch op zijn kin zat.

Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst.....

dat waren wij toch ooit ook eens ??????

De hoofdjeugdleiders

De functie van hoofd-jeugdleider tekent zich in het begin nog niet zo compleet af. Dat werk behoorde eigenlijk grotendeels tot de taak van de Geestelijk Adviseur. Eerst later ontwikkelde zich het besef dat het leiden van de RAVA-jeugd mede een verantwoordelijkheid van het Bestuur was. Er waren wel junioren-commissies maar de figuur van "hoofdjeugdleider" ontdekken we in de annalen pas voor het eerst in 1944. Wie waren de mannen, die hierna deze specifieke verantwoordelijkheid in de vereniging gingen dragen:

1944-1945	- A. Bal
1945-1958	- H. Lucas
1958-1959	- H. Hoefnagel
1959-1959	- Frat. Emilius
1959-1961	- Frat. Leobertus
1961-1964	- M. Swarts
1964-1967	- C. van Lieshout
1967-1972	- L. de Koning
1972-	- C. Ledderhof

Dijkpolder is dat onze toekomst ?

Als er de laatste jaren één handgranaat-met-een-naam onder de vereniging heeft gelegen, dan is het wel "Dijkpolder". Wie kent niet de voorgeschiedenis ? Problemen in het Zuiderpark, te weinig velden en te veel voetballers.

De uittocht van P.G.S. en de Ooievaars en . . . op 1 februari 1975 wist de wethouder van Sportzaken (inderdaad Piet Vink) ons te melden dat er een mogelijkheid was om een vereniging uit te plaatsen naar een nieuw aan te leggen complex in de Gemeente Monster. Spontaan toonden Bestuur en leden van RAVA interesse voor deze mogelijkheid. Bij het College van Burgemeester en Wethouders van 's-Gravenhage werd de kandidatuur van RAVA gesteld voor verhuizing in afwachting van nadere bijzonderheden.

Een gematigd enthousiasme nam bezit van de vereniging en verschillende acties begonnen gestalte te krijgen.

De eerste tik moesten we incasseren toen de Gemeenteraad van Monster op 30 november 1976 een besluit nam, waarmee de plannen van Den Haag duchtig op de tocht kwamen te staan. Alle belanghebbenden bleven evenwel strijdbaar en lieten de tanden zien bij het Provinciaal Bestuur van Zuid-Holland. Dit College werkte misschien wel niet zo vlug, maar op 31 januari 1978 vond men wel dat de vroede vaderen van de Westlandse Gemeente haar grote Haagse broer niet sportief had behandeld. Monster werd tot de orde geroepen.

We zullen trachten dit stuk geschiedschrijving emotie-vrij te houden, maar degenen, die aanwezig waren bij de "monsterlijke" Gemeenteraadsvergadering van 27 juni 1978, hebben daar kennis kunnen maken met een stukje achtergebleven dorpspolitiek.

We zouden aan de emoties voorbijgaan, dus constateren we hier slechts dat in die vergadering het besluit werd genomen om tegen de Provinciale beslissingen een beroep aan te tekenen bij de Kroon.

In deze procedure is nog geen uitspraak gedaan, maar we schrijven inmiddels wel 1980.

De objectieve observator zal hebben kunnen constateren dat de animo om te verhuizen, na deze slepende vijf jaren, danig is getaand. Zelfs de grootste animators vertonen de moedeloosheid van de "levenslustige", die tien-maal levenslang heeft horen eisen.

Wie kan voorspellen wat de uitslag zal zijn in de vereniging als eindelijk bij stemming de definitieve mening zal worden gevraagd van de danmalige leden van RAVA.

Zien zij Dijkpolder dan nog als onze toekomst?

Zaalvoetbal is ook voetbal!

Nog steeds moet deze "kreet" gehanteerd worden tegen de (gelukkig kleiner wordende) groep van fervente veldvoetbal-fanaten. Hoewel het zaalvoetbal al enige jaren opgang doet in de Haagse regio, was RAVA toch niet op de barricades te vinden.

Er was enige pressie voor nodig om vorig seizoen een afzonderlijke afdeling hiervoor te creëren. Niet dat er geen liefhebbers waren, maar het alleen-zaligmakende-van-voetballen-op-het-groene-gras had te lang de boventoon gevoerd.

ZAAVOETBAL COMPETITIE

Programma voor MAANDAG 10 MAART 1980

				Scheidsrechters	Tijdwaarnemers
	Sporthal "OLYMPUS" - te Zoetermeer, zaalleider H.M.v. Delden, tel. 079-21.14.06				
Res. 3e Klasse B:	Bytenrode 3	- Rijswijk 4	19.00 uur	C.W. de Gier	A.J. Wiglevén
Res. Hoofdklasse A:	Quick 2	- DWO 2	19.40 uur	B.v. Herwaarden	C.W. de Gier
2e Klasse C:	POG 1	- I.S.M. 1	20.20 uur	A.J. Wiglevén	B.v. Herwaarden
2e Klasse A:	Bytenrode 1	- Ris Arrows 1	21.00 uur	C.W. de Gier	A.J. Wiglevén
Res. 1e Klasse B:	JAC 3	- DWO 4	21.40 uur	B.v. Herwaarden	C.W. de Gier
Res. 2e Klasse A:	Buitenhal 2	- Z'72 2	22.20 uur	A.J. Wiglevén	B.v. Herwaarden

	Sporthal "ZURDHAGHE" - zaalleider, A.G.M. Jansen op de Hoer, tel. 98.47.33				
Res. 1e Klasse B:	Stronkhout	- BKAVV	19.00 uur		
	VOV	- Dalco	19.40 uur		
	Silva Boys	- DOS 75	20.20 uur		
Res. Hoofdklasse B:	Concordia 2	- Rowl Parket 2	21.00 uur	VOOR SCHEIDSRECHTERS ZIE VOLGENDE WEEK.	
Res. 1e Klasse B:	Rijswijk 3	- SVS 70 2	21.40 uur		
Res. 1e Klasse C:	The Bombers 2	- Gymnast 3	22.20 uur		

Programma voor DONDERDAG 13 MAART 1980

	Sporthal "DUINLAAN" - zaalleider, P.J.v. Daalen, tel. 23.96.96				
Res. 4e Klasse A:	de Jong 2	- Sneekle 5	19.15 uur	E. Prins	B.M. Thijssé
Res. 3e Klasse C:	RAVA 3	- Devijn 2	19.55 uur	B.M. Thijssé	A.G.M. Romeyn
Res. 1e Klasse C:	SV 35/3	- RVC 4	20.35 uur	A.G.M. Romeyn	E. Prins
	DZS 2	- Romano v. Z.	21.15 uur	E. Prins	B.M. Thijssé
Res. 3e Klasse B:	Exhes 2	- Champions 2	21.55 uur	B.M. Thijssé	A.G.M. Romeyn
Res. 4e Klasse B:	de Balk 2	- Flamingo's 2	22.35 uur	A.G.M. Romeyn	E. Prins

In de annalen van RAVA mag dan best worden vastgesteld dat een driemanschap van jeugdige leden, t.w. Ed Jacobs, Ben van Lieshout en Rob Wiglevén het aandurfde om dit voetbal-stiefkind te koesteren en te voeden. Hoe doet dit kind het nu?

Wel in het eerste seizoen konden vier teams binnen de lijnen worden gebracht en nu zijn er 5 X 8 knapen die in heerlijk-beschuttende ruimte een sportief stukje ontspanning lopen te beleven.

Het moet voor de zaalvoetbalcommissie een prettig idee zijn dat zij dit seizoen het eerste team naar een kampioenschap en de promotie hebben kunnen voeren.

Begon RAVA in haar eerste jaren ook niet zo?

Zaalvoetbal, de tweede toekomst van RAVA??

"Het bestuur bestaat uit negen man"

Hoeveel man hebben we in vijftig jaar nodig gehad om regelmatig negen stoelen bezet te kunnen houden? Na een dwaaltocht door de archieven vonden we zo'n veertig namen, die - voor korte of lange tijd - op de lijst van "regenten" hebben gestaan of er nog op voorkomen. In volgorde van opkomst waren dat:

Engelsman T.	1930-1941	Eijsackers A.	1955-1963
Haan H. de	1930-1931	Leijendekker J.	1956-1960
Halleen C.	1930-1932	Hoefnagel H.	1958-1959
Halleen J.	1930-1946	Emilius Frater	1959-1959
Kroes J.	1930-1944	Binnerts J.	1958-
Leurs F.	1930-1932	Leobertus Frater	1959-1961
Romeijnders W.	1930-1958	Borst H.	1960-1967
Derks M.	1931-1946	Swarts M.	1961-1973
Dijkman A.	1932-1965	Bezooijen I. van	1963-
Margés J.	1940-1973	Weber A.	1963-
Suljckerbuljk C.	1940-1941	Lieshout C. van	1964-1967
Lorié W.	1941-1950		1975-
Bal A.	1941-1952	Groot T. de	1965-
Lucas H.	1945-1958	Koning L. de	1967-1972
Grol R. van	1946-1964	Ledderhof C.	1968-
Kok M.	1946-1956	Hazebroek A.	1972-1975
Jungschläger M.	1947-1973	Zwart T. de	1973-1975
Slijpen G.	1950-1952	Jaarsveld H. van	1973-
Swaluw B. v.d.	1951-1952	Snoek G. v.d.	1975-1977
Akkermans J.	1952-1952	Jager W. de	1976-
Berckenkamp W.	1952-1955	Heemskerk H.	1977-
Hoogenboom H.	1953-1963		

Degene, die het cijferen niet kan laten, zullen we even tegemoet komen met de mededeling dat wij al voor hem uitgerekend hebben dat de gemiddelde zittingsduur ongeveer 11 jaar is. Bij RAVA zaten ze dus kennelijk "goed".

De training is op vrijdagavond en begint om . . .

In de loop van de afgelopen vijftig jaar hebben verschillende oefenmeesters getracht de leden van RAVA enige voetbalkunde bij te brengen. Met wisselend succes hebben de RAVANEN daarop gereageerd.

In de eerste jaren was de training in handen van goedwillende leden. Vooral Jan Halleen en Leo van Velzen waren op dat terrein actief. In 1941 kwam de eerste "professional" binnen in de persoon van W. Meuleman. Na hem hebben we er nog wel een paar versleten, waarbij Frans v.d. Nolk van Gogh zich het langst in het Zuiderpark heeft thuisgevoeld en bijna veertien jaar als RAVAAN onder de RAVANEN heeft gewerkt. Het volledige lijstje ziet er als volgt uit:

Meuleman J.	1942-1944
Kant	1945-1946
Nolk v. Gogh F. v.d.	1946-1959
Willems J.	1959-1963
Broek J. v.d.	1963-1964
Nat J. v.d.	1964-1967
Broekman J.	1967-1970
Bommel A. v.	1970-1973
Zuma H.	1973-1975
Keck J.	1975-1977
Mulder W.	1977-1979

Daarnaast zijn er verschillende leden geweest die zich op het "trainingswerk" voor de lagere elftallen hebben gestort. Het meest recente voorbeeld daarvan is Harry Borst, die op de vrijdagavonden met zijn "publiek" een serieus oefenprogramma afwerkt.

Epiloog . . .

Emissio . . .

Tot op deze pagina hebt U RAVA kunnen volgen vanaf de gedenkwaardige dag van 14 april 1930 toen de intentie tot oprichting van deze vereniging gestalte begon te krijgen.

In tekst en teken is getracht een beeld te schetsen van een eenvoudig parochie-clubje dat uitgroeide tot één der grootste voetbalverenigingen van Den Haag. Met een goede naam in de amateurwereld, welke werd opgebouwd door vele leden die in de loop der jaren het kader vormden.

Kader dat voetbal verdraaid belangrijk vond als mogelijkheid van recreatie en die graag – binnen dat bestek – prestaties zag, maar nooit ten koste van het Christelijk ideaal, dat het welzijn van de medemens ver boven het irrieële belang van een wiskundige puntentelling plaatst.

RAVA heeft deze stelling nooit willen verlaten en is altijd bereid gebleven om de konsekwentie daarvan te aanvaarden. RAVA is een thuishaven voor "snoepers" die langs de rand van het amateurvoetbal een paar centjes meepikken. Bij RAVA heeft de jeugd altijd een centrale plaats ingenomen en elke generatie heeft weer nieuwe bewakers van dat ideaal geleverd. Hoewel er in het Nederlandse voetbal een merkbare "vergrijzing" optreedt en een junior een schaarste-artikel dreigt te worden, heeft onze jeugdcommissie nog handen-en-voeten vol om zo'n kleine tweehonderd jongere voetballers op verantwoorde wijze in beweging te houden.

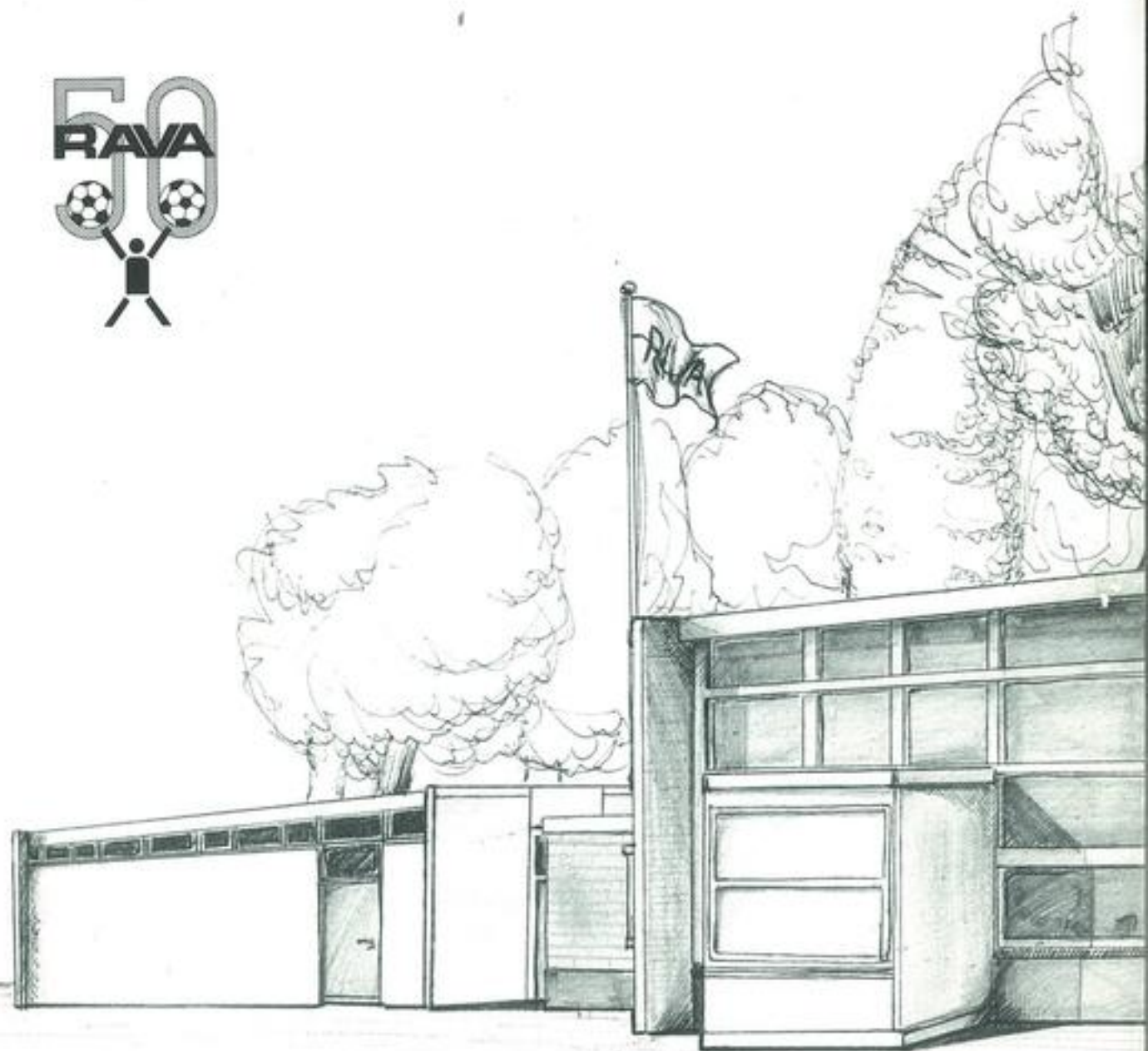
Bij het intro is een toekomstvisie beloofd en hopelijk wordt deze gerealiseerd:

"Over tien jaar zien we elkaar weer in grote getale, jong en oud en allen lid van een grote, bloeiende amateur-voetbalvereniging, waarin het beleid is afgestemd op het welzijn van de sportende medemens en waarin we elkaar vinden in een gezonde vriendschap".

En omdat ook een toekomst niet zonder verleden kan, wordt gesloten met de traditionele wens:

"RAVA AD MULTOS ANNOS".

Met grote stappen door RAVA's geschiedenis

Voor degenen die niet gezegend zijn met al te veel geduld
is de historie van RAVA tussen 1930 en 1990 in een tabel samengevat:

- 1930 - Oprichting van RAVA en gebruik van het complex Kijkduin.
- 1931 - Toetreding tot de DHVB en deelname aan de officiële competitie-wedstrijden.
 - Verschijning eerste RAVA-NIEUWS.
- 1932 - Verhuizing naar het Zuiderpark.
- 1934 - Promotie van RAVA 1 naar de 2e klasse DHVB.
- 1935 - Viering 1e lustrum in Amicitia.
- 1936 - Promotie RAVA 1 naar 1e klasse DHVB.
- 1939 - Promotie RAVA 1 naar 2e klasse IVCB.
 - Nieuwe kleedgelegenheden in gebruik genomen.
- 1940 - Fusie van de Nederlandse Voetbalbonden.
 - RAVA 1 ingedeeld in de 4e klasse KNVB.
- 1942 - Nieuwe reglementen; leden kiezen zelf een Bestuur.
- 1944 - Kampioenschap RAVA 1 (geen promotie).
 - Vordering van het complex door de Duitse bezetters en afbraak van de kleedgelegenheden.
 - Ontruiming verenigingsgebouw Beijersstraat.
 - Vergaderverbod en stopzetting van competitie-voetbal.
- 1946 - Nieuwe kleedgelegenheden in gebruik genomen.
- 1948 - RAVA wint de HVB-beker.
- 1949 - RAVA 1 kampioen (geen promotie).
- 1950 - Viering 4e lustrum in Custodia.
- 1951 - Promotie RAVA 2 naar de KNVB.
- 1955 - Viering 5e lustrum in Custodia.
- 1956 - Medegebruik van de velden op het tweede gedeelte Zuiderpark.
 - Aanbod om te verhuizen naar de Melis-Stokelaan.
- 1957 - RAVA 1 kampioen (geen promotie).
- 1961 - RAVA 1 kampioen en promotie naar de 3e klasse KNVB.
- 1962 - Het clubgebouw wordt in gebruik genomen.
- 1970 - Viering 8e lustrum in Houtrust-rotonde.
- 1972 - Aanleg trainingsverlichting bij het 3e veld.
 - Degradatie RAVA 1 naar de 4e klasse KNVB.
- 1973 - Goedkeuring nieuwe statuten.
- 1974 - RAVA 1 kampioen en promotie naar de 3e klasse KNVB.
- 1975 - Aanbod om te verhuizen naar de Dijkpolder in Poeldijk.
- 1978 - Oprichting RAVA-zaalvoetbal-afdeling.
- 1979 - RAVA 1 degradeert naar de 4e klasse KNVB.
 - Goedkeuring vernieuwde statuten.
 - Nieuwe kleedgelegenheden in gebruik genomen.
- 1980 - Viering gouden jubileum op eigen complex.
 - RAVA ontvangt de sportpenning van de Gemeente Den Haag.
- 1983 - RAVA 1 kampioen en promotie naar de 3e klasse KNVB.
- 1984 - RAVA 1 degradeert naar de 4e klasse KNVB.
 - RAVA-zaal 1 promoveert naar de hoofdklasse Den Haag.
- 1987 - Oprichting zaterdag-afdeling.
- 1988 - Zaterdag-team promoveert naar 1e klasse HVB.
- 1989 - Aanleg trainingsverlichting velden 2 en 3.
- 1990 - RAVA viert 12e lustrum op eigen complex.

De oprichting

In de 20-er en 30-er jaren zijn vele voetbalverenigingen opgericht die hun voedingsbodem vonden in "het Rijke Roomse Leven". Ook RAVA was zo'n club. De clerus uit de H.H. Engelbewaarders-parochie vond de tijd rijp om de jeugd van de Brandtstraat en omgeving los te laten op het bruine monster en schonk de kapelaan H. Snel het initiatief een voetbalclub te beginnen.

Op 18 april 1930 werd in het gebouw Custodia de oprichtingsvergadering gehouden waarop de geestelijk adviseur aan maar liefst 62 aanwezigen kon mededelen dat zij lid waren geworden van de R.K.S.V. "Raphael Afdeling Voetbal en Athletiek", oftewel RAVA.

Het is bijzonder dat we de eerste leden van onze vereniging op een groepsfoto bijeen hebben. Hij sierde al twee voorafgaande jubileumnummers maar om zijn unieke waarde hebben wij hem weer af laten drukken.

De levende ledenlijst van 1930.

Het eerste Eerste team op Kijkduin.

Lokaties

RAVA speelde 2 jaar op een complex in Kijkduin waarna we verhuisden naar een paar velden vlak in de buurt van de parochie en wel in het pas aangelegde Zuiderpark. Niet lang daarna kwam VVP en tot op de dag van vandaag bespelen beide verenigingen het complex. Na bijna zestig jaar staan zij model voor de ideale LAT-relatie en benaderen het perfecte "huwelijk". Alle aansporingen (van buitenstaanders) ten spijt, is er in die situatie geen verandering gekomen. Hoewel zij voor een fusie in de toekomst de meest voor de hand liggende partners zullen zijn, is er tot nu toe geen aanleiding om daar al aan te werken. In 1956 kregen we een aanbod van de Gemeente Den Haag om te verhuizen naar het complex aan de Melis-Stokelaan dat nu door HMSH en GONA bespeeld wordt. Uiteindelijk zijn we er niet op ingegaan omdat daar toen nog geen clubgebouwen geplaatst mochten worden.

Overigens heeft ons verblijf in het Zuiderpark een aantal jaren op de tocht gestaan en als ik hierbij de naam Dijkpolder noem, zal menigeen het gevoel bekruipen herinnerd te worden aan een jeugdzonde. In 1975 zaten RAVA en VVP elkander heel krap op de huid met veel senioren-elftallen en nog meer jeugd-teams. Elke week moesten er wedstrijden afgewerkt worden aan de overkant op het 2de gedeelte en er werd flink overgebaald. De opstallen daar waren echte stallen. De toenmalige wethouder Vink bood RAVA een uitwijkmogelijkheid naar een aan te leggen complex in de Dijkpolder aan de van Arckelweg te Poeldijk.

Heel RAVA zag daar een toekomst. Doch de Gemeente Monster niet en ging haaks op de plannen liggen. Tot aan de Hoge Raad zijn we gegaan om ons gelijk te krijgen, maar toen dat College ruim zeven jaar later tot een uitspraak kwam, zaten we nog in het Zuiderpark en waren ook vast van plan daar te blijven. Er was dus een Voorzienigheid die er voor gewaakt heeft dat RAVA roemloos in de polder zou verdwijnen. We zijn met alle vezels verbonden aan het Zuiderpark en dat moet zo ook maar blijven.

We hebben in 1940 ooit een aanbod van LenS gehad om samen iets te proberen, maar toen de gesprekken ernstiger werden bleek dat de prijs het totaal tenondergaan van onze herkenbaarheid zou zijn. De toenmalige bestuurders hebben de juiste keuze gemaakt en dus kunnen we weer een jubileum vieren.

De velden zijn nooit van plaats veranderd, hoogstens een metertje ingekort of verlengd, maar naar KNVB-normen bleven ze altijd te klein en dus spelen we sinds menseheugen met dispensatie.

Anders was het met de opstallen. Het eerste onderkomen was een afgedankte lokomotief – annex opslagloods, welke in 1938 vervangen werd door een groene, houten tent met twee kleedkamers. In de oorlogsjaren gebruikten de bezetters het als stal en toen de vrede in Nederland terugkeerde, waren de paarden en de kleedkamers verdwenen. We hebben ons enige tijd omgekleed in het zwembad totdat in 1946 een nieuw gebouwtje met zes kleedkamers werd neergezet.

Ondanks allerlei aanpassingen en verbouwingen, vrat de tand des tijds zich door wanden en plafonds. In 1975 was het definitief met ons derde gebouw gedaan en plaatste de Gemeente aan de andere kant van het complex de huidige kleedkamers. De kwaliteit daarvan is overigens niet indrukwekkend, de muren vertonen scheuren en de daken laten het vocht gemakkelijker door dan de slechtste pamber.

Het clubgebouw dateert uit 1962 en is dus (bouwkundig gezien) een oudere dame die een paar facelifts achter de rug heeft. Maar hoewel er plannen zijn voor een aantal nieuwe schoonheidsbehandelingen, voelen we ons nog steeds bij haar thuis.

De jeugdafdeling kreeg in november 1983 een eigen dak toen Cees van Lieshout het nieuwe jeugdhonk opende. Dit prefab-bouwsel heeft zich in de loop der jaren echt multi-functioneel ontwikkeld. Het is een opvang voor de jongeren, een vervangende vergaderruimte, biedt ruimte voor de fabricage van ons clubblad en herbergt ook nog een complete wasinstallatie voor de clubkleding.

Dries Weber

erelid

lid sedert 1942

Sport kan op meerdere manieren beleefd worden, in vrije recreatieve vorm of in georganiseerde structuren. Het kan individueel of in teamverband bedreven worden. Een voetbalvereniging is het model waarin al deze mogelijkheden in min of meerdere mate tot hun recht kunnen komen. In dit opzicht zal RAVA slechts weinig afwijken van andere voetbalclubs en toch is ze uniek. Je voelt je er thuis of niet. Je vindt haar misschien sympathiek maar er bij behoren is wat anders. Deze aantrekkingskracht is moeilijk te definiëren. Voor de een is het een vorm van erfelijke belasting, een vader-op-zoon-afwijking. Anderen komen toevallig met RAVA in aanraking en blijven er hangen. Zo is het ook mij vergaan. Ik woonde in de Brandtstraat-parochie en een lidmaatschap van RAVA was daar het logische vervolg van. Tot op de dag van vandaag ben ik niet in staat om die bijzondere banden welke de leden en oud-leden aan RAVA binden, te ontrafelen. Ik heb ook nooit de neiging gevoeld dit touwtje door te snijden. RAVA heeft me altijd geprikkeld een bijdrage te leveren in haar voortbestaan. Maar na deze generatie moet ze verder waarvoor jong kader nodig is om aan de eisen van deze tijden te kunnen voldoen. Die basis moet heel breed zijn en blijven.

Niet origineel maar wel traditioneel is mijn cri de coeur dan ook: "RAVA, AD MULTOS ANNOS!"

Prestaties

Naast ontspanning is het presteren op de velden een niet te verwaarlozen bedoeling van een voetbalvereniging. Een graadmeter daarvoor is een kampioenschap, waarvan er bij RAVA vele zijn behaald. Door senioren en junioren, door hoge en lagere teams. Het eerste elftal komt tot het volgende rijtje: 1934, 1936, 1939, 1944, 1949, 1957, 1961, 1974 en 1983.

De kampioenen van 1957.

Niet alle kampioenschappen werden met promotie beloond en met tussentijdse degradaties zijn we nooit hoger gekomen dan de 3e klasse KNVB. Sinds 1951 speelt ook het tweede elftal in de KNVB. Het hoogste niveau van dat team was ooit de reserve 2e klasse KNVB.

Om tot dergelijke prestaties te komen hadden we naast goede voetballers ook vakmensen nodig die de vaardigheden moesten omzetten in prestaties. Vele trainers zijn onze loonlijsten gepasseerd in termijnen van 2 tot 3 jaar, maar een unicum in die rij blijft toch Frans van der Nolk van Gogh die het meer dan 12 jaar in het Zuiderpark uithield. Frans is nog steeds een bekende in het Haagse voetbalwereldje, maar op zijn hart blijft een oranje vlek zitten. Opvallend is het dat enkele van de lange rij oefenmeesters na afloop van hun contract van de loonlijst naar de ledenlijst verhuisden. De sfeer binnen RAVA die voor ons zo gewoon is, heeft kennelijk voor buitenstaanders een bijzondere aantrekkingskracht.

Wij zijn er trots op en zeker omdat ondanks allerlei spanningsvelden die zich in het amateurvoetbal hebben kunnen ontwikkelen, we – door de generaties heen – in staat zijn gebleken het eigen karakter van de vereniging te handhaven.

TENUE

Een voordelige aanbieding bepaalde de oranje kleur van het shirt en de broek werd (ingevolge bisschoppelijk voorschrift) zwart gehouden. Anders dan per incident zijn we de oorspronkelijke kleuren altijd trouw gebleven omdat oranje geen tint is waarvoor men zich behoeft te schamen.

Je kunt hoog en laag voetballen, maar op elk niveau moet het mogelijk zijn er plezier in te hebben. De foto's van de lagere elftallen zien er soms wat rommeliger uit dan de professionele kampioensplaatjes van de eerste elftallen, maar dat behoeft niet te leiden tot minder genoegen in de sport.

Honderden voetballers zijn de ledenlijst gepasseerd en hebben hun plaats daarop lang bezet gehouden. Nog zwerven er velen met een zekere regelmaat over het oude nest en zoeken voorzichtig de geur van het verleden. Het is er nog steeds, maar telkens weer aangepast aan de nieuwe generatie met als harde kern de eigen stijl en normen zoals die bij traditie zijn overgedragen.

Trainers

- 1942-1944 - J. Meuleman
- 1945-1946 - J. Kant
- 1946-1959 - F. v.d. Nolk
van Gogh
- 1959-1963 - J. Willems
- 1963-1964 - J. v.d. Broek
- 1964-1967 - J. v.d. Nat
- 1967-1971 - J. Broekman
- 1971-1972 - A. Hermans
- 1972-1975 - A. v. Bommel
- 1975-1976 - H. Zuma
- 1976-1977 - J. Keck
- 1977-1979 - W. Mulder
- 1979-1982 - W. van Buuren
- 1982-1984 - R. Bens
- 1984-1988 - W. Tetteroo
- 1988-1990 - H. v.d. Walle

Cees Ledderhof

*ere-lid
lid sedert 1950*

Als je van 60 jaar RAVA er zelf zo'n 40 jaar als lid hebt meegemaakt, is dit jubileum meer dan zomaar een feestje. Omdat RAVA een deel van je leven was en is. Als pupil kwam ik direct in aanraking met enthousiaste, bekwame jeugdleiders. Die jeugdopvang is altijd kenmerkend gebleven voor onze vereniging. Het was de voedingsbodem voor mijn betrokkenheid bij de organisatie van RAVA. In een ruim kader van activiteiten werden vriendschappen geboren, saamhorigheid gekweekt en geleerd in teamverband te opereren. Zaken die ver uitstijgen boven sportieve prestaties en die voor mij de moeite waard waren naar vermogen een steentje bij te dragen aan de instandhouding daarvan. Het is broodnodig dat anderen op hun beurt met frisse moed de schouders zetten onder de taak om RAVA te laten blijven wat ze altijd was. Sportief gezien beleven we geen vette jaren. Daar zal echt aan gewerkt moeten worden, maar ook het totale verenigingsleven lijkt te verflauwen. Soms mis je de echte spirit en de traditionele saamhorigheid. Toch hebben we beide zaken hard nodig om RAVA haar plaats binnen de Haagse voetbalwereld te laten behouden. Het bereiken van de 60-jarige leeftijd betekent voor menigeen de stap in de VUT, naar een rustiger periode. Moge het voor RAVA daarentegen de aanzet zijn voor juist nog meer fut. Een stap naar een langdurige en spring-levende toekomst.

De jeugd

Jeugd heeft bij RAVA altijd een zeer bijzondere plaats ingenomen. Bij de oprichting al stond de katholieke basis garant voor een groot kindertal en een regelmatige aanvoer in het jeugdbestand. In aanvang was de minimumleeftijd van toelating 12 jaar welke geleidelijk is verlaagd naar 6.

Jeugd heeft bij RAVA ook een belangrijke rol gespeeld in de seniorenselectie omdat wij geen vereniging zijn die het van de toeloop van buiten moeten hebben. Elke prestatie die op de grasmat wordt geleverd is bijna uitsluitend resultaat van eigen kweek.

Een jeugdafdeling kan nooit groeien en/of bloeien zonder vrijwillig(st)ers die niet op een uurtje of een dag kijken. De velen die in de loop van de jaren massa's tijd in het jeugdwerk gestoken hebben, zijn niet te tellen laat staan hun uren. Zij zullen er zeker goede herinneringen aan over gehouden hebben, zo ook de junioren die aan hen waren toevertrouwd.

Zonder anderen tekort te doen vermelden we de namen van een drietal leiders die in belangrijke mate en gedurende lange tijd het gezicht en beleid van de jeugdafdeling hebben bepaald.

De heer H. Lukas was de eerste die in de 40-er en 50-er jaren aan de functie van de hoofdjeugdleider inhoud gaf. Hij was onderwijzer en die hadden toendertijd nog geen voornaam zodat hij gewoon met "Meneer Lukas" of "meester" werd aangesproken. Leiding geven was hem op het lijf geschreven en hij gaf het dan ook.

In de 60-er jaren was Cees van Lieshout de man die de jeugdkar trok... en met vaart. Het ledenbestand in de toenmalige geboortejaren nam met sprongen toe en hij groeide mee en uit tot symbool van de onvermoeibare en inventieve jeugtleider.

Aanstormend talent?

Bergeijk.

Onder zijn bewind kwamen de toernooien tot leven en werden de kampen een begrip. Zeg "Bergeijk" en de ogen van vele RAVANEN gloeien zacht op. Daarnaast was hij de organisator van menig fancy-fair en een groot ijveraar voor een afzonderlijk jeugdhonk waarvan hij de realisatie nog heeft mogen meemaken. Cees mag terecht een RAVA-legende genoemd worden.

Minder opvallend is Cees Ledderhof te werk gegaan, maar wellicht lag juist daarin zijn kracht. Toen door allerlei maatschappelijke ontwikkelingen ook onze normen onder druk kwamen te staan, hield hij het schuitje stevig op koers en kon de jeugdafdeling na 12 jaar onbeschadigd overgeven aan zijn opvolgers.

Door de inzet van genoemden en naamlozen draagt onze jeugdafdeling nog steeds het waarderings-zegel voor een beleid waarbij de sport er is voor de jeugd en niet andersom.

"Kamp".

Zaalvoetbal

De zaalafdeling van RAVA is ontstaan uit een initiatief van een aantal jongere leden die op 10 januari 1978 een eigen vereniging hadden opgericht onder de naam Stars '78. Al vrij snel verzochten zij om organisatorische redenen aan het Bestuur van RAVA om als afzonderlijke afdeling tot de club te worden toegelaten.

Enkele conservatievere bestuursleden zagen het nog niet helemaal zitten met die vreemde eend in de bijt. Maar onder de druk van de dreiging dat meerdere RAVANEN naar andere verenigingen zouden gaan om daar te kunnen zaalvoetballen, zwichtten zij en werd RAVA in februari 1978 verrijkt met een zaalpoot.

In het jubileum-boek dat bij het 10-jarig bestaan van RAVA-zaal verscheen, is de succesrijke opmars uitvoerig verhaald. Vaardig en met enthousiasme is de groei beschreven van 4 naar 10 teams. Met trots konden ze wijzen op de positie van RAVA-zaal-1 in de Haagse hoofdklasse.

De spelers zijn overwegend veldvoetballers die de activiteiten in de zaal als een aangename en aanvullende recreatie er bij nemen. Uit sommige groepjes groeiden complete reisgezelschappen, waarbij de wintersport de meeste aandacht geniet. Zaalvoetbal is geschikt voor vele leeftijds-categorieën. Ten tijde van de jeugdcompetities was RAVA dan ook ruimschoots in alle klassen vertegenwoordigd en in de seniorencompetitie telt RAVA nog steeds het team met de hoogste gemiddelde leeftijd.

In volle tevredenheid kunnen we omzien naar het initiatief van drie jonge RAVANEN die in 1978 de aanzet gaven tot de oprichting van het RAVA-zaalvoetbal. Het is natuurlijk niet te verwonderen dat twee van die jongelui thans zitting hebben in ons Bestuur.

Altweer een kampioen.

SENIORENPROGRAMMA ZATERDAG

ZATERDAG-SENIOREN SCHEIDSRECHTERS

Bij verhindering afbellen bij:
H.F. VIS -tel. 070 - 652650
(na 18.00 uur)

001 HOOFDCLASSE (1001)

1 av VELO	-RYSSE	14.10	47 BLANCO v. J.N.F.
2 TAKDIER BOYS	-POK	14.10	248 KARRERANS R.H.
3 SVGV	-DOOR		
4 JULIANA SP. PARK	-NAALDSTE *1	14.10	418 SLIMAN SRA W.D.
5 SEMPER ACTIVS	-EL VERVE	14.10	59 PISSEVIEUX v. A.
6 VCS	-NAT. NEDERLANDEN	14.10	616 SLOVEN A.J.
			479 BOU J.

002 1E KLASSE A (1002)

7 BSC '88	-SCHIPFLUIZEN *1	14.10	110 OCKENBURG v. D.
8 DSC	-RSD	14.10	152 LOOTJES D.J.
9 SVGB	-v.v. WARDAU		
10 TERREIN SVGV	-RVC	14.10	384 WAPPA H.T.
11 de JAGERS	-WASVENMAN	14.10	508 VIT H.J. M.
12 HS TEXAS DHB	-QUICK STEPS	14.10	441 IANL V.
			345 PISTERS E.

003 1E KLASSE B (1003)

15 DNAS	-LENY	14.10	126 FRANK v. S.
16 DVC	-VWZ		
17 DVC'S KARRAN	-RAS	14.10	151 OLPAZIJ E.
18 Terr. ADELANS	-PGS		
19 RTV	-JARR DEEP	14.10	110 LONK v. C.
20 DvJ-BITON	-RAVA	14.10	575 JAMP v. J.
			430 THOMSEN v. S.

Henk Heemskerck

lid van verdienste

lid sedert 1958

RAVA in de zestiger jaren: "Een uitermate bloeiende vereniging met veel jeugd", is het eerste dat er door me heen schiet.

De hele zaterdag werd op 3 velden constant gespeeld en moest er zelfs worden uitgeweken naar het Zuiderpark tweede gedeelte. Maar ja, in die tijd was voetbal voor bijna alle jeugd DE sport. Je voetbalde op straat en als je 10 jaar (!) was, mocht je eindelijk op een "echte" voetbalvereniging. Dat kon alleen maar RAVA zijn omdat ene Jan van der Horst (bij de meeste RAVA-leden bekend als "Ouwe Jan") m'n broer en mij meesleurde naar het Zuiderpark, al kwam ik niet uit de parochie. Als ik nu terug kijk, zie ik (en dat zal beslist niet alleen bij mij zijn) dat RAVA een enorme invloed had en heeft op mijn leven. Bijna al mijn huidige en oude vrienden heb ik bij RAVA leren kennen. Maar wat wil je als je het hele weekend op het voetbalveld was. Het belang van een voetbalvereniging is niet alleen het voetballen maar ook omstandigheden scheppen waardoor het met plezier vertoeven is op het complex. RAVA is daar altijd in geslaagd waardoor een binding ontstond met de club. Mijn advies is dan ook het kader te blijven werven om leden op elk voetbal-niveau, (jong en oud) aan de club te binden. Goede trainingsmogelijkheden en 'n kantine naar de normen van deze tijd, zijn punten die aandacht verdienen om leden te blijven behouden.

Zaterdagvoetbal

Al een aantal jaren probeerde men bij RAVA een zaterdagafdeling op de been te brengen. Erg succesvol verliep dit proces niet totdat medio 1987 praktisch een heel elftal te kennen gaf de zondag de rug te willen toekeren en voortaan op de zaterdag de wijde weide te verkiezen voor hun favoriete sport. Het bestond uit een aantal oud-eerste-elftal-spelers die in de reserve eerste klasse zondag-voetbal geen slecht figuur sloegen. Het was daarom geen verrassing dat zij al in het eerste seizoen van deelname aan de zaterdag-competitie kampioen werden en promoveerden naar de standaard eerste klasse. De RAVA-zaterdag-poot staat echter maar op een been en het is hard nodig die afdeling uit te breiden naar twee of drie elftallen teneinde de levensvatbaarheid te garanderen. Daarom probeert een kleine werkgroep nu het zaterdagbestand op te voeren naar minstens 30 voetballers zodat we bij een volgend jubileum op weer een andere bloeiende activiteit in de RAVA-familie kunnen wijzen.

Ere-leden en andere onderscheidingen

In het maatschappelijk verkeer plegen prestaties vertaald te worden in harde valuta. Vele jaren trouwe dienst, hoger produkties of lucratieve inspanningen zijn goed voor een sympathiek gebaar van werkgevers-zijde welke al dan niet hoog scoort op de lineaal van het in geld uitgedrukte "dankjewel". In het verenigingsleven liggen de mogelijkheden anders. Je geeft geen douceurtjes uit de contributie-opbrengsten of de moeizaam vergaarde toto-lotto gelden. Moet er een lid even de hoogte ingestoken worden voor zijn/haar inzet voor de vereniging of de organisatie dan grabbelt men in de bak met spelden en penningen. Ook bij RAVA is een dergelijke systematiek niet onbekend. Wij kennen het lidmaatschap van verdienste dat ingesteld is bij het achtste lustrum en bedoeld was voor degene die het 25 jaar of langer op de ledenlijst heeft uitgehouden. In de loop van de tijd bleek dat binnen het bereik van elke RAVAN die op 6-jarige leeftijd voor het eerst achter een bal aanrende. Geleidelijk is de norm van 25 jaar verlaten en wordt de onderscheiding slechts gerelateerd aan echte verdienste voor de vereniging. Hun aantal is uitgegroeid tot een vrij lange lijst omdat er zo velen zijn die veel voor hun kluppie doen.

Een zwaardere kaste "gehonoreerden" vormen de ere-leden. De volgende RAVANEN zijn in de afgelopen decennia in deze ere-galerij opgenomen:

I. van Bezooijen	T. de Grood	C. Ledderhof
J. Binnerts	R. van Grol †	C. van Lieshout †
H. Borst	J. Halleen †	W. Lorie †
A. Derickx	J. Hogenboom †	H. Lucas †
M. Derks †	H. van Jaarsveld	J. Marges
A. Dijkman †	M. Jungschlager †	W. Romeijnders †
T. Engelsman †	M. Kok †	H. Snel pr. †
A. Eijssackers	J. v.d. Kolk pr. †	G. Verhoef †
G. de Grood	J. Kroes †	A. Weber

Een aantal bestuursleden heeft zich ook buiten de deur van RAVA verdienstelijk gemaakt en liepen daardoor tegen een gevarieerde serie "linten" en "spelden" op:

J. M. Binnerts	= Pro Ecclesia et Pontifice Zilveren Speld NKS Zilveren Bondsspeld KNVB
A. M. Dijkman	= Pro Ecclesia et Pontifice Bondsridder KNVB Zilveren Speld NKS
J. J. Marges	= Pro Ecclesia et Pontifice Zilveren Medaille Orde Oranje-Nassau Ere-lid afdeling Den Haag KNVB Zilveren Speld NKS
A. C. B. M. Weber	= Pro Ecclesia et Pontifice Stadspenning Gemeente Den Haag Gouden Bondsspeld KNVB Zilveren Speld NKS Lid van Verdienste LBA

Bij het gouden jubileum ontving RAVA de sportpenning van de Gemeente Den Haag die er ongeveer zo uitziet:

Zestig jaar RAVA-bestuurders

Haan	H. de	1930-1931
Engelsman	T.	1930-1941
Halleen	C.	1930-1932
Halleen	J.	1930-1946
Kroes	J.	1930-1944
Leurs	F.	1930-1932
Romeijnders	W.	1930-1958
Derks	M.	1931-1946
Dijkman	A.	1932-1965
Margés	J.	1940-1973
Suljkerbuijk	C.	1940-1941
Lorié	W.	1941-1950
Bal	A.	1941-1952
Lucas	H.	1945-1958
Grol	R. van	1946-1964
Kok	M.	1946-1956
Jungschläger	M.	1947-1973
Slijpen	G.	1950-1952
Swaluw	B. v.d.	1951-1952
Akkermans	J.	1952-1952
Berckenkamp	W.	1952-1955
Hoogenboom	H.	1953-1963
Eijsackers	A.	1955-1963
Leijendekker	J.	1956-1960
Hoefnagel	H.	1958-1959
Emilius	Frat.	1959-1959
Binnerts	J.	1958-1980
Leobertus	Frat.	1959-1961
Borst	H.	1960-1967
Swarts	M.	1961-1973
Bezooijen	I. van	1963-1980
Weber	A.	1963-....
Lieshout	C. van	1964-1967
		1975-1981
Good	T. de	1965-1983
Koning	L. de	1967-1972
Ledderhof	C.	1968-1989
Hazebroek	A.	1972-1975
Zwart	T. de	1973-1975
Jaarsveld	H. van	1973-1986
Snoek	G. v.d.	1975-1977
Jager	W. de	1976-1980
Heemskerk	H.	1977-1984
Rutgrink	A.	1980-1986
		1989-....
Wolters	P.	1980-1983
Lieshout	B. van	1981-....
Graaman	N. van	1981-1984
Schellings	J.	1984-1985
		1988-....
Ierschot	P.	1984-....
Jacobs	E.	1985-....
Hess	P.	1985-1987
Broek	P. v.d.	1987-1989
Lieshout	N. van	1987-....

Voorzitters

1930-1931	-	H. de Haan
1931-1941	-	T. Engelsman
1941-1951	-	W. Lorié
1951-1956	-	M. Kok
1956-1960	-	J. Leijendekker
1960-1980	-	J. Binnerts
1980-1986	-	A. Rutgrink
1986-1989	-	C. Ledderhof
1989-....	-	A. Rutgrink

Secretarissen

1930-1932	-	J. Halleen
1932-1944	-	A. Dijkman
1944-1945	-	J. Halleen
1945-1946	-	A. Bal
1946-1972	-	J. Margés
1972-1973	-	M. Swarts
1973-....	-	A. Weber

Penningmeesters

1930-1944	-	J. Kroes
1944-1965	-	A. Dijkman
1965-1973	-	A. Weber
1973-1986	-	H. van Jaarsveld
1986-1989	-	P. Ierschot
1989-....	-	E. Jacobs

Hoofdjeugdleiders

1944-1945	-	A. Bal
1945-1958	-	H. Lucas
1958-1959	-	H. Hoefnagel
1959-1959	-	Frater Emilius
1959-1961	-	Frater Leobertus
1961-1964	-	M. Swarts
1964-1967	-	C. van Lieshout
1967-1972	-	L. de Koning
1972-1984	-	C. Ledderhof
1984-1985	-	J. Schellings
1985-1987	-	P. Hess
1987-....	-	N. van Lieshout

Peter Wiglevén

lid sedert 1974

Zo werd er aan me gevraagd of ik een stukje wilde schrijven over de 70-er jaren en aangezien mijn geheugen niet van dien aard is dat ik daarover - op mijn gemak - een boek kan samenstellen, ben ik maar in de oude doos gedoken. De jaren zeventig (mijn jeugdtijd) werden voor mij vooral gekenmerkt door de vele toernooien, weekendjes en het jaarlijks terugkerende kamp. De dingen die daarbij nog georganiseerd werden waren steeds even plezierig en gezellig. Kortom er was bij RAVA altijd wel wat te doen.

Toen - en dat is gelukkig nog zo - was de jeugd bij RAVA heel erg belangrijk. Met het zo bekende spreekwoord: "Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst" leeft RAVA nog steeds op een gezonde manier voort en dat is iets waar we met zijn allen best trots op mogen zijn. In vergelijking met andere verenigingen waar het aanbod van jeugdleden redelijk snel terugloopt, mag RAVA zich gelukkig prijzen dat dit aantal in de loop van de jaren gelijk is gebleven. Dit is de verdienste van de huidige en zeker ook de voormalige jeugdcommissies. RAVA bestaat 60 jaar maar ik wil - zonder anderen tekort te doen - toch even stil staan bij een man die voor mij en geheel RAVA veel betekend heeft, met name Cees v. Lieshout. Ik ben hem nog steeds dankbaar. Tot slot feliciteer ik Bestuur en heel RAVA met dit jubileum en wens ons tezamen nog vele goede jaren.

De commissies

Het meeste kader is opgeslagen in "commissies" en daar hebben we er een paar van. Voor de exploitatie van het clubgebouw, de jeugd, de senioren, het zaalvoetbal, het RAVA-NIEUWS, de toto-lotto, de public relations en nog allerlei ad hoc-werkgroepen. In deze commissies zetten leden zich gedurende kortere of langere tijd in voor RAVA. Hun aantal is niet meer te tellen en velen zijn zonder sporen na te laten in de vergetelheid tenonder gegaan. Van een enkeling klinkt de naam nog wel eens en roept dan herinneringen op aan een stukje verenigings-geschiedenis. De meesten verdwijnen echter naamloos in het verleden, maar allen hebben ze op eigen niveau en naar eigen vermogen een bijdrage geleverd tot het in stand houden van de vereniging RAVA. Hun werk is niet zinloos geweest als wij bij dit 12e lustrum terug kijken in de tijd.

Elke nieuwe generatie levert zijn vrijwilligers die de vereniging in beweging houden. Niet om de dank die er mee te verdienen valt, maar omdat ze zich betrokken voelen bij een stuk vrijetijdsbesteding dat "RAVA" heet... ons kluppie.

RAVANEN hebben altijd dorst en honger gehad en altijd hebben we een weg gevonden om daar wat aan te doen. Tussen Appie Derickx in het oude kleedgebouw, de familie Goedenraad in ons clubgebouw en de huidige jonge groep vrijwilligers, onder de bezielende leiding van Peter Hess hebben velen de rol van gastheer of gastvrouw vervuld. Het noemen van namen heeft het risico dat er altijd een vergeten wordt, maar zovelen verdienen genoemd te worden dat we het er gewoon op wagen.

De echtparen van Grol, Hazebroek, De Koning, Landgraf, ook natuurlijk Greet de Grood, Harry Borst, Ig van Bezooijen, Jan en Harry van der Horst, Cees Lederhof, Corry van Lieshout, An Jansen, Els de Jager en tientallen anderen die lid waren van onze onmisbare exploitatie-commissie.

Ab Derickx.

Familie Goedenraad.

Commissies die geld opbrengen zijn zeer gewenste en gewaardeerde werkgroepen, al was het alleen maar om het financiële resultaat.

Maar geen mensen, geen centen. Gelukkig zijn er altijd leden geweest die zich voor de toto-lotto-werkzaamheden hebben geïnteresseerd. De eerste grote toto-baas was Harry Borst en Loek Lamb werd zijn opvolger die de laatste jaren in samenwerking met Arie Hazebroek de clubkas aardig weet aan te vullen.

Abonnee-Lotto.

DIT ZIJN DE PRIJZENSHEMA'S:

LOTTO*	CIJFERSPEL
1e prijs - 6 goed	1e prijs - laatste 6 cijfers goed
2e prijs - 5 goed + R.	2e prijs - laatste 5 cijfers goed
3e prijs - 5 goed	3e prijs - laatste 4 cijfers goed
4e prijs - 4 goed	4e prijs - laatste 3 cijfers goed
5e prijs - 3 goed	5e prijs - laatste 2 cijfers goed

Een produkt dat bij RAVA zorgvuldig gekoesterd wordt, is zeker het clubblad. Door de jaren heen is er hard aan gewerkt om het RAVA-NIEUWS zowel qua uitvoering als inhoud op hoog niveau te houden.

In de eerste decennia was het voornamelijk eerzaam handwerk van vrijwilligers. Later was de produktie in professionele handen bij de gebroeders Schuld. Hoe vaak zullen de rubrieks- en stukjesschrijvers hun werkstukken op de van Brakelstraat of van Galenstraat bezorgd hebben. Uiteindelijk waren de stijgende kosten oorzaak van bezinning op de mogelijkheid terug te keren naar de vervaardiging van het clubblad in eigen beheer.

Wekelijks valt de oranje-omslag met 't traditionele voetballertje in zo'n 500 brievenbussen, hetgeen een regelmatig terugkerende prestatie is van een (te) kleine groep die elke dinsdagavond - nu onder leiding van George Rijghard - alle informatie uit en voor de vereniging postrijp maakt.

RAVA-NIEUWS het hart van RAVA.

1e lustrum.

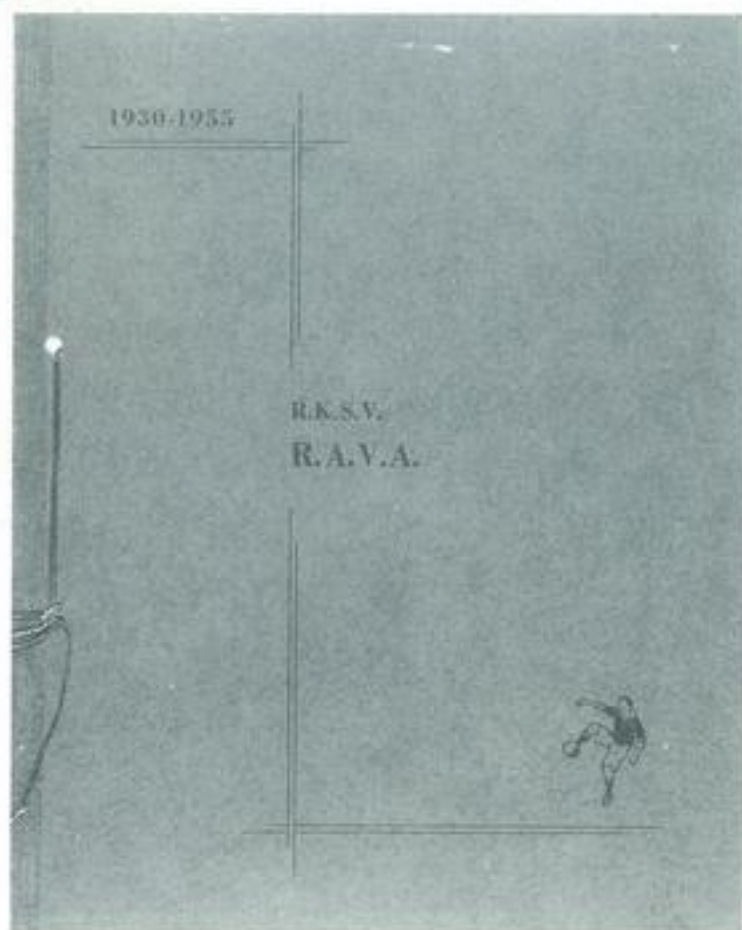
2e lustrum
koperen jubileum
geviend in 1946.

Feestvieren

RAVA is nooit vies geweest van feestjes. Als er wat te vieren viel, waren we er bij.

Jubileea zijn altijd aangewezen gelegenheden om uit 't dak of uit 't bolletje te gaan. We maakten een programma, schreven 'n boekje en het glas kon weer hoog en de voetjes mochten van de vloer.

Lang leve "RAVA" en lang leve de conditie.

Talent

*jeugd-uitgave
7e lustrum.*

WAARIN OPGENOMEN PROGRAMMA SPORTDAG
EN JEUGDTOURNOOI '65

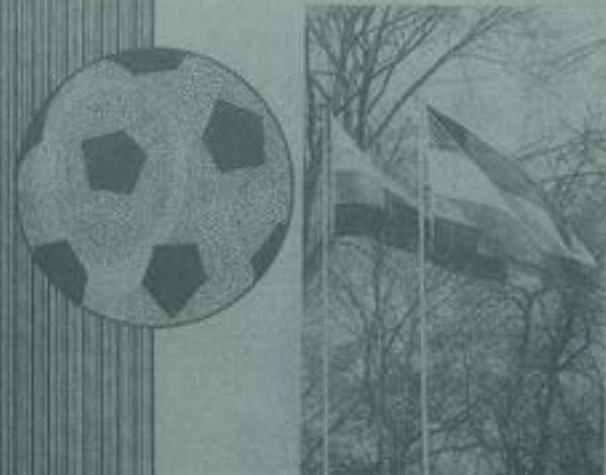
2^e JAARGANG N° 6

jubiläum-uitgave

RAVA 1930/1970

*Jubiläum-uitgave
8e lustrum.*

ravaria

40

PROGRAMMA

VAN HET

JEUGD-TOURNOOI

DES

K.K.S.V. „RAVA“

DES GEBOORTES VAN

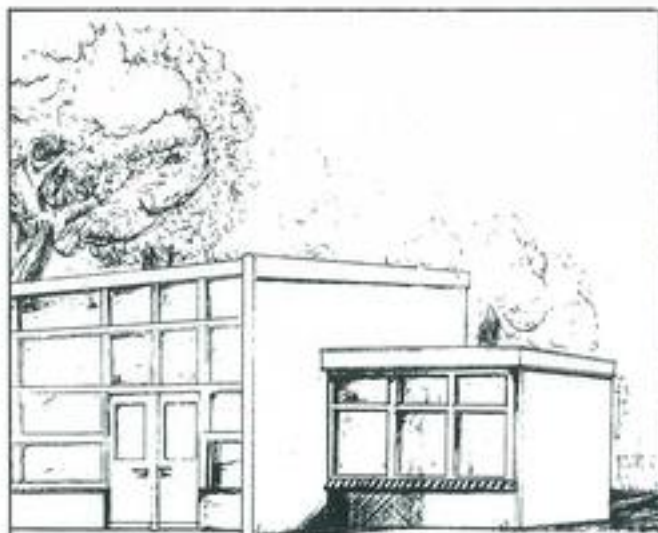
HET VEERTIGJARIG BESTAAN

1930 APRIL 1970

*Tournooi-agenda
8e lustrum.*

*jeugd-uitgave
8e lustrum.*

Gouden jubileum uitgave

Gouden
jubileum-uitgave
jeugd-afdeling.

1978

1988

Jubileum
uitgave
RAVA
zaalvoetbal

2e lustrum
zaal-afdeling.

RAVA 1930-1990

JUBILEUM-UITGAVE

EN DAARMEE WAREN
DE EERSTE ZESTIG
RAVA-JAREN VOL

PROGRAMMA

ter gelegenheid van het 60-jarig jubileum

- 13 april 1990 – Goede Vrijdag**
's-morgens en 's-middags
Jeugdtoernooi C- en D-klassers
's-avonds
Strijd om de Penalty-bokaal
- 14 april 1990 – Paaszaterdag**
's-morgens en 's-middags
Jeugdtoernooi E- en F-klassers
- 16 april 1990 – Tweede Paasdag**
's-morgens en 's-middags
Jeugdtoernooi A- en B-klassers
- 17 april 1990 – Dinsdag**
's-avonds
Jubileum klaverjas- en joker-drive
- 18 april 1990 – Woensdag**
's-middags
V.I./Mars-circuit voor de jeugd
- 20 april 1990 – Vrijdag**
's-avonds
Jubileum-reünie voor genodigden
- 21 april 1990 – Zaterdag**
's-middags
Jubileum-receptie
's-avonds
Feestavond voor leden en donateurs
- 22 april 1990 – Zondag**
's-morgens
Eucharistie-viering in de parochiekerk van de H.H.Engelbewaarders
in de Brandtstraat
's-morgens en 's-middags
Familiedag voor leden en hun gezinnen

Colofon

De jubileumviering is voorbereid door een werkgroep bestaande uit:

- Henk Heemskerk
- Frank van der Heuvel
- Piet Ierschot
- Klaas Krul
- Ton Rutgrink
- Ron Sebel
- Dries Weber

en met de medewerking van:

- Peter Hess
 - Ton Kaats
- en vele anderen

De jubileumviering is mede mogelijk gemaakt door bijdragen van:

- KLM
 - Siemens
 - BDO Camps Obers
 - V.I./Mars
 - Teleprofs
 - Nestor b.v.
 - Planta Tours
 - Westland Floriade
 - Borsumij
 - Rene van Hasselt
 - Henk Wams
- en vele anderen

De produktie van de jubileumuitgave:

Drukwerk:

- Drukkerij ABEKO

Tekst en lay-out:

- Dries Weber

Den Haag, april 1990

ALS FORMAAT BELANGRIJKER IS DAN OMVANG

REGISTERACCOUNTANTS
BELASTINGADVISEURS
MANAGEMENT CONSULTANTS
ACCOUNTANTS-ADMINISTRATIECONSULENTEN

Vestigingen Nederland:

Alphen a/d Rijn	Helmond
Amsterdam	's Hertogenbosch
Apeldoorn	Naaldwijk
Arnhem	Nijmegen
Breda	Roosendaal
Dordrecht	Rotterdam
Eindhoven	Sittard
Geleen	Tilburg
's Gravenhage	Utrecht

Vestigingen Buitenland:

Antwerpen	Luxemburg
Brussel	Curaçao

Internationaal BDO Binder

BDO
CAMPSOBERSGROEP

SIEMENS Highlights in HighTech

Siemens FS 967 Stereo kleurentelevisie

- Black 63 cm FST-beeldbuis
- 49 programma's + 2 AV
- S-aansluiting (voor S-VHS en Hi 8)
- teletekst met paginageheugen
- 2 x 40 Watt peakvermogen

(ook in notenuitvoering leverbaar)

S VHS

f 2049,-

TV

VIDEO

AUDIO

SIEMENS Highlights in HighTech

Siemens FM 608 Digitale VHS videorecorder

- HiFi stereo met QSM cassette loopwerk
- VPS
- directe kanaalkeuze (PLL) en 39 voorkeuzers
- digitaal stilstaand beeld
- 8 blokken eenvoudig te programmeren 365 dagen vooruit
- dankzij de digitale techniek onder meer beeld-in-beeld, programma-overzicht, stroboscoop, zoom en paint-/mozaïekbeeld
- ideale videorecorder voor nabewerken van camcorderopnames
- inclusief LCD afstandsbediening

f 2899,-

TV

VIDEO

AUDIO

"TUUT"

"TUUT"

"TUUT"

Als u dit vaak hoort, indien u uw eigen bedrijf belt,
dan is het nu tijd om Teleprofs, Top Telefonisten
Uitzendburo, te bellen 070-356 09 20.

Schakel beslist Teleprofs in indien uw "vaste"
telefoniste door ziekte, vakantie, ATV etc. afwezig is.
Of vraag vandaag nog onze fraaie brochure aan.

teleprofs

LEIDT TELECOMMUNICATIE IN BETERE BANEN.

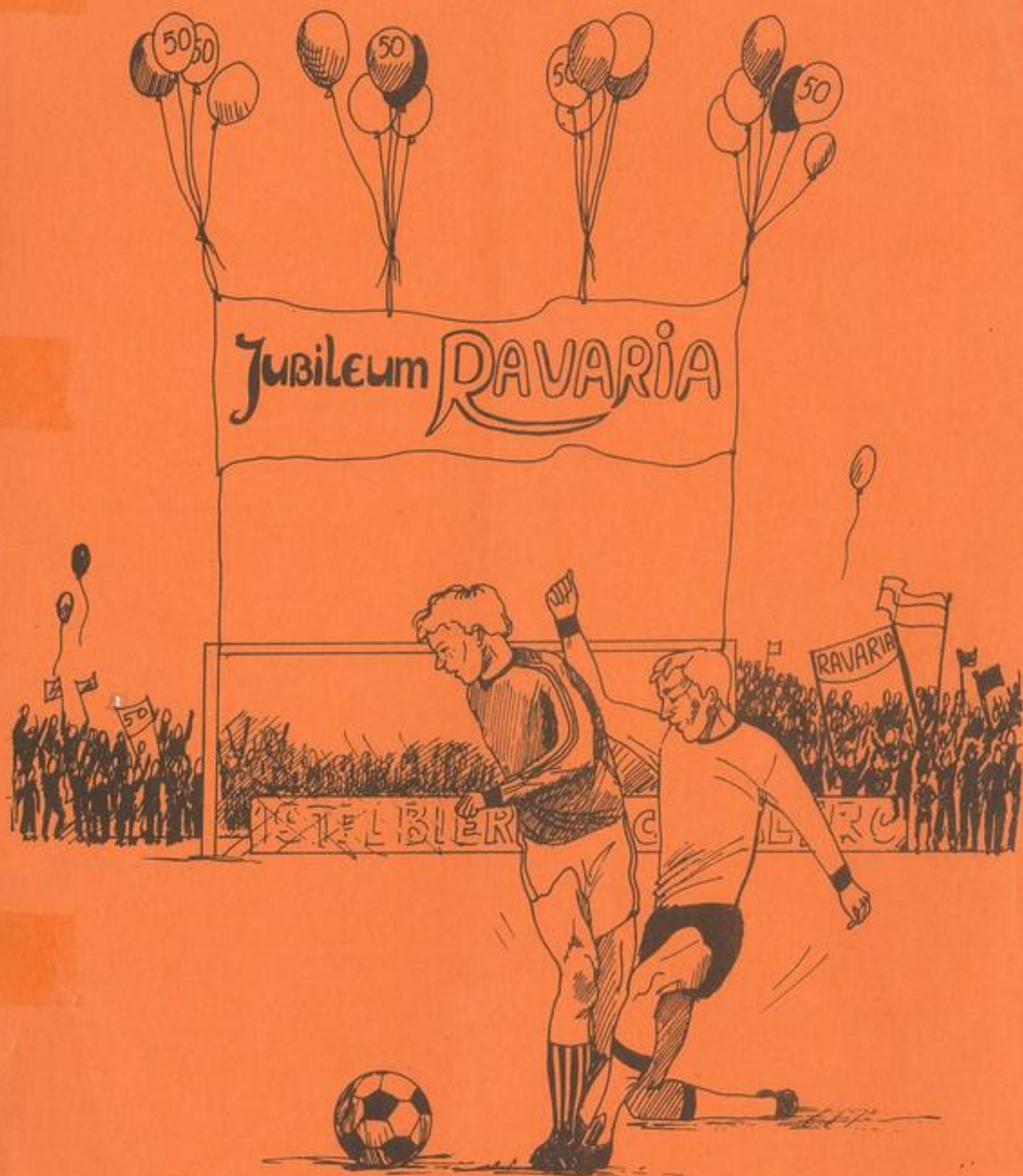
Teleprofs is een gezamenlijke onderneming van Vedior Uitzend- en Personeel Adviesbureaux en PTT Telecom.
Groenmarkt 28, 2513 AL DEN HAAG. Telefoon: 070-356 09 20.

Betrouwbaar.

W. H. Y.